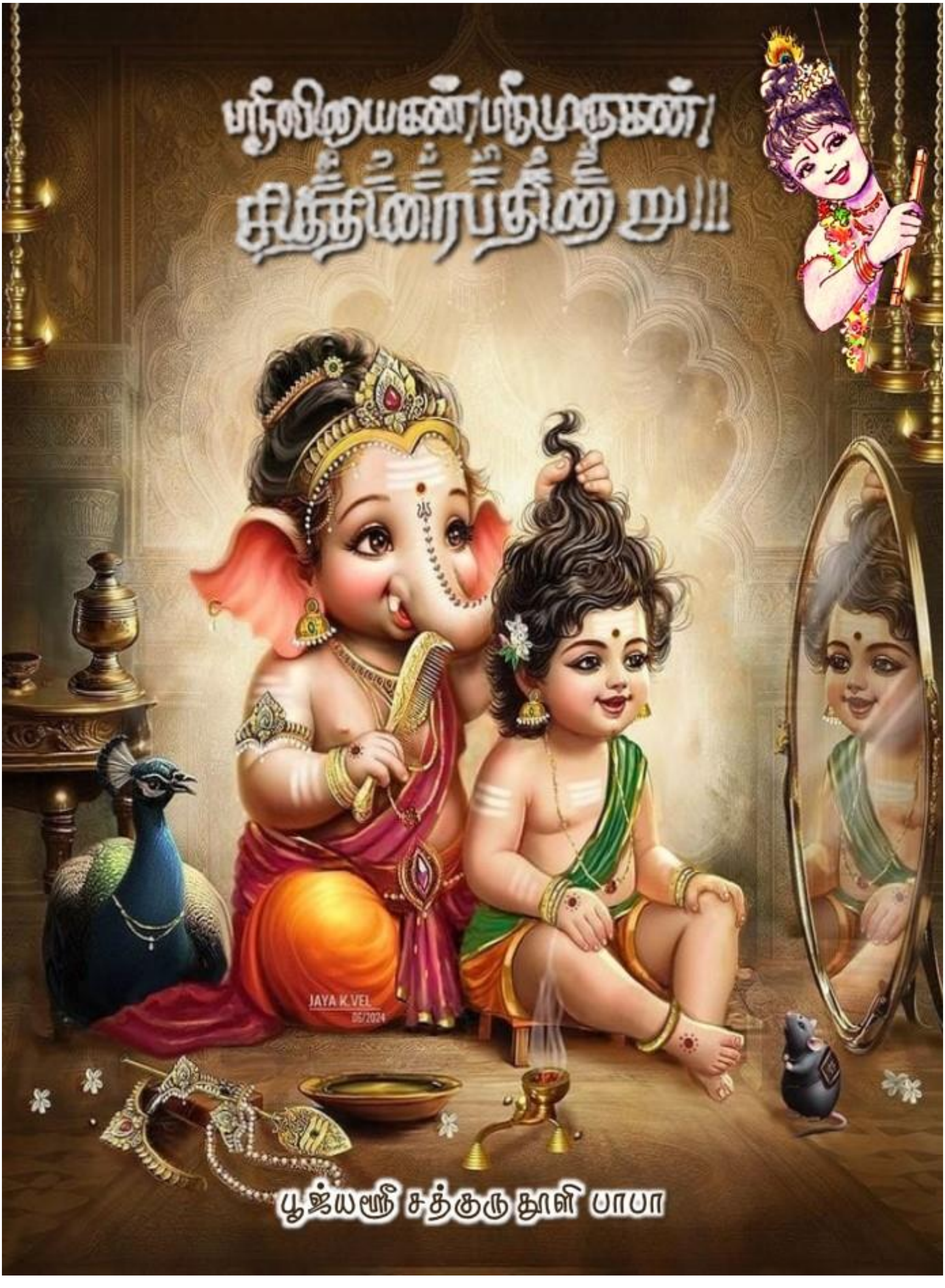
ஸ்ரீவிநாயகன், ஸ்ரீமுருகன்!
JAYA K.VEL
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

ஸ்ரீவிஜயன்! ஸ்ரீமுருகன்!

சிறப்பிதழ்

சித்திரைப்திரு!!!

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு	:	சித்திரை பதினாறு வெளியீடு ஏப்ரல் 29, 2011
அட்டைப்படம்	:	பிரணவம் & வேல்
பிரதிகள்	:	350

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1.	ஸ்ரீமஹா யோகியார் கேட்ட கேள்விகள்	3
2.	சில ஸத்திய வாக்குகள்	40
3.	மனதை இவன் விட வேண்டுமா அல்லது மனம் இவனை விட வேண்டுமா?	70
4.	ஸ்ரீபகவான் படும்பாடு	80
5.	ராதாவின் ஸத்திய கோடு	85
6.	பிரகலாதன் பக்தீ	87
7.	ஸ்ரீதுளசிதாஸ் ஸ்ரீபத்ராசல ராமதாஸ் இவர்களின் பக்தீ	88
8.	சிறுவன் ஜடிலன்	93
9.	மாயா கருணையும் மனித ஜீவனின் அவசரமும்	97
10.	கலிபுருஷனின் (தோஷ) ஸத்திய வாசகம்	101
11.	அன்பின் குடில் சம்பவம்	102
12.	திருஆலவாயில் ஒரு பெண் கேட்ட கேள்வி	126
13.	திருஅண்ணாமலையில் ஒரு குழந்தை கேட்ட கேள்வி	152
14.	மண்ணும் பொன்னும் ஒன்றே. ஆனால் பணத்தை கண்டு நீங்கள் ஒதுங்குவதேன்?	158
15.	எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?	160
16.	திருபாபநாசத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை கேட்ட கேள்வி	170

எல்லாம் நீ!

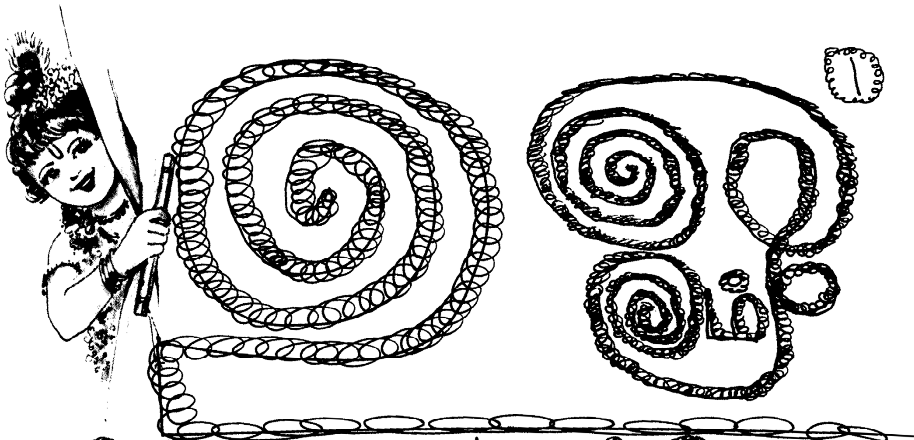

ஸத்யம்பேசு | ஸத்திய வாக்தை

தர்மம் செய் | நாவை அடக்கு |

க...ரு...ணை...யோ...டு...இ...ரு |

ஸ்ரீ ஸத்...குரு...திருவடி...துணை |

நம்பினோர் கெடுவதில்லை |

தெய்வம் மனுஷ்யரூபம் |

யத் பாவம் தத் பவதி |

ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெய ஜெயராம்

ஓம் |

அகம்பிரம்மம் .... ஜெகம் பிரம்மம்

அ க மே .... எல்வாம் !

ஜெகம் பரமும் .... ஜீவர்களும்,

சி றி து ம் .... இ ல் லை !

பாபா

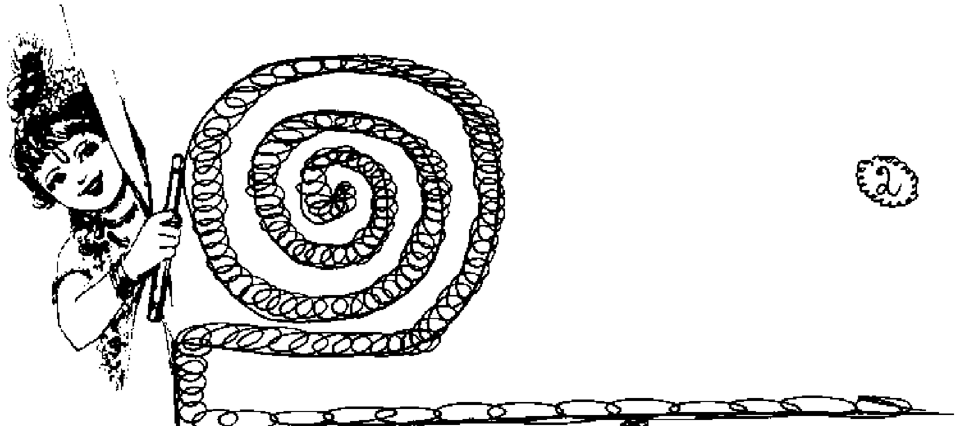

ஓம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே!
உங்கள் பொறுமை & பணிவிற்கு
காத்திருந்த அந்த ஒன்றை! அடைந்து விட்டீர்கள்
எனவும் இனி அடைய வேண்டிய
தொன்றில்லை! என, ஆசீர்வதிக்கிறேன்.
இம்மடலில் நம்ஸ்ரீவினாயகனும்
ஸ்ரீமுருகனும்! சிறப்பு! அம்பலம் வெறு திருக்கோயில் மற்றும் உணர்க
ஓர் மஹா யோகீஸ்வரர் (ஸ்ரீமாவயா) தோன்றியாய்
மேலாக, இந்த தெய்வபிரம்மரகஸ்யம்
வெளி வந்ததென உரையும் கேட்டு
புராண! கதைகளை கேட்டு சுவைத்த உங்கள்
அனைவர்க்கும், இந்த ரகஸ்ய வரலாறு!
பிரம்மானந்த அகம் தரும் என உணர்கிறேன்

உ

புராணக் கதை
கருத்துக்கள்
அனுபவ உதாரணங்களே
நிறைய விஷயங்கள்
தெரிகிறது. ஆனாலும்
புராணத்தை நிரூபணம் செய்ய
அதற்கு தன்மையாய் எடுத்தாளத்தான் வேண்டியுள்ளது
அவ்வனுபவ உதாரணத்தை, அறிவு பூர்வமாக
ஏற்கவும் முடிகிறது.

ஸ்ரீ பத்ரியில்! ஓர் மஹா யோகியார்
ஸ்ரீ கேட்ட கேள்வியாவது - ஏன் அருமை பாமர!
இங்கு இந்த ஹிமாலயாவின்!
அடித்து அன்பர்களுக்கும்! இக்கேள்வி உள்ளது.
அகவே தர்க்க வாதம் பண்ணுவர். ஒவ்வொருவரும்
அவரவர்களுக்குத் தக்க, விளக்கம் புராண
கதைகள்! மூலமாக கொடுப்பர்.
அவை அவர்கள் உடம்பட, ஏற்றாலும், அவை
கூற, அறிவு பூர்வமாக ஏற்க முடியவில்லை.
ஒப்பிக்கும் நிலையை அடைபவரேயன்றி,
உண்மையில் எவரும் ஒக்கார்.
அவை தாங்கள் நிலவேறு! தாங்கள்
அனுபவம்! வேறு என்பதை, நம்
போன்றவர், இவர், அறிவோம். என் கேள்வி?

மூர்த்தி பேதம் காண்பவர்
ஸ்ரீமந் நாராயணனின்
தொப்புள் கொடி
தாமரையில், ஸ்ரீ பிரம்ம தேவரை
சுட்டிக்காட்டி, பிரம்மன் நாரா
யணனின் குழந்தை எனக் கதை
சொல்வர். அவர் அது புராண
இயல் பொருத்தம். உண்மையில்
பொருத்தமோ பிரம்மன் என்றால் பிரம்மம் என
உணர்ந்து அறியாமல் தர்க்கித்தலும் உரைப்பர் என்பதே.

தாங்கள் மடவீகள் மூலமாக, யாம் அறிந்த

தெய்வங்கள் - எழுவர்!

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்! ஸ்ரீமந் நாராயணன்!
ஸ்ரீ சிவ பெருமான்! ஸ்ரீ விநாயகன்! ஸ்ரீ முருகன்
ஸ்ரீ ராமன்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்பதாம்.

மாயாவுக்கு! தாங்கள் இடம் கொடுத்த பின்.

அவை **மண்கலம்!** என்ற ஓர் இடம்!
மட்டும், சுட்டிக்காட்டப் படுகிறது.
அகேகியில் தாங்கள்

ஏழு! உலகங்களை நிரம்பி ரும் போது. மட்டும்.

பூலோகம்! சொர்க்கம்! கைலாயம்!
வைகுண்டம்! பிரம்ம லோகம்! மணித்வீபம்!
ஸத்திய லோகம்! எனவும் குறிப்பிடுகிறோம்.

குறிப்பு :- அனைத்து ஸத்திய லோகத்தை பிரம்ம தேவர்
உலகம் என்றும், பிரம்ம லோகத்தை அர்த்தமாகவும்!
சொல்ல கேள்விப்படுகிறோம்.

ஸ்ரீ விநாயகனுக்கும், ஸ்ரீ முருகனுக்கும். (5)
புராணக் கதைகள் மூலமாக
சொல்வதை விவேகமாக
சொல்வதைத் தமிழ் நூலில்
உதிக்காமல் விரக தாப நிலையில்
சொல்வதை, தீபதுமமாபடம் ஆகும் என
ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

தாங்கள் சொல்வதில், கைலாயம்! ஸ்ரீ சிவ
பெருமான் என்றும், வைகுண்டம்! ஸ்ரீமந்நாராயணன்
என்றும், பிரம்ம லோகம்! ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்!
என்றும், மணித்வீபம்! யோகமாயா உடையதென்றும்.
சத்திய லோகம்! **ஞானிகளுக்கு!**
உரியதென்றும் கூறுகிறீர்கள். இதை இங்கு
எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். அதேபடி யானால்
ஸ்ரீ விநாயகனுக்கும்! ஸ்ரீ முருகனுக்கும்! உரிய
இடம் எது? அவ்விருவரும் கைலாயம்!
வைகுண்டம்! பிரம்மலோகம்! என கூறும்படியும்
ஏதேனும் ஒன்றில் இருக்கிறார்களா?
அவர்கள் **மூர்த்திகளா???**
அல்லது **வேறு வடிவங்களா?**
இதில் எங்கள் கேள்வியின் அர்த்தத்தையும்
கூறுவீர்களா?

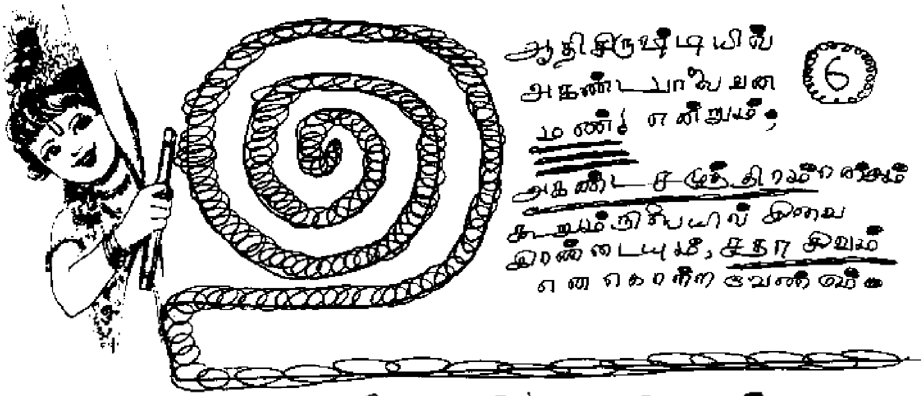

ஆதிசிருஷ்டியில்
அகண்டபாலனை
மண்! என்றும்,
அகண்ட சமுத்திரமென்றும்
சூழும் திசையால் இவை
இரண்டையும், சதா சிவம்
எனக் கொள்ள வேண்டும்.

(6)

(1) ஸ்ரீ வினாயகன்! ஸ்ரீ முருகன்! இவர்களின் விளக்கம் தேவை?

(2) மணிக்கிரீவம்! ஸத்திய லோகம்! இவற்றின் இருப்பு என்ன? இயக்கம் என்ன? அவைகள் யாரியாருக்காக இருக்கிறது? இயங்குகிறது?

(3) ஞானங்களுக்கு இருப்பும்! உலகமும்! உண்டா?

கேள்வி மூன்றுதான். விளக்கம் சற்று விளக்கமாக! வேண்டும். எளிமை எளிமை! யாகவும் வேண்டுமப்பா???

அப்பாக்கியம் அங்கு இருந்திருக்க அவர் திருவடிகளுக்கும்! ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, அகண்டியன்!

ப... ர... ஒ... லி... யா... க

ப தி வ் வ ந் த து.

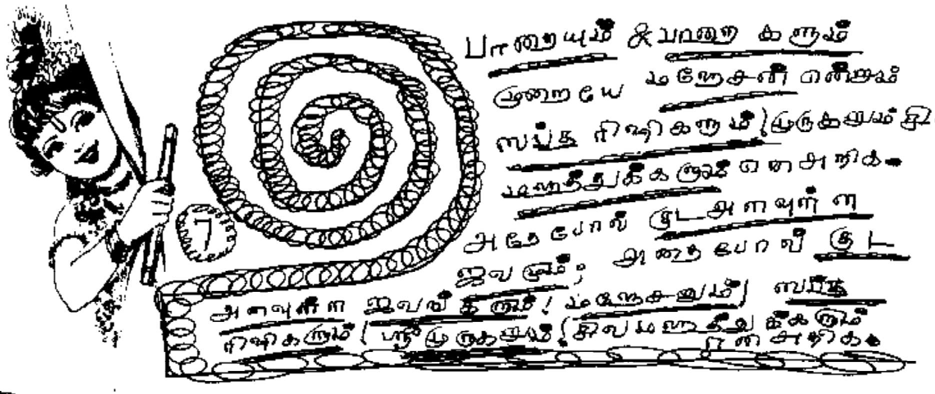

(1) கேள்வி:- ஸ்ரீவிநாயகன்! ஸ்ரீ முருகன்!
இவர்களின் விளக்கம் தேவை?

பதில்:- **ஸ்ரீவிநாயகன்:-**

ஆதி சிருஷ்டி. (யிலிருந்து தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.)

ஓர் உதாரணம்:- அகண்ட பாலைவன **மணல்!**

இது காலாதீத **பரம்!** இது உதாரணமேயன்றி உண்மையல்ல.

இது இருக்கிறது என்ற நிலையில் எந்த இருப்பும் இல்லாத

அகண்ட பேரொளி! இவ் ஆறில் உண்டு.

இது தன்னுதானே, மற்றொன்று போல், ஆக்கிய நிலையில்
இருகிட **பரமாணுகள்!** ஆனதென்று உணரவும்.

அகண்ட பாலைவன மணற்கள் இருக்கும்போது மட்டுமே;

சதாசிவம்! ஆ...தி...சி...வ...ம்! என்றும்
சொல்லலாம்
(ஞ வ)

சதாசிவம் அகண்ட
பாஸ்வனமண்.
அவரண். மஹேசனே
அம்மண் இருகிய நிலையில்
தோன்றிய ஓர்பாறை லீ..
அதுவே இவ்வுலகுக்கும்
ஸ்ரீ ப நா ம ஸ்ரீ இல்லையென உணர்க.

ஒரு பாறை மட்டும் முன்! என்றும்;
அநேக பாறைகள் பின்! என்றும்;
ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள்! சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.
அந்த ஒருபாறை மஹேசன்! என்றும்;
மற்றும் பாறைகள்! ஸ்ரீஹரயன்!
ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்! மற்றும்
ஸப்த ரிஷீஸ்வரர்கள்!
ஆகிய இவர்களோடு ஸ்ரீமுருகனும்!
வேதசிவ மஹாதீத தீக்ஷண்யம் கேள்விப் படுவோம்
தோன்றியதாக, ஒரு சாரார் சொல்வர். மற்றும்
ஒரு சாரார் ஸ்ரீஹரயன்! ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்! ஆகியோர்
யோகமாயாவால்! ஸ்ரீபிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந்
நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்! ஆகியவேஷம்

பிரணவ நாதம்
அண்ட பண்ட
சராசரங்களையும்
வடிவாகியும்
வாசி மணியைப் போல்
சுழியானது
ரூபநாமம் பெற்ற பின் தான்
வகுப்பை
இனி கவனம் தேவை.
மகேசனின் நிழலே
யோகமாயா
இந்த யோகமாயா என்ற
மூலப்பிரக்ருதி
அடர்ந்துள்ளது
தாய்க்கருணை

பிரணவநாதம் 10

அனைத்து ஜீவ கோடிகளுக்கும் ஆதார! ஆதரவு! ஆதாரம்! ஓசை! என்றும், அசையே அசைத்து ஸப்தாரீதம்! என்றும்,

இயக்கத்தில் **பிரணவநாதம்!**

ஓர் வசீகரமான ஓசையாகும்

இருப்பில் **அகண்டபவர்!** ஸ்டேஷன் ஆகும்.

அளவற்ற ஆற்றல் மிக்க சக்தி.

கோடானு கோடி சூரிய சந்திராதிகளையும், அண்ட பிரம்மாண்ட கோள்களையும்.

ஒருநாடி (வழி) யில்!

உண்டாக்கவும்! நிலைபெறச் செய்வதும்! அழிப்பதும் அழிக்கவும் என்றால், அவற்றை தெரியாமல் மறைக்கவும்! ஆகிய முத்தொழிலையும்! அனாயசமாக (விளையாட்டாக) செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் மிக்க **சக்தி** ஆகும்.

இதை காணமுடியாது. காணக்கூடியதல்ல. ஆனால் மெய் அறிவால் **உணரலாம்!**

11
மூலப் பரம்பொருள்!
ஸ்ரீவியைகன் என்றால்?
வடிவம்! ஓம் பிரணவம்!
இதன் சுழியிலேயே! அகிலத்தும்.
சுழலும்! அடங்கும்!!
தோற்றம் இல்லை யென்றால் அது!
தோற்றம் உண்டு என்றால் இது!
உதாரணம் :- கம்பி கோடு
இந்த பிரணவமே ஸ்ரீவியைகன்

ஸ்ரீமுருகன் (திரி கார்த்திகைகளிலும்! (12)
அதீதமானவன் என்றுமே இவனே
இ பேறு சொரூபன்
என்றுமே ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம். - ஆம் ஆமே

ஸ்ரீமுருகன் :- இவன்!
பேறு! ஆகும் என, ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.
இவன் வடிவம் வேல்(அல்)போன்று! ஆ... பூ! அ... க... ல! நீ... ள! அதி அதி அதி! கூர்மையானவன்
ஆகும் என்றுமே ஞானக்கனி! (பழம்)
,, ,, ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.
இவனுடைய மர்மரகசியம்!
எப்படி மன்ற| பொருளாய் அமைகிறது என்றால்?

இக்கலியுகத்தில்
இவ்விருவமையும்
இ வழிபட்டால்
அறிவு (13)
ஸ்திரமாகுமென்று இயற்கை
எக்கு புராணக்கதை (பொய்கதை) தோன்றியது
என அறிக

ஸ்ரீஹயன்! ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்! ஆகிய இம்
(வாக்கு) (உணர்வு) (செயல்)
மூவரும்! முறையே! ஸத்தியம்! அறிவு! தர்மம்!

என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். இதன் நிலையில்

ஸத்தியவாக்கே தர்மம்!

செய்தால் அறிவு! பிரகாசிக்கும் என உணர்க

அவ்வறிவால்
அந்த அறிவு! பேரறிவாகும்! (ஸத்தியமாகவே)

ஸத் + யம்: உண்மை உண்மையாகவே
இருக்கிறது! என்ற நிலையில் தாவாதீத பரம்
(பேரறிவாகவே இருக்கிறது)

பரமாகவே! இருக்கிறது. அதாவது

மஹா
ஸத்தியவாக்கே மௌனம்! ஆகி!

அது/அதுவாகவே! இருக்கிறது.
என யோகுர் பகுக்.

முருகன் என்றும் அழகன் முருகு என்றும் அழகு!

14

வேல் என்றும் கூறிடும் அறிவு (வே...ல் ...அறி...வு) இவனைப்பற்றிய புராணக் கதை எல்லாம் வழிபாட்டின் நியதிகள் சொன்னதென் அன்று அதுக்கசம்பாத மாற்றிவிட்டது.

இப்போது ஹரன்/தர்மம் நாடு யில்

தோன்றிய ஸ்ரீசிவபெருமான் அ...ம்...ஸ...மா...க

ஞா ன ம் ப ழ மா க

தோன்றியவனே ஞானமுருகன்!

என உணர்ந்தால் போதுமென, ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.

இவனுடைய சர்வ லக்ஷணத்தை வைத்துத்தான், இவன் அம்ஸ! வை...ஸ் நிரூபணமாகுது!

என ஆதிஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.

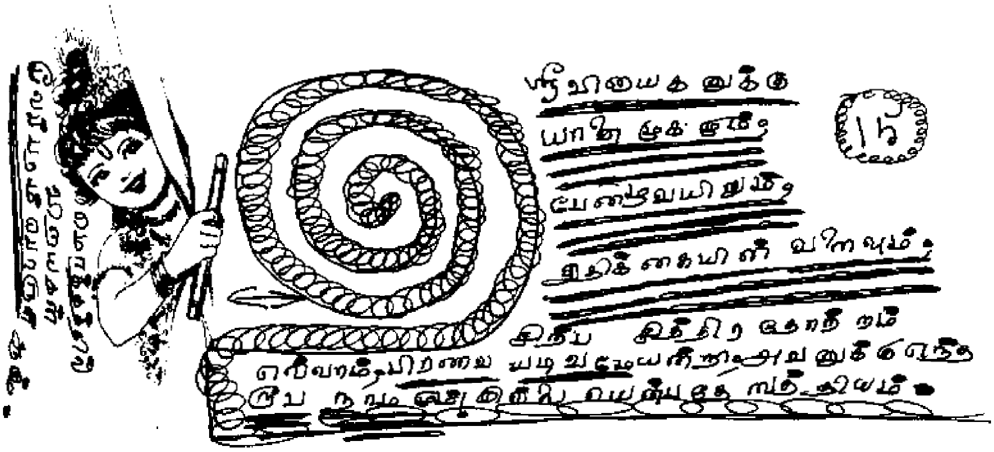

முன் கேள்வியின் தொடர்ச்சி.

ஸ்ரீவிநாயகன்! ஸ்ரீமுருகன்! ஆகிய இருவரும்

பிரணவம் & ஞானம்! என்ற

அ...ம்...ஸ...மா...க! திகழ்வதால்

இவர்களுக்கென தனி உலகம் இல்லையென்றாலும் ஸ்ரீவிநாயகன் யோகமாயா அம்சமாகவும் பிரணவத்தின் ஆதாரமாக! திகழ்வதாலும் மூலமந்திர பீடமாகிய மாணிக்கமும்! ஸ்ரீவிநாயகனுடையதாக கருதப்படுகிறது.

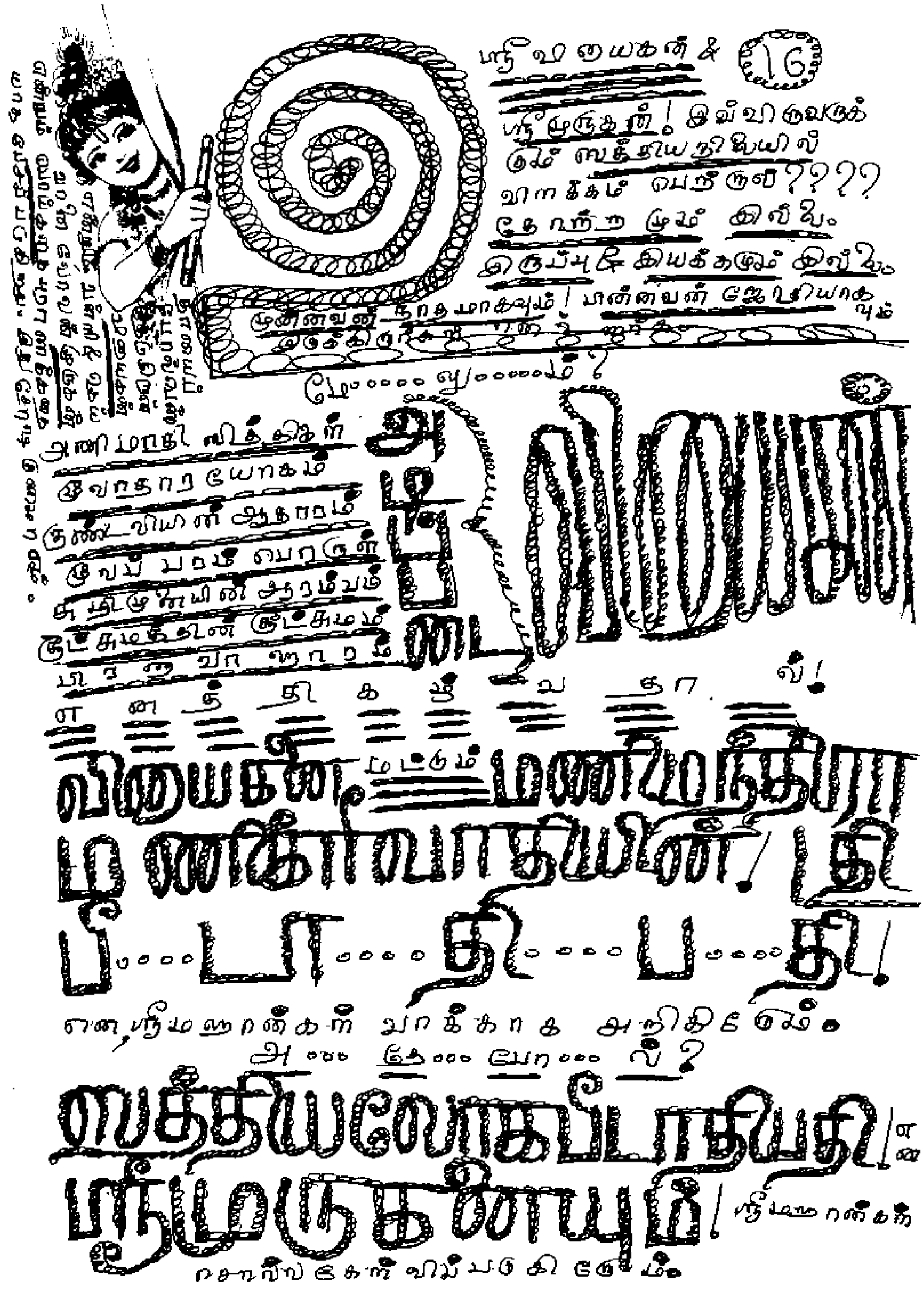
விநாயகன் மட்டும் மணிமந்திர
மணிக்கோவையின்! தி
பீ...டா...தி...ப...தி!
வைத்தியயோகபீடாதிபதி
ஸ்ரீமுருகனையும்!

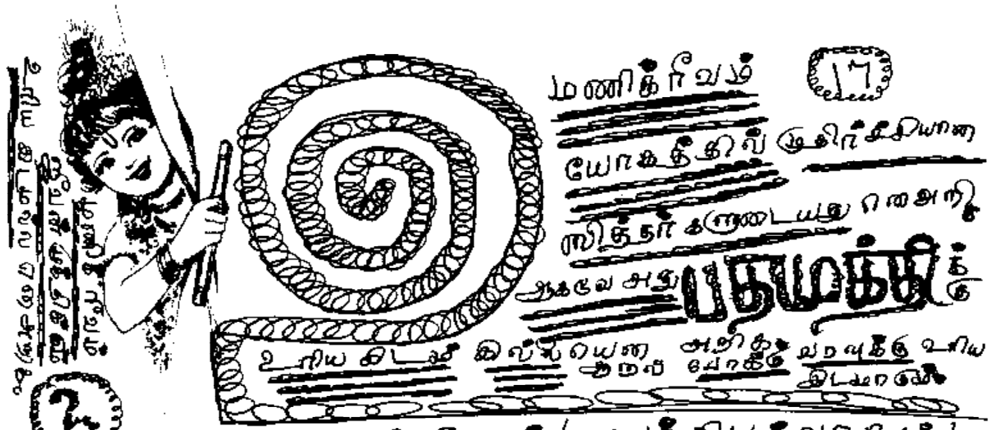

மணிக்ரீவம் (17)

யோகத்தில் முதிர்ச்சியான ஸித்தர்களுடையது எனஅறி! ஆகவே அது பதமக்கிற்கு உரிய இடம் இல்லையென அறிக! ஆறாவ் யோகம் வாவுக்கு உரிய இடமாகும்!

கேள்வி :- மணிக்ரீவம்! ஸ்த்திரிய யோகம்! இருப்பு நிலை என்ன? இயக்க நிலை என்ன? அவைகள் யார் யாருக்காக, இருக்கிறது? இயங்குகிறது?

பதில் :- திரி! கர்த்தாக்களுக்கும்! இருப்பு நிலை ஸ்ரீபிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந்நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்! முறையே பிரம்ம! லோகம் வைகுண்டம்! கைலாயமென! இருந்தாலும் அவர் இயக்க நிலை! கலைமகள் அலைமகள் மலைமகள் எனும் பெரும் சக்திகளின்! ஆதிக்கமாகவே! இருப்பது போல மணிக்ரீவமும் ஸ்ரீவிஜயகனின்! இருப்பு நிலையால் இருந்தாலும் இயக்கத்தின் ஆதிக்கம் யோகமாயாவுக்கே!

வாருத்தம் ஜை, ஆதி ஸ்ரீமஹாளீகனி சொல்வாள்

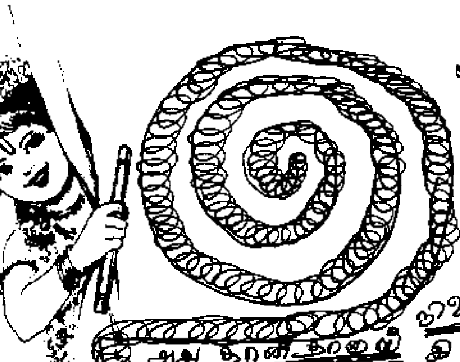

ஸத்திய லோகம் ஞானிகளுக்கு (18)
மட்டும் உரியதாக கூறி
னும்; அது உபசாரவசனமே
ஞானிகளின்
நிஷ்டையில் காட்டப்படும் உலகம்
அது தானிருக்கையில் இருப்பதால் அதை இல்லை
யென்றே சொல்லுவராம்.

அதேபோல், ஏழாவது உலகமாகிய ஸத்திய லோகமும்; பிரம்மஞானிகளுக்கு உரியதாகவும் ஸ்ரீமுருகனுக்கு! இருப்பிடமாக; சத்தியம்; அவ்வுலகம்!

இல்லாது! ஓ.....ண்.....றே!

உபசார வசனமாகிய; ,, !

உண்டு இல்லையென்றானது; ,, !

ஸ்வயம் ஜோதியானது; ,, !

அகண்டப் பேரொளியானது; ,, !

பிரம்மானந்த அனுக்கிரகமானது; ,, !

அது! அதுவாக! இருக்கிறது என்று
இருப்பு கொடுக்கும் (19)
நியதியில், ஜீவன்
முக்தர்களும் ஓர் இருப்பை
சுட்டிக்காட்டும் நிமித்தமாக,
ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் உபசாரவழ
மையாக ஸத்திய போகம் உள்ளென்று
அதுஞானிகளுக்காக உண்டு என்று சொல்லி வைத்
தார்கள் என்று உணர்க.

இதன் காரணம்?

ஜீவன் முக்தியாகிய பரத்துடன்! இரண்டறக் கலந்தவர்களும், அவர்களும்

நித்திய முக்தர்களே! என,

மறைசாற்றும்! நியதியில்,

இறை & குரு & பர!

கருணையின், அம்மஹாத்மாக்களே! உபசாரமாகச் சொல்லி மறைந்து மறைபொருளாய்!

அன்றும்! இன்றும்! என்றும்! என்றென்றும் இருக்கிறார்கள்.
என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்ல கேள்விப்படுகிறோம்.

கோடானு கோடி
சூர்யசந்திராதி
20
அனைத்து கோள்
மணிகாயம் ஸ்ரீவிநாயகனின்
இருப்புநிலையில் இருந்தாலும் இயக்கத்தின்
ஆதிக்கம் யோகமாயாவுக்கே
பொருந்தும் எனச் சொல்லும் பொருளாவது?
யோகமாயா அண்ட, அண்ட,
பிரம்மாண்டங்களை உண்டு
பண்ணுவதோடு, அதன் காரியம்
நிறைவு பெற்று விடுகிறது. என மட்டும் உணர்க.
கண்காணிக்கும்
அவை எப்படி பயன் படுத்தப்படுகிறது? என்றும்
ஏதேனும் முறைகேடாக நடந்தால்,

ஸ்ரீமஹா யோகியார் கேட்ட கேள்விகள்

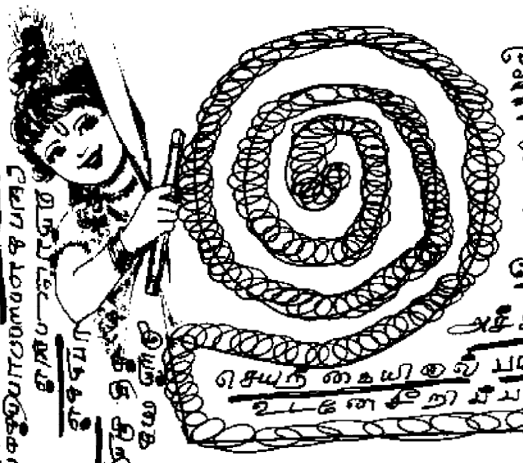

ஓர் உண்மையாவது (21)

இயற்கை என்றவ்

இயல்பான ஜகத் தோற்றம்

யோகமாயா என்றேவ்

அந்த ஜகத் தோற்றத்தில்

செயற்கையில் பாதிப்பு உண்டாகில்

உடனே சீர்படுத்துவது யோகமாயா.

யோகமாயா

திருதிருஷ்டி நோக்கும்

அப்பார்வையிலேயே / அதிசயம்

சரி ஆகிவரும். சரி ஆகவேண்டும்.

இயற்கையின் பேரழிவுகள்

பிடிச்சு வைச்ச புள்ளியார் நாட்டம் ஸ்ரீ பகவ

ஸ்ரீ விநாயகன் / இங்கு செய்பவனுமின்றி; செய்

விப்பவனுமின்றி; சும்மாசுகமாய் /

இருப்பவனென்று; ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

ஆகவே ஸ்ரீ விநாயகனும் / ஸ்ரீ முருகனும் / கணத்

தனியே இருந்தவனும்; இருப்பான் நிலையில்;

பேரறிவாக / குணத்தோ / நிலையால் இரப்பவர்கள் என்றுமட்டும் உணர்ந்தால் போதும்.

ஸ்ரீவிநாயகனின் இருப்பு:- உஉ

பிரணவ நாத ஒலியோடு
சும்மாவே சுகமாக இருப்பதைக்
கவியுகத்தில் கொண்டே
மௌனமாய்! முக்கோணத்தால்
இயக்கப்படுகிறதென்று உணர்க.
மும்மூன்றையும் இயக்குகின்றதும் ஏகமும் ஒன்றே
இயங்குமென்று உணர்க.

ஆ...... ஹ...... ஹ?

ஸ்ரீபிரம்மதேவனும்! ஸ்ரீமந்நாராயணனும்! ஸ்ரீசிவபெருமானும்
லோகமாயையை! தாம் படைத்திருந்தாலும்,
இயக்கம் அம்மாயையுடையதேஎன
உணர்க. அது அறிவுசக்தியை
இயக்கமாகும்.
இங்கு முத்தொழில்! இயங்குகிறது.
ஆனால் இக்கலியில் முக்குணமும்!
செயல்படுகிறதென்று உணர்க. அதுவே தான் இங்கு
நாமரூப! பேதமும்! அதனால் விருப்பு வெறுப்பும்!
அதனால் குற்றம் குறையும்! அதனால் புண்ணியபாவமும்!
அதனால் ஜனனமரணமும்! தொடர் சுழற்சி!
ஏற்படுகிறதென்றும் ஸ்ரீஞானிகள் சொல்வர்.

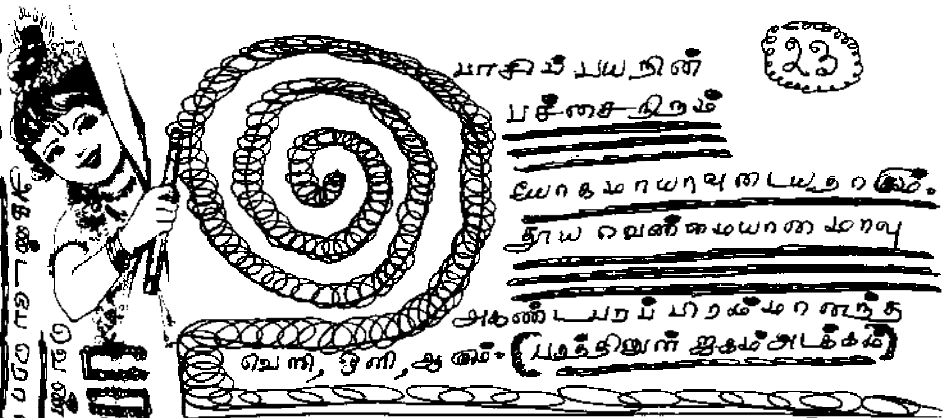

23

பாசிப் பயறின் பச்சை நிறம் யோகமாயாவுடையதாகும். தூய வெண்மையான மாவு அகண்ட பரப்பிரம்மானந்த வெளி, ஒளி, ஆகும். (பக்தியுள் ஜகம் அடக்கம்)

மோ...த...க...ம்!

மோதகம்! ஒன்றே நம் ஸ்ரீ விநாயகருக்கு! நிவேதனமாக! கொள்ளப்படுகிறது.

இதன் காரணம்:- இம் மோதகத்தின் தன்மையாவது:

பச்சரிசி வெண்மை மாவு கருள்! பச்சை பாசிப்பயறும்! வெல்லமும் சர்க்கரையல்ல! இனிப்பல்ல கலந்ததை பரிபூரணமாக்கி! வைத்து செய்யப்படுவதே மோதகம் ஆகும். இதன் உண்மை:-

வெண்மையான பச்சரிசி மாவு அகண்டபர வெளியின் ஒளி ஆகும்.

உள்ளே உள்ள பூரணம் பாசிமணையோவ் அண்டபிண்ட சராசரங்கள் எல்லாம் பிரணவத்தால் [illegible] நிறைக்கப்பட்டு அதையே ஸ்ரீவிநாயகப் பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்வதாகும்.

யோகத்திறல் 24

ஸித்திகளா?

ஸித்திகளால் பெறுவது தான் யோகமா? என்ற ஓர் கேள்வி வந்தது? அதன் பதில்:- யோகத்திறலால்தான் ஸித்திகள் பெற முடியும் என உணர்க. அந்த யோகம் பெறவும் யோகம் (அதிர்ஷ்டம்) வேண்டும் என உணர்க.

A மணிக்ரீவம்:- மூலமந்திரம்! யோகம்

யோகமாயாவின் இனிமையும் & பெருமையும்!

பிணிப்பிணைந்து கொண்டு யோகானந்தம்! நிறைந்த இடமாகும்.

குறிப்பு:- பிரம்மானந்தமே ஆனந்தம் என்றும், ஜீவன் முக்தி என்றும் சொல்வார்கள். அதுவே இது அதன் அடுத்தது! ஆறாவது இடமாகுமென அறிக.

இங்கு இதை ஓர் கதையாக சொல்லும் நூலில்: வடவாலவிருக்ஷம்! என காடு கையில் 9 கோடி ஸித்தர்கள்! இங்கே வாசம் செய்வதாகவும் அவர்களின் அதிபதி காகபுஜண்ட யோகி! என்றும் சொல்ல கேள்விப் படுகிறோம்.

யுக யுகமாக இங்கு வாசம் செய்கிறார்கள் என்றால் - சதுர் யுகம் பலபல ஆனாலும், இவர்கள் தேகமாக வாசம் செய்யமுடியும். கடைசியாக அச் சதுர்யுகத்தில் இவைகளும் சர்வநாசமாகிவிடும் என உணர்க.

யோக

அந்த ஸித்தபுருஷர்களுக்கு ஜீவன்முக்தி என்ற பறவா நிலை இல்லை யென்றாலும், யோகானந்தம் என்ற அறிவின் ஆதீத நிலை உண்டென்றும் உணர்க.

இவர்கள் அனைவரும் யுகயுகமாக இங்கு வாசம் செய்கிறார்கள் என உணர்க. இவற்றை மாணிக்கவம் யோகமாயா இவர்களை பாதுகாப்பதுடன், தெய்வாதீனமாக, ஓர் நிட்டநாளை இங்கு வரச்செய்து சிலகுறிப்பிட்டவர்கள் மட்டும் அந்த நாளிற்கு ஏதேனும் அபச்சாரம் தம் அஹங்காரத்தால் பண்ணச் செய்து, அந்த அபச்சாரத்தால் ஓர் மனித ஜன்மாவை கொடுத்து, அச்ஜன்மாவில் ஓர் ஸத்குருவை தரிசிக்க செய்து

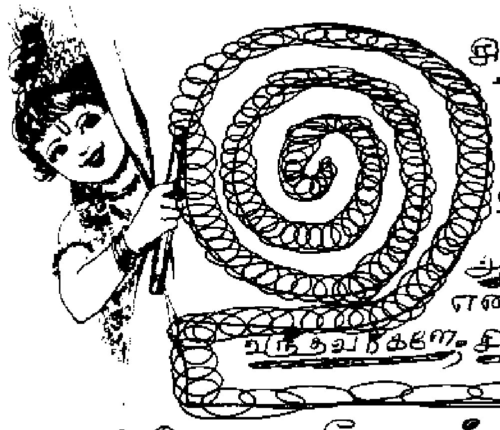

இங்கு குறிப்பிட்டவர்கள் என கூறும் பொருள்: ௨௬

அருள்காரர்! அதிகாரர்! அதிக் கர்த்தாவி அமர்ந்தது போதும்.

அழைப்பையும்! ஆணைகளும்! வேண்டும் என தீர்க்கம் இயல்பாக வந்தவர்களே. இங்கு குறிப்பிட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர் ஆகும்.

அவர் மூலமாக ஜீ வ ன் மு க் தி அடையவும்

கருணையுடன்! வழி வகுத்துக் கொடுக்கிறதென ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் மூலமாக அறிகிறேன்.

ஆகவே இந்த **மணிக்கிரீவம்!** என்ற **யோக மாயாவின!** இருப்பிடம் **ஸ்ரீநிலையை கணுக்கு!** உரியதென ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் மூலமாக அறிகிறேன்.

அதே போல்?

வைத்திய லோகமும்! வாக்கியமாக சொல்லும் இயலில்

உ....ப....சா....ர....மா....க!!!

ஈ ன் மை கி ட் டு வே கி வி டு போராமல் குமி உரிய

ஸ்ரீமுருகனின்! இடமாகவும்! நாளைக்கு

இடமாகவும். இவ் வாரண்டும் **பத!** முக்திக்கு உரியதும்

அவ்வுலகனவும் ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் மூலமாக அறிகிறேன்.

27

ஞானிகளின் இருப்பு :-

மண்ணே

மண்ணாகிய பரமே!
பரமாகிய மண்ணே!
மண்ணே யோக்கு வர வந்தது.
எந்த குணை தோஷமும் இல்லை.
அக்ஷய பரமே! முருகன்! ஞானி! ஈன்றே.

3

கேள்வி :- ஞானிகளுக்கு இருப்பும்! தனி உலகமும் உண்டா?

பதில் :- இல்லை! இல்லை! இல்லை!!!
ஆனால் உண்டு! உண்டு! உண்டு!!!

அ......நா......வ......து?

நாமரூப குணதோஷமாய்! இல்லை
குறைந்த நிலையில் பரதேசியாய்!
பரத்தையே தேசமாக உடைய நிலையில்

இ...ரு...க்...கி...றா...ர்...க...ள்!!!

அவர்கள்! எங்குமாய்! ஏகமாய்! எல்லாமாய்! நாமரூபம் கடந்து
பார்க்குமிடம் எங்கும் ஓர் நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமாய்
அகண்டானந்த! அகண்டாகாரமாய்! இருக்கிறார்கள்.
என ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

28

எம் கேள்வியை
சுண்டைக்காய்
என கூறிவிட்டேர். இதை
அருந்து என்ன உணர்கிறேன்
என்றால்? உம் போன்று அ
ரு நிமை பெற்றுவிட்டால்
விஷயம் குருகுத்திரு அஷ்வமேதம் என
போதும் என்கிற ஸ்ரீமானின் சொல் பக் கேள்வி.

ஸ்ரீமாதவயாவின் அதே மறா யோகீஸ்வர்
மேலும் ஓர் விளக்கம் கேட்டார்?
அக்கேள்வி :- ஓ எம் அன்பும் பணிவும் கருணையும்!
தெளிந்த அறிவும்! நிறைந்த எம் அருமை மாமா!
இது சம்பந்தமான மற்றோர் கேள்வி உள்ளது.
அதை இப்போ கேட்கவா? அப்புறம் கேட்கவா?
வைத்தியம் :- கேள்வி என ஒன்று வந்து விட்டால்,
அக்கேள்வியை! தொடர்ந்து
அதை (அக்கேள்வியை) முடித்து
விடவேண்டும் என, எம் ஸ்ரீ குருதேவர் சொல்வார்.
சுண்டைக் காயிப்! இரண்டு கடியா?
அதை ஒன்று வாங்கி விடவேண்டும் அவ்வளவு தானே?
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மா :- இப்போது தாங்கள் அறு
பலை கருத்துக்களும்! அது சம்பந்த
இனி கேட்கும் அந்த! ” நாங்களுக்கு

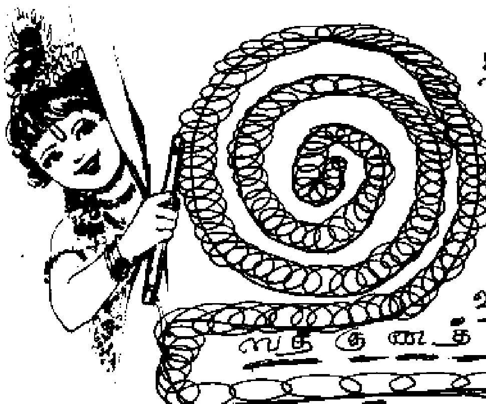

29

திருமணம் என்பது:-
ஜக ஜீவ பக்த
ரக்ஷக தோஷணை
சர்வ நாசம் செய்து;
ஈச ஸத்வ குண பக்த
ரக்ஷக ஆற்றலின் ஸ்வேஷ
ஸத் குணத் தோ ப்ரகாசிப்பதாகும்.

சுண்டைக்காய்!

பருமன்தானே? பலே பலே! இப்போது யாம் கேட்கும்

கேள்வி:- ஸ்ரீவிநாயகன்/ஸ்ரீமுருகன்/ இவர்களின் புராணப்பொய்க் கதைகளின் படி, இவ்விருவருக்கும் திருமணம்! நடந்ததாகவும்; அதை றதை தமிழ் நாட்டில் தான்/விசேஷமாக கொண்டாடுவதாகவும் அறிகிறோம். அதில் நீரோ பரதேசி! ஆகும் நீரோ எந்த புகழையும் ஒன்றுமில்லை. இனி எம் கேள்வியாவது?

கேள்வி:- ஸ்ரீவிநாயகன்! ஸ்ரீமுருகன்! ஆகிய இவர்களின் திருமணம் பற்றிய தத்துவம்! விளக்கம் வேண்டும் பாபாஜீ????

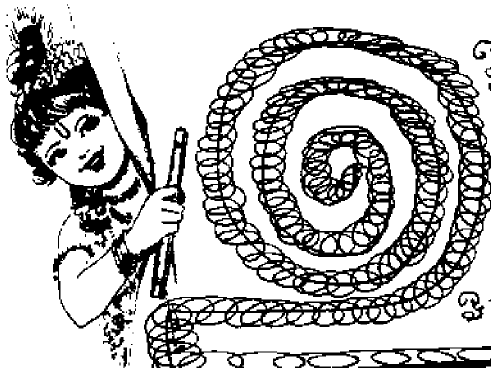

ஓர் க்ஷேத்ரத்தின் பின் 60

நாமம் பெறுவது? ரூப நாமம் ஆகும். இன்னது வேண்டும் என்ற, ஓர் நாமமதை எண்ணி பின் ஓர் க்ஷேத்ரத்தை உருவாக்குவது நாம ரூபம் ஆகுமா உரைக்க.

பதில்:- அன்பர்களே! **திருமணம்!** என்றவ் **தெய்வமணம்!** பெறுதவாகும் என உரைக்க. ஆதாவது **தெய்வ! அம்ச! குண! மணம்!** (ஸத்வ குண வாஸனை) பெறுவதாகும்.

மேலும் தாங்கள் கூறுவாக்காலே, க்ஷேத்ரமிட்டிருந்த ஸ்ரீவினாயகன்! & ஸ்ரீமுருகன்! ஆகியோர்! எந்நிலையிலும்

ரூபநாமமோ/நாமரூபமோ!!

பெறுவதில் என்பதே! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!

ஆதல் இக்கலியால் தான், அவ்வுருவுக்கும் **நாமரூபம்! கற்பிதமாம்!** கொடுத்து, திருமணம் பண்ணி வருகிறதென்று உரைக்க.

அவர்கள் **வழிபாட்டினை!** நிலையில் அவ்வாறு செய்யும்பட்சத்தில் அது காலக்கிரமத்தில் **அச்சாரம்** இழந்து போய் விட்டதை உரைக்க.

31

உலகை நீ பழித்தல் போதும்; உலகம் வெறும் ஜடமே இயற்கையே

இயற்கையை நீ பழித்தால், பெரும்பாவம் செய்தவனாவாய். அதன் தன்மையை இயற்கையே உனக்கு வழங்கும் அறிவிருந்து நீ தப்ப முடியாது.

யோகமாயாவே

உலகையோ! ஜீவர்களையோ! குறை கூறலாகாது. அது அபசாரம்! ஆகும். உன் அறிவிற்கு ஒவ்வவில்லையாயின் நீ ஒதுங்கிக் கொள். உலகை ஒதுக்காதே! (உலகை பழிக்காதே) அது ஜடமே! அது மண்ணாகிய மரமே! மரமாகிய மண்ணே! அது வேறாம்! நாமே அது!

இனி விளக்கம் காண்க?

ஸ்ரீவிநயகன்! :- இவனுக்கு விளக்கம் முன்பே உணர்த்தப்பட்டது.

இவனுடைய திருமணத்தை எப்படி உணர வேண்டுமெனில் :- உலகோர் அறிந்ததே.

இவன் சித்தி புத்தி விநயகன்! என சொல்லி அச்சித்தி, புத்தி, இருவரையும் இரு துணையியராக்கி! உலகில் கொண்டாடப் படுகிறது.

இதை உள் ஆழ்ந்து உணர்க.

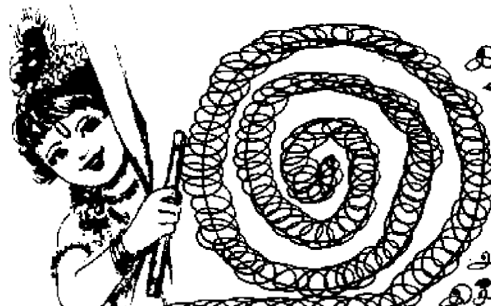

இச்சை & கிரிகை! 32
எனக்கொண்டால்
இச்சை என்ற ஆசையை
சர்வார்ப்பணமாக விட்டு
விட்டால்; கர்மா நசிக்கும்.
அகத்தால் மேலோங்கும்.
இச்சையும்! கிரிகையும்! இல்லாத
இடத்தில், ஞானமும் ஆன்மாவும் பிரகாசிக்கும்.

இவ்வாறன்றும் **சித்தம் & புத்தி** எனக் கொள்க.

(A) சித்தத்தை **ஸித்தாகவும்!**
ஸித்தை **ஸத்பிரம்மம்** ஆகவும்!
மாற்ற வேண்டும்.

(B) புத்தி என்றால் **மனம்**/ மனம்! என்றால்
புத்தி/ அதாவது இப்புத்தியை **கூர்ந்த!**
அறிவு/ என ஆக்கவேண்டும். அக்கூர்ந்த அறிவை!
பேரறிவாக! மாற்றவேண்டும். இவை
ஜீவாத்மா & பரமாத்மா & பிரம்மம்
இவற்றின் **ஒன்றிய ஐக்கியத்தால்!**
பெறுவதாம். இப்படி இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபடுத்தி
உணர்வு ஒன்றிய நிலையில்

பிரணவ ஞானவிநாயக
னிடம்! ஐக்கியம் ஆன!
திருமணம் தெய்வமணம்
ஸ்ரீமுருகன்:—
இவனுடைய திருமணத்தை! எப்படி
இவன்! இச்சா சக்தி! கிரியா சக்தி!

மனித ஜீவனின் திருமணம் முந்தையதா? தேவ தெய்வ திருமணம் முந்தையதா எனும் ஓர் கேள்வி வந்தது???

பதில் :- முன் மூன்று யுகங்களிலும் கலியுக முதற்பாதி வரையிலும் பெண் இனம் சேவையின் ஓர் அங்கமாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. அவ்சமயம் திருமணம் இல்லை.

ஸ்ரீவள்ளி ஸ்ரீதெய்வயானை

சமேத **ஸ்ரீமுருகன்!** என, திருமணம் செய்து கொண்டாடப்படுகிறது.

இதை எப்படி உணர வேண்டுமெனில் :- முன் கூறிய நிலையில் **இச்சை**|யையும்! **கிரியை**|யையும்

இச்சையை| நிஷ்காம்ய **காமா**| ஆகவும்!
கிரியையை " **பக்தி**| " !

உணர்வாக உணர்ந்த நிலையில்!

ஞா...ன...மு...ரு...க...னி...ட...ம்

எல்லாம் நீயே, என்றும் எல்லாம் ஒன்றே!

என்னும் **ஸ்வய அநுபவ**| நிலையில், அநுபவம் பெறவேண்டும். இதுவே இவ்விரு திருமணங்களையும்! அநுபவித்து பயன் பெறும் நிலையாகும் என ஞானிகள் சொல்வர்.

35

கலியுகத்திலேதான்
மணம்பணைத்தமணகென்
கலி தோஷ மோஹ வலையில்
சிக்கிறான். ஆகவே அவன்
தாம் வணங்கும் தெய்வங்களுக்கு
திருமணம் என ஓர் சடங்கை
செய்காலேதான் நாமும் திருமணம்
செய்வோம் எனமுடிவுபண்ணி தெய்வத்திருமணம்
என நடத்துகிறான்.

ஆனல் உலகோர்! சொல்லும் மண
காம! மோஹ! குண! தோஷ!
கற்பனைக் கதை! எம்மடி என்றுவ?

① ஸ்ரீஹயைகள்:- தம் தாய் பார்வதி அன்னையைப்போல்
அழகான பெண்! வேண்டுமென,
தேடுகின்றயால்! ஆற்றங்கரை! குளக்கரை!
குச்சநதி! போன்றபெண்கள் நடமாடும், மரத்
தடிகளில் செல்வாம், அமர்ந்த நிலையில்,
பெண் தேடுகிறார்! என்றும்? அம்மடிப்பட்ட,
அழகான ?? கிடைக்கவில்லையாயின், திருமணம்
செய்யாமல்! பிரம்மச்சாரியாகவே!

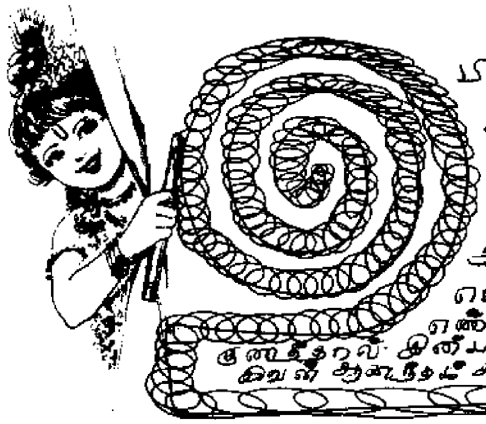

பின் புராணக்கதைகள் 36

மாந்திறன்: தேவ

தெய்வங்களோ/ திருமணம்

செய்து ஆனந்திக்கின்றன.

அதுவே நாமும் திருமணம்

செய்து ஆனந்தம் அடையலாம்என

எண்ணி மன தோஷ காம மோக

குணத்தால் இன்ப வீழ்ச்சியால் விருந்து விட்டால்

இவன் ஆனந்தம் அடையவில்லை. எனஸ்ரீஅன்னை மொழி

பாவம் கழியும் போம்! என்று அவர்

ஸத்யம்! ஒத்திருக்கிறார் எனவும் பேசப்படுகிறது.

அவை எம் ஸ்ரீவிநாயகப் பெருமான்! ஆற்றுக்கரை! குளக்கரை! மூச்சந்திகளில்! அமர்ந்து நியதியில்.

புராணப்பொய்கதை! சொன்னதும்.

அது எவ்வழி அமைந்தது என்றால்?

84 லக்ஷம்! ஜீவகோடிகளும் (மனிதன் உட்பட)

எம்ஸ்ரீஅன்னையின்! திவ்ய சொரூப பங்கோயாம்

(ஆகவே) ,, ஸ்ரீஅன்னையை/தாஸிக்கவே!

யாம்! அவ்வாறு அமர்ந்திருக்கிறோம். என

தம் அமுத வாக்கால்! சொல்லிய வண்ணம்

ஆனந்த பாவம்! அமர்ந்திருக்கிறான் ஸ்ரீவிநாயகன்.

37

பிறரிடம் தோஷம்
குற்றம் தோன்றினால்
உன் மனதின் குறையே!
அவ்வாறு தோன்றுகிறது எனவே
நீ தூய்மையானவனாவாய்
அனைவரும் தூய்மை உடையவராவர்
அப்போதான் எல்லோரும் நல்லவரே!
எல்லோரும் நம்மவரே! நடப்பதெல்லாம் நலமே என்ற
உணர்வு படியும்.

2

ஸ்ரீமுருகன் – ஸ்ரீவள்ளி & தெய்வயானையின்

ஜோலன் (பெண் இன்பத்தையே கொஞ்சி கொஞ்சி குலாவியவன்) என்றும்
(ஸ்திரீலோலன்)
வள்ளியின் பித்து பிடித்து அலைந்தவன் என்றும்
வள்ளியை மணம் செய்வதற்காக, தானும் ஓர்
விருத்தனை (கிழவனை) வேடம் தரித்தும்
அண்ணனாகிய ஸ்ரீ விநாயகரை, ஓர் யானை வடிவம்
தாங்கச் செய்தானென்றும், அந்த வள்ளியை!
கடிமணம் (பலவந்த மணம்!)
செய்தவனென்றும் (அறியாமையால்) காமரஸனாக
கதை சொல்லியும்! நாடகம் நடித்தும்! படமாக காட்டியும்!
பக்த ரஸ! கதா காலக்ஷேபத்தால்!
விஸ்தரித்தும்! தானும் கெட்டு
கேட்பவர்களையும் கெடுத்த தோடல்லாமல் ஆவய நீங்கி

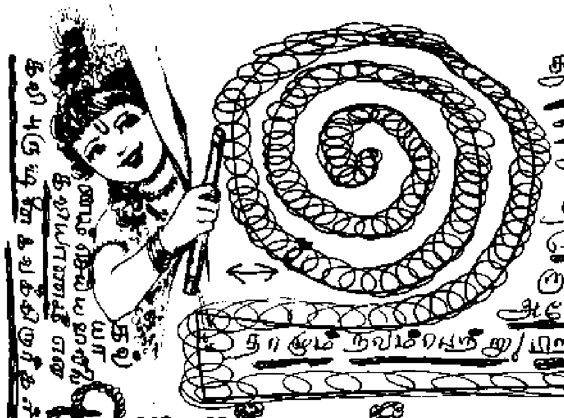

துறவி வேடமணிந்த

அனேகர் புராணக் கதைகளை
திரித்துச் சொல்லி தானும்
கெட்டு பிறரையும் கெடுக்கி
றார்கள். இவ்வாறானவர்கள்
அனேகர் உண்மையை உணர்ந்தி
நாளும் நலம்பெற்று பிறரையும் நலம்பெறச் செய்கிறார்
கள்.

திருக்கல்யாணமும்!

செய்விக்கப்படுகிறது. இது கலியின் கொடுமையாகும்.
(எவர்க்கும் புரியவில்லை)
இக்கலியில் இந்த அறியாமையின் மாந்தரெல்லாம்,
தேவ தெய்வங்களுக்கு மணமேடை! உண்டென்றும்,
திருமண! வைபவம் செய்ய வேண்டுமென்றும்,
செய்வதன் காரணம் யாதெனில்?
நாம் வணங்கும் தெய்வமே! இருமனையர்களுடன்
சேர்ந்து இல்வாழ்வில் மகிழும்போது, நாம்/ ஏன்?
ப...ல...பெ...ண்...க...ளை/ திருமணம்? செய்ய வாராது
என தெய்வத்தை சாட்சியாக! வைத்து தானும்
கெட்டு! உலக ஜீவர்களையும் கெடுத்துக்!
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று, ஸ்வய அறிவு
இவ்வாறு ஞானகுரு யார்க்காக அறிசெக.

பிரமத்தின் மேன்மையே
மனம் தான்! 39
சர்வாரம்ப பரித்தியாகியான
மனம் அமைதி! சாந்தியுறும்.
பிரம்மாரம்ப ஸ்திதராவீ தான்
மனம்மறைந்தொழி அறிவாகி,
வெறுமையாகி, ஜீவன் முக்தியும் மனம் பெறும்.

இது கலியுக மஹிமையே! அல்லாது,
வேறு எவர் மீதும் எந்த குறையுமில்லை!
மேலும் ஸத்வகுண தேவதெய்வங்களுக்கு!
காமமோஹ போதை! கர்மதாரியங்களை
அருந்துவதைப்போல் மனம் & கலியின்! (அருள்) (திருவிளையாட்டாகும் என உணர்க. இதனைத்தான்
ஜீவனுக்கு! பந்தம்! பாசம்! பற்று! வெற்றின் மன
இன்பதுன்பநிலையில், ஜனன மரண சுழற்சி உண்டாகும்.
என இது திட்டம்! காரியமாகும் என உணர்க.
இக்கலியில் மட்டும், படைக்காட்சியாகவும்! கைவரி காட்சியாகவும் அடைபெற்று வருகிறது. இது மனம்படைத்தோர்க்கு
மட்டும்! இன்பமாய் தோற்றும்.
ஆனந்தம்! என்பது அறிவுடையோர்க்கு மட்டும்! உண்டாகும்.

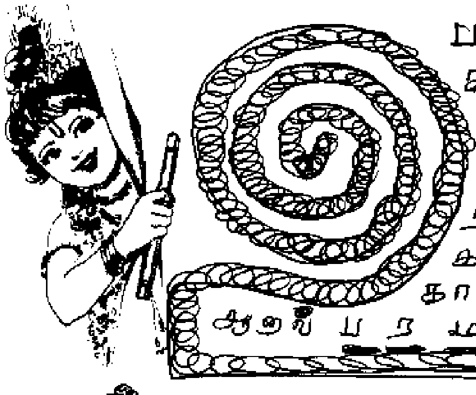

பாண்டங்களை காணலாம். (40)
மண்ணை உணரலாம்.
அதே போல்?
நாமரூப ஜகமாக காணலாம். அவைகளை காவாரத்தை பரமாக உணரலாம்
ஆனால் பரமாக காணமுடியாதும்

சிவ ஸத்திய வாக்குகள்!!!

(1) மண்ணிற்பாண்டம் இல்லை.
(பரத்தில் நாமரூப ஜகம் இல்லை)

ஆ....ஹ....ஸ்?

மண் இல்லாமல் பாண்டங்கள் இல்லையென்பதே உண்மை. பரம் இல்லாமல் நாம ரூப ஜகம் இல்லையென்பதும் உண்மை.

(2) பரமே ஈசனாகத் தோன்றியது. ஈசனே ஓர்விதியாட்சியின் நீதியில் ஜீவனாக ஆனது. அச்ஜீவன் மனதைப்பற்றியதால்

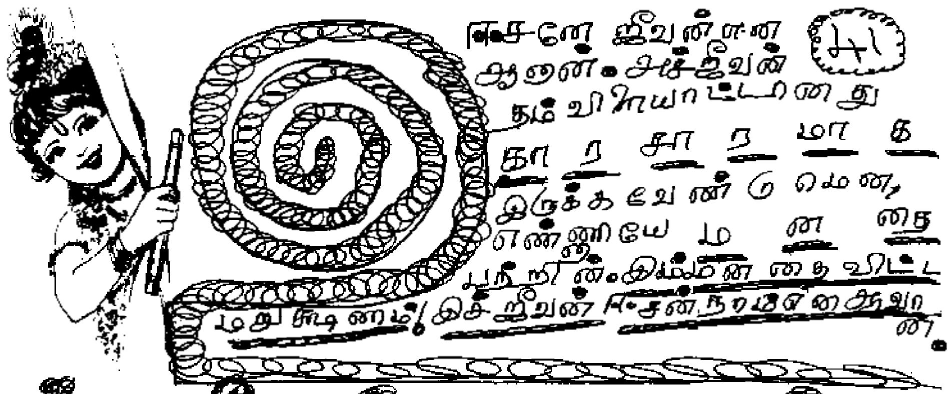

ஈசனே ஜீவன் என ஆனான். அச்ஜீவன் தம் விளையாட்டானது தாராசாரமாக இருக்கவேண்டுமென, எண்ணியே மனதை புநர் ஜீன். இம்மனதை விட்ட மாத்திரமே இச்ஜீவன் ஈசனாகவே ஆவான். (41)

பந்த ஜீவன் என ஆனான்.

(3) மனதின் நான் / எனது / என்ற ஜீவ கர்த்ருத்வமே பந்த ஜீவனுக்கு காரணம் ஆகும்; என உணர்க.

(4) ஸ்ரீ நாமரூபரூபனவனிடம் எல்லாம் நீயே / உனதென சர்வார்ப்பணமாகு / மனதை விட்டால், மனதின் ஜீவ கர்த்ருத்வம் நாசமாகும்.

ஜீவகர்த்ருத்வம் அழிய வேறு மார்க்கமில்லவே இல்லை

சர்வார்ப்பணமாத (12)
இந்த ம ன ம்!
விபரீத நிலையில் மா யா
அக் கர்ம காரியங் களைத்
தொடாது. தொட முடியாது.
சாமான்யர்களுக்கு அம்
மா யா! கர்மாவான் தொடம்
நிலையில் கர்ம காரியங் களை
இயல்பாக பண்ணும் அவை ஆனை மாண
நிலையிலே மாயா பண்ணும் நியாயமே.

(5)

ஸ்ரீ வ க ர் த் ரு த் வ ம் ப தி நி ய
நி லை ர ன் ன தை ன் ற வ் 222

க......வி......தோ......தை

பாடம்/படிப்பு/பட்டம்!
பதவி/கௌரவ/அந்தஸ்து!
இ வ ற் றி ன்
போட்டி&பொறாமையால்!
வெ று ம் பணணணணணம்!
அவற்றால் ஓஹோ, ஓஹோ என
வாழ்ந்து ஐயஹோ, ஐய்யய்யோ
வீழ்வது (நா ச மா வ து) ஆகும்.

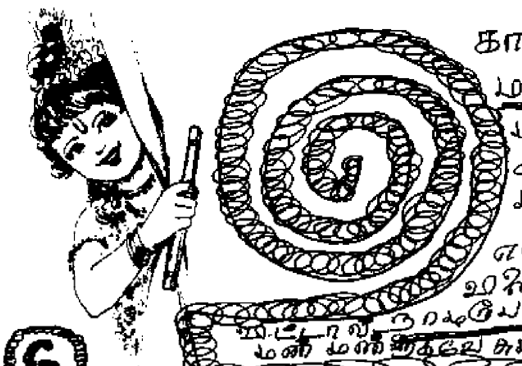

காவாதீக வரம் (4ஆ)

மண் தானே? மண் விளையாடல் விலையே அம்மண்ணை வைத்து இம் மனம் தானே நான் எனது என நாமரூபங்களை விளையாடுகிறது. நான் எனது நாமரூபமும் விளையாட்டுக்கு இல்லை. விட்டால் மண் மண்ணாகவே சும்மா சுகமாகவே இருக்கும்.

(6) பரத்திற்கு ஏன் இந்த விளையாட்டு? அது சும்மா சுகமாகவே இருக்கலாமே? என்று மனதே நீயின் கேள்வி எழுகிறது.

மனம் வசப்பட்டோர் கேட்பதாகும்.

இது மனநிலையில் இருந்து அறியாமையின் கேட்கும் கேள்வியாகும் என அறிக.

(7) அவர்கள் அ.....றி.....வு சொ.....ரூ.....ப.....ம் என ஆனால் இக்கேள்வி அவர்களிடம் எ.....ழா.....து என்பதே உண்மை. கேட்க இயலாது.

அதாவது புலப்படாது அவர்கள் ஆகவில்லை என்பதே உண்மை.

ஸ்ரீபகவத் குணவை
பவம் பெற்றால்,
குவிகோஷிவக்
ருகுணங்கள்!
ஒளியைகண்ட இருள்
போல் நாசம் அடையும்.
வினையால் அழுந்தும்! மனோ
பாரமும் நீங்கும் போது பிரம்மார்ப்பணத்தால்
மனோநாசமாகி, ஜீவன்முக்தி எய்யலாகும்.

அ......தா......வ......து?

8 ஸ்ரீபகவத் சொரூபமல்ல.

அது ஸ்ரீ பகவான் ஒருவனுக்கே பொருந்தும். அவன் கர்த்தா ஆவான். ஃசகர்த்ருத்வம் வேண்டாம்

ஸ்ரீபகவத் குணவைபவம் வேண்டும்

9 சத்வகுணம் வேண்டும் பின்பிரம்மார்ப்பணத்தால்

சத்வகுணத்தையும்

நாசம் செய்து குறைத்த நிவிதி நிர்குணம் ஆகமுடியும். அதுவே ஜீவன்முக்தி ஆகும் என

ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்கால் அறிகிறோம்.

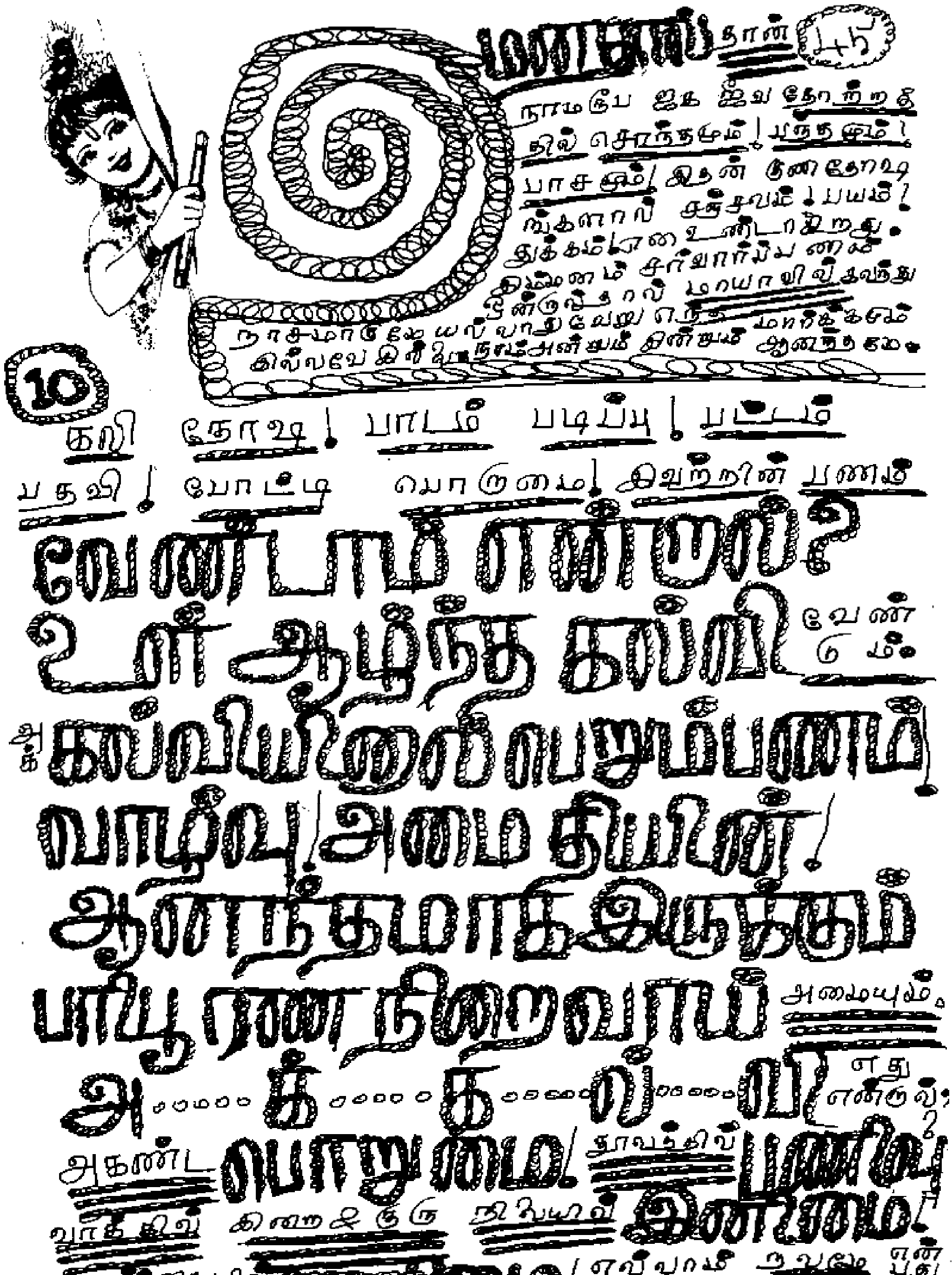

10
கலி தோஷ! பாடம் படிப்பு! பட்டம்
பதவி! போட்டி பொருமை! இவற்றின் பணம்
வேண்டாம் என்றால்?
உள் ஆழ்ந்த கல்வி வேண்டும்.
அக் கல்வியினால் பெரும் பணம்!
ஆனந்தமாக இருக்கும்
அமையும்.
என்றால்?
அகண்ட பொறுமை!
இனிமை!

உன் ஸ்ரீபகவானை (46)
அனந்த ஜீவ
ஜெயங்களிலும் உள்
இருந்து கொண்டு
நடத்துகிறன்
நடிக்கிறன் என
ஸத்தியமாய் நீ நம்பி மனவி! வேதம்! விருப்ப
வெறுப்பு! ஜீவ ... நம்பிக்கை.

(11) உன் உபாசனாமூர்த்தியே அதாவது ஸ்ரீபகவானே! அனந்த ஜீவ ஜீவன்களிலும் நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன! ஆகிய அனந்திலும் அ...ந்...த...ர்...யா...மி...யா.க இருக்கிறார் என்று உணர்க.

(12) அனந்த ஜீவ தோற்றங்களின் புண்ணியபாப வினைகளையும்! ஒழுங்காகவிதோச்சாரப்படி தி...ட்...ட...மி...ட்...டு காரியங்கள்! (ஸ்ரீபகவானே தம் மாயாசக்தியால்) செய்கிறார் என வெறுமையாகமட்டும்

திட்டமிடுவது மனம். (47)
செய்து முடிப்பது மாயா! (ஸ்ரீபகவான்.)
இம்மை காரியம் பற்றின் எதிர்பார்ப்பின்படி பல முறை தோ[illegible] ஆகிறது.
அந்தமாதிரி ஏற்காது மீண்டும் எண்ணங்கள். அச்சமயம் மீண்டும் பெருகுகிறது என உணர்க.

உணர்வாம் (ஆத்திரம்! வேகம்! அவசரம்! படபடப்பு!) வெறியால் உணர முடியாது)

13 போக்குவரவிலேயும் கொடுக்கல் வாங்கலிலேயும் கைமா பரிமாற்றம் பண்ணப்படுகிறது.
இ..................கை!

14 மனக்கண் (கொண்டு நோக்கிடல்) வேஷமும் அவற்றின் துவேஷமும் தானே தெரியும் உண்மை மறைபடும். அறிவுக் கண் கொண்டு உணர்ந்தால் வேஷமும் துவேஷமும் மறையும்.

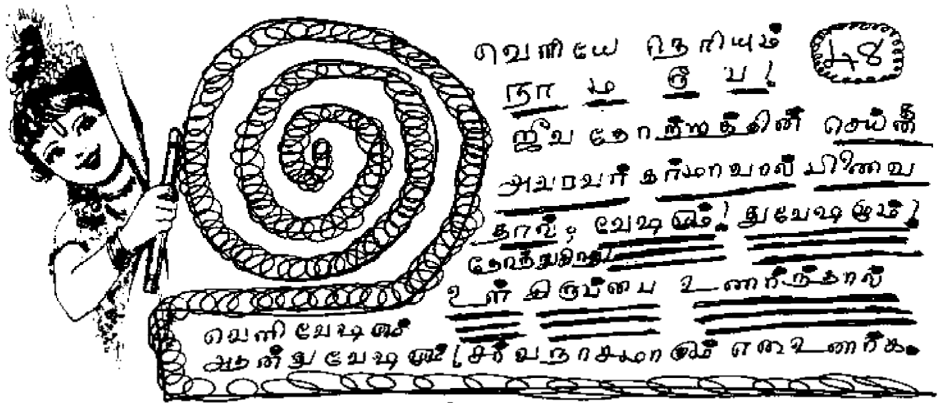

அருபவ உண்மை தெரியும்.

15 வெளித்தோற்ற நடை! உடை

அதன் இயக்கத்தை துவேஷ!

தோஷமாக! காண்பது ம...ண்...ம்

உள்ளே இருப்பவன்கு இருப்பதை

ஒருவருகவோ! ஒன்றுகவோ!

உணர்வது அறிவாகும்.

16 காண்பதை உரைமுடியாது.

உணர்வதை காணமுடியாது.

ஆகவேதான். கண்டவர் விண்டிலர். விண்டவர் கண்டிலர் என்றார்கள்.

(கண்டவன் சொல்லமுடியாது. சொன்னவன் காணவில்லை)

காரியப் பற்றே உன் அறிவுக் கண்ணை மறைக்கிறது. ஜீவ வேஷம் அநித்யம் நல்லவையாகவும் வேடிக்கை நீங்கள் நடிக்கிறீர்கள் என்பதை. மெய்யாகவே உணர்ந்து விட்டால் காரியப்பற்று சர்வநாசமாகும் என உணர்க.

49

17

காரியபற்றுடைய ஜீ....வ....ஞ....ன....வன் எதிர்பார்ப்பில் ஏமாற்றம் அடைகிறான். அ....வ....ன் நடக்கவில்லையே! கிடைக்கவில்லையே! முடியவில்லையே! என்றும் இதுஏன் எதற்கு? எப்படி? என்று கேள்விகள் கேட்டுக் கேட்டு! கேட்டுக் கேட்டு! கேட்டுக் கேட்டு! அந்த படுபேகத்தைப்புண்ணியபாப! வினையில் சிக்கிக் கொள்கிறான்.

(ஜனன மரண சு..பந்தில் ஆழ்கிறான் என உணர்க)

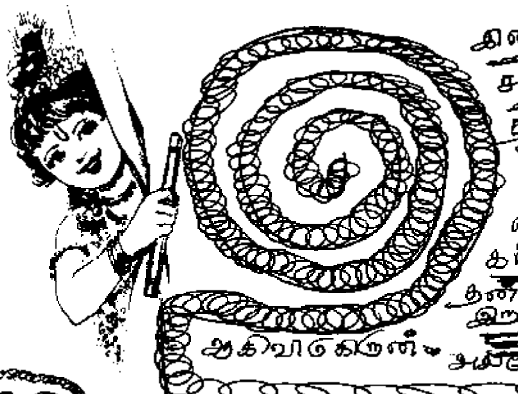

இறை & குரு! கிருபையால்
சாதனையாளன் ஒருவன்,
தன்னை அவன் தை! 50
பதுமையாக ஆக்கிக்
கொண்டானாகில், ஜீவ
கர்த்தத்துவம் நாசமான
தன்மையால், அவன் இருந்தும்
இறந்தவன் என
ஆகிவிடுகிறான். அதுவே பொறுமை & பணிவின்
நியாயமும்.

18 இறை & குருகிருபையால்
சாதன்! புரியும் தான் ஒருவனே
பொறுமை & பணிவினை! தாம்!
அ...... ட...... ங்...... கி...... ய
நிலையில் எல்லோரும் நல்லவரே. எல்லோரும்
நம்மவரே. நடப்பது நலமே என
தான் இறந்து தக்ஷன் ஆகிறான்
நான் ஜீவன் முக்தன் ஆகிறான்.
19 விதியின்படி! தன்னிடம்
இருப்பதிலும்/ கிடைப்பதிலும்/
இயல்பாக நடப்பதிலும்/ திருப்தியும்
என்ற நிறைவினை தான்/ காரியபற்றை!
நாசம் செய்ய முடியும் என உணர்க.

57

தீயே தொடுக்கப்பட்ட
வேக ஆவேசத்தை!
இறைக் குரு உணர் யோக
குறைத்து குறைத்து வந்
தாலே போதும். உடனடியாக
நாசம் செய்ய முடியாது. அவைகள் இரிவதனையே
உன்சாதனையை அனுசரித்து அவை நசமடையும்.

20

வேகத்தை! குறைத்தால் உண்மையை உணைவாம்.
ஆத்திரத்தை! ,, ,, ,, .
அவசரத்தை! ,, ,, ,, .
ஆவேசத்தை! ,, ,, ,, .
ஆக்ரோசத்தை! ,, ,, ,, .
அதிகாரத்தை ,, ,, ,, .
ஆதிக்கத்தை! ,, ,, ,, .
அஹங்காரத்தை ,, ,, ,, .
படபடப்பை! ,, ,, ,, .
அபிமானம்! என்றும்,
வெட்கம்! மானம்! ரோஷம்!
சூடு! சுரணை! லஜ்ஜை! என்ற
கண்மானம் நாசமானால்! ,, ,,
அங்கு அது அவன் மானம் ஆகிவிடும்.

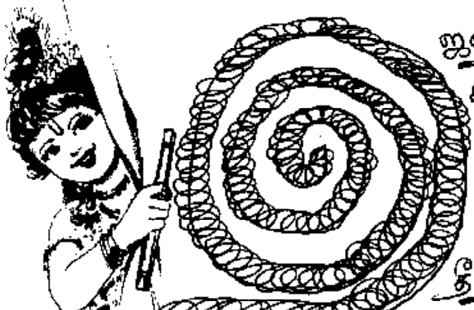

ஜலத்திலேதான் நீந்தக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். தரையில் நீந்தக் கற்றுக் கொள்ள முடியாது.

52

உன் மனதை தீனன்! பாவி! என்றே ஆக்கிக் கொள்ளாமல் ஸ்ரீபகவத் சொரூபத்தை! அடையவும்! காணவும்! முடியாது.

தன் மனம் நாசமானால், அங்கு அது அவன் மனமாகி விடும்.

(A) நீ நிர்க்கதி என ஆனால் ஸத்கதி! உண்டு.

(B) நீ அனாதை! என ,, அனாத ரக்ஷகன் என அவன் ஆவான்.

(C) நீ தீனன்! என ,, தீனபந்து, தீன சரண்யன் என ,, ,,.

(D) நீ கதிஹீனன்! ,, சரணாகத வத்ஸலன் என ,, ,,.

(E) நீ ஆபத்தில்! சிக்கியவன்!

ஆபத்பாந்தவன் என!

அவன் ஆகமுடியும்.

சகல சௌபாக்கியங்களுடனும் இருந்து கொண்டு அவனை அழைத்தால், அவன் எப்படி வருவான்? எப்படி வர முடியும்? இல்லை என்ற குறையை போக்குவதே போதும் என்ற நிறைவை அவன் தர முடியாது. நீதான் பெற வேண்டும்.

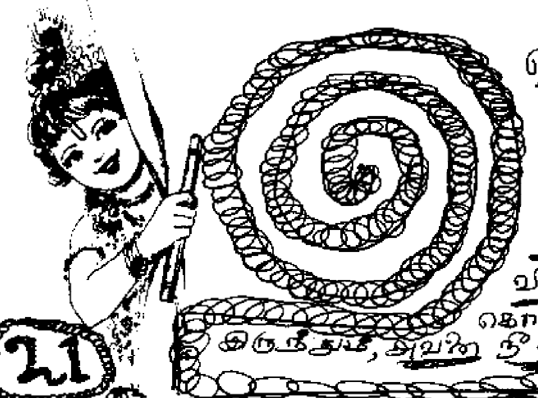

கொடுத்தவன்

53

மறந்து
கொடுத்தவைகளை
எண்ணி! எண்ணி!
விரும்புவதால்!
கொடுத்தவன் உன் அருகில்
இருந்தும், அவனை நீ காண முடியவில்லை.

21

உன் உபாஸனாமூர்த்தியாகிய!

ஸ்ரீ பகவானிடம்

நீ வேண்டும் என்பதும்;
உன் கருணை வேண்டும் " ;
" திருவடி " " ;
" குறைபவம் " " ;
நீயாகயாம் ஆக " " ;
மயக்கும் மாயையும்! வேண்
மயங்கும் மனமும்! டாம்

அந்த ஒ....ன்று கயாம்

அழுதந்து: இறை & குரு & ப.ர.ம்!

கருணணணணணணா! கூ—ட

என்ன செய்ய வேண்டுமோ?

அதைச் செய்யென, கண்ணீர் மல்க பிரார்த்திப்பாயாக.

உன் வாக்கே விதை வாசல்

உன் கஷ்டம் கவலை
யை சொல்லி சொல்லி
கஷ்டங்களை! தீயே
இஷ்டமிபடு!

54

வாங்காதே • நன்மையே எண்ணு •
நல்லதையே பேசு • நலமே அடைவாய் • இவ்வழி

22

ஊர் உன்னைப்பற்றி விசாரித்தாலும்!
கேடுமவாப விசாரணை செய்தாலும்

உன் குறைகள் கூறமல்
பழகுவான் கருணையிலே!

எல்லாம் நலமே! எல்லோரும் நலமே! நல்லவரே!
எந்த குறையுமில்லை! எந்த கஷ்டம்
கவலைதுன்பம் துயரம் இல்லை!
ஆனந்தமாக இருக்கிறோம்! என

நலத்தையும்! சுகத்தையுமே!
உ...ன்...வா...க்...கால்!
இறைகுரு உணர்வோடு
சொன்னவ் யத்பாவம்தத்பவதி என்ற
நிலையால் அனைத்தும் மெய்யாய் •

இவ்விரண்டும்:

வெவ்வேறு

அனுபவமாகுமென உணர்க.
ஜீவன் முக்தியை நோக்கி
சாதனை செய்பவன் ஒருவன்
ஸத்ஸங்கத்தில் கலந்து
தத்துவ ஞான விசாரம் செய்ய வேண்டும்.

23

பாராயணம்! ஸத்ஸங்கம்! இவ்விரண்டும் ஒரே அனுபவமா? இரண்டு நிலைகளா?

இரண்டும் வெவ்வேறு அனுபவமாகும்.

பாராயணம் :- அதுவே நாம்! நாமே அது! என **சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே ஆவாய்!** என்பதும்; **து! பாவித்து பாவித்து ப...ர...மே ஆவாய்!** என்றும்; **இடையறாது நெய்தாரைபோல்** பாவனையை கூட்டி; **பாவனைக்க!** நிலையாய் **ஸ்வய** அனுபவ நிலையும் ஜீவன் முக்தியும்; கொடுப்பதாகும்.

அவன் **மறை** 56

சந்தேகம் நாசமான
பின்னரே, பாராயணம்!
செய்பாவையின் சிகிச்சைக்
பவன் பெற்று ஜீவன்
முக்தனாவான்.
பூர்வ சுகிர்தம்!
உடையவனுக்கே அக்கடிமை இவ்வாமப்பேறே ஜீவன்
முக்தி உண்மை என அறிக.

(B) **ஸத்ஸங்கம்**: இது **ஸந்தேகம்**!
தெளியும் **தெளிந்தே**; என அறிக.
ஸத்ஸங்கத்தால்/ **தத்துவ** ஞான
விசாரம்/ செய்து; உண்மை இன்மையை
பிரித்தறிந்து, (**பரமாத்மஜீவாத்ம**
உபாதிபேதங்களைந்து) அகன்மனம்,
பா...... ரா...... ய...... ண...... ம்
செய்தால்; ஸ்வயஅநுபவம்! பெறலாம்.
எமஸ்ரீ வஸிஷ்டர்பிரான்/சொல்வது: தத்துவஞானத்தால்!
வாஸனா க்ஷயம்! வாஸனா க்ஷயத்தால்!
மனோநாசத்தால்! மனோநாசம்!
ஜீவன்முக்தி! என்பார்.

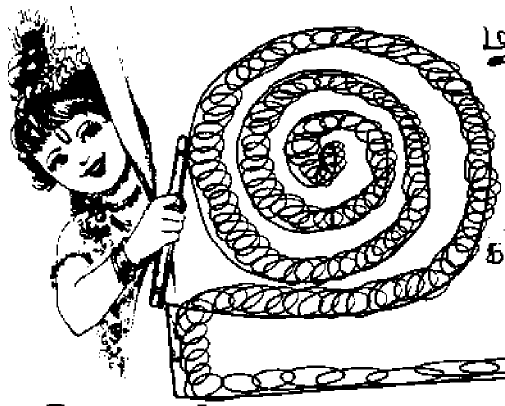

மாயாவை கருநிறம் (57) என்றும், கருநீலநிறம் என்றும், சொல்வதால், இங்கு இந்த நாமரூப ஜகத்தில் தோன்றுகிறதை கருநிழல் உருவம் எனக் கொடுக்கப்பட்டதை உணர்க.

நிழல் உருவம்

:— இது கருநிறமாயும், இன்னதென சரியாக உரை முடியாததாயும், தெளிவில்லாததாயும், ஓர் தோற்றமாத்திரமாயுள்ளதாயும், இருப்பதால் **மனதின் மிரட்சி & மருட்சியினால்**

மிரட்சி:— பார்வையில் தோன்றும் நாமரூப பேதம்.
மருட்சி:— அவிவேகத்தால், விருப்பு & வெறுப்பு; அதனால் குற்றம் குறையின் **பயந்த கற்பனை**

தம்முள்பரப்பால் ஏற்படும் **ஏமாற்றமும்**; அதன் **தடுமாற்றமும்**; அதனால் சேரும் **புண்ணிய பாபமும்**; அதனால் **ஜனனமரணமும்**; உண்டாகிறதென அறிக.

58

நாமரூப பாசப் பிணைப்பு கொளவி யதால் மன இருள் சூழ்ந்ததினாலும். இங்கு "தெளி நிலை இல்லை" கள் மன மயக்கத்திரைகள் தோன்றி வந்து போவதைப் போல் தோன்றும் நிலை ஆகும்.

24

(A) நிழல் உருவம்:- இது மறை மய வடிவம்! ஓர் விளக்கு ஒளியின்! முன் உன் ரூபம்! தோற்றும் நிலையாகும். இது நாமரூப. ஜக. ஜீவ, வடிவங்கள் உன் வடிவத்தையும் சேர்த்து சொந்த, பந்த, பாசப்பிணைப்புகள்! தோற்றும் நிலையாகும். இதை மனமயக்க! நிலையென்று சொல்லலாம்.

குறிப்பு:- இந்த நிழல் வடிவங்கள் அவயங்கள். தெளிநிலை! இல்லாமல் தோற்றுமாதிரியாம் ஆணவ வினை உணர்க.

(B) ஜட உருவம்:- இது ஓர் பெரிய அளவு பாத்திர ஜவஸ்திவோ குடம் குட்டை!

59

ஏகருணையாகிய ஸத்
வருணையும்! ஸ்ரீ ஹ
வாதி! வசத்தால்
சுற்றுத்தாக்கப்படும் போது,
மனசுவத்தில் விழுந்து
பிம்பத்தை என உணர்க.
இங்கு அசைந்தாலும்
அசைந்தாலும்! நின்றுபோன ஐய
நில் செய்ய முடியும். இது ஒன்றுருக்கும் ஆகும்.

ஜஸத்தியோ! உன் உருவை காணும்
சிற்று ஜோதி நியாயம். இது ஈசன் நியான்
அறிந்த வடிவமாகும். இது அறிவின்!
சொரூபமாகும். ஜவம் சற்று அசைந்தாலும், இந்த
உருவமும் சற்று அசையும் அழியும்!
இது அறிவே சுயவத்தால் மனமாகும் நியாயம்.
கண்ணாடி உருவம்:- இது யோ
யோகமாயா! கவந்த பேரறிவு நிலை ஆகும்.
இது கண்ணாடியில் தெரியும் உருவமாகும்.
இங்கு பிம்பம் அசைந்தால் மட்டும்; பிரதிபிம்பம்!
அசையும் என உணர்க. (பிம்பம் அசையாமல் பிரதிபிம்பம் அசையாது)
(பிம்பம் = ஒரிஜினல். பிரதிபிம்பம் = அசல் நகல்)

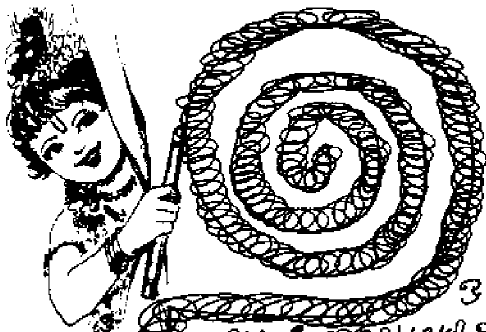

வெறும் மண்ணில் நிழல் இல்லை. (60)

அதுவே பாறைகள் அனைத்திலும் நிழல் உண்டு. இங்கு ஓர் உண்மையை உணரலாம். பாறையின் நேர் உச்சியில் ஒளிபடும் போது, அதன் நிழல் அதன் திருவடியிலேயே மயமாகி விடுகிறது. பக்கவாட்டில் வரும்போது மட்டுமே நிழல் உண்டு.

இங்கு **யோகமாயா** அருகே; / அசைக்காமல்; அசையாமல்;

குறிப்பு:- நாம, ரூப, குணம், குறி, கால, தேச, வர்த்தமானம், மனம், வாக்கு, காயம், ஆகிய இந்த பத்தும்! **கடந்து** இல்லையென்ற **நிலையில்** அந்த **இல்லை** என்பதும் **இல்லா**த தான நாவாதீத பரசொரூபத்தை! அகண்ட **மண்** என்றும்; அகண்ட **ஜலம்** என்றும்; ஓர் தோற்றத்தை நமக்குத் தலமே உண்டாக்கிக் கொண்டு, அதையே **பாறைகள்** ஆகவும்; "**குடம்** அளவுள்ள **ஜலங்கள்**"; **அதில்** தோன்றிய யோகமாயா விறல், ஓர் **தோற்றம் உண்டாக்க**த் தொடரும்;

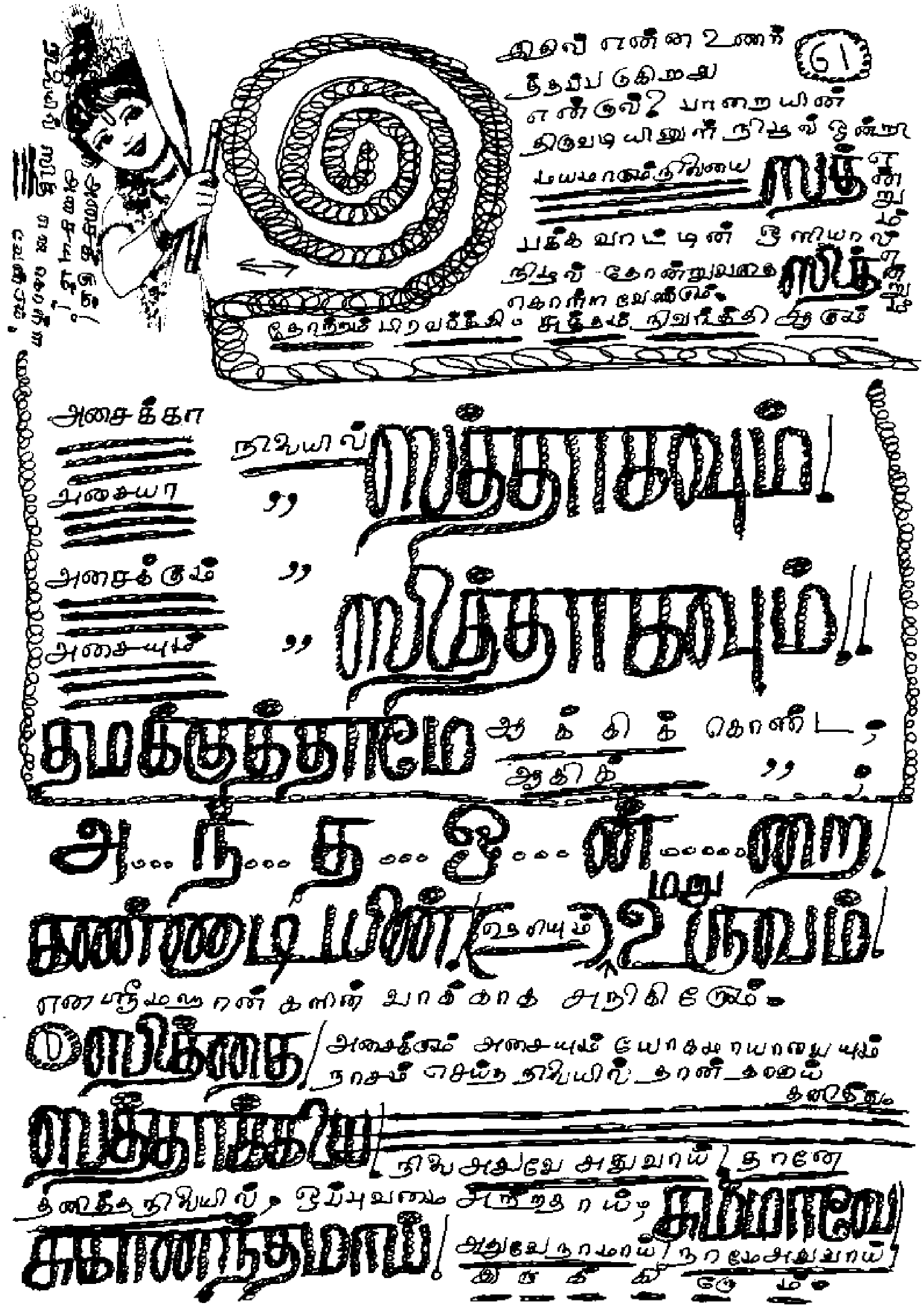
அசைக்கா
அசையா
ஸத்தாகவும்!
அசைக்கும்
அசையும்
ஸித்தாகவும்!
தமக்குத்தாமே
அ... ந்... த... ஒ... ன்... றை!
கண்ணாடியின் உருவம்!
ஸித்தை
ஸத்தாக்கிய
சுகானந்தமாய்!

ஈசன் ஏன் மாயா வால் பந்தப்பட் டிருக்கிறான் என சொல்கிறார்கள் என்றால்? ஈசன் பரம் அம்சமே! அவன் மாயாவை பற்றிய நிலையில் தொன்று கர்த்தாவாக இருப்பதால் அவ்வாறு பேசப்படுகிறது!

25

உபநிஷதம் விளக்கம்!

பரமாத்மநிலை:- இவன் மாயையால்! பந்தப்பட்டநிலை! என உரைவும்.

ஜீவாத்மநிலை:- இவன் மனதால்! பந்தப்பட்டநிலை! என உரைவும்.

இதில் கூறப்படும், பரமாத்ம நிலையில், மாயாவை தாம்பற்றிய! நிலையில், இவன் இருப்பதால், இவனை மாயாவை விடவும்! தேவைப்பட்டால் தொடவும்! முடியும் என உணர்க்க இதை தொண்ணூறில் வெண்ணும். ஈசன்நிலை! என்றும் உபநிடதங்கள் திருமறைவு!

63
மனத்திரையால்
அவன் மனத்திரை என்பது
அஹங்காரமமகாரமே! அவன்
அந்த மனதால் தான் இதை நாசம் செய்ய முடியும்.
இதில் சுடப்படும் ஜீவாத்ம நிலையில், அவன்
மனதால்! பற்றப்பட்டிருப்பது
மனம் இவன் விடவேண்டும்!
என ஸத்தியமாய் அறிக.
அவனே! அம்மனதை விட
மு...டி......யா......து என்பதே
ஸ...த்...தி...ய...மா...கு...ம்!
இதன் ரகஸ்யம் என்னவென்றால் ?????
இம்மனம் நானாகாது என!
அஹங்காரம் மமகாரம்!
அது அஹங்காரம்! அபிமானம்! அதிகாரம்!

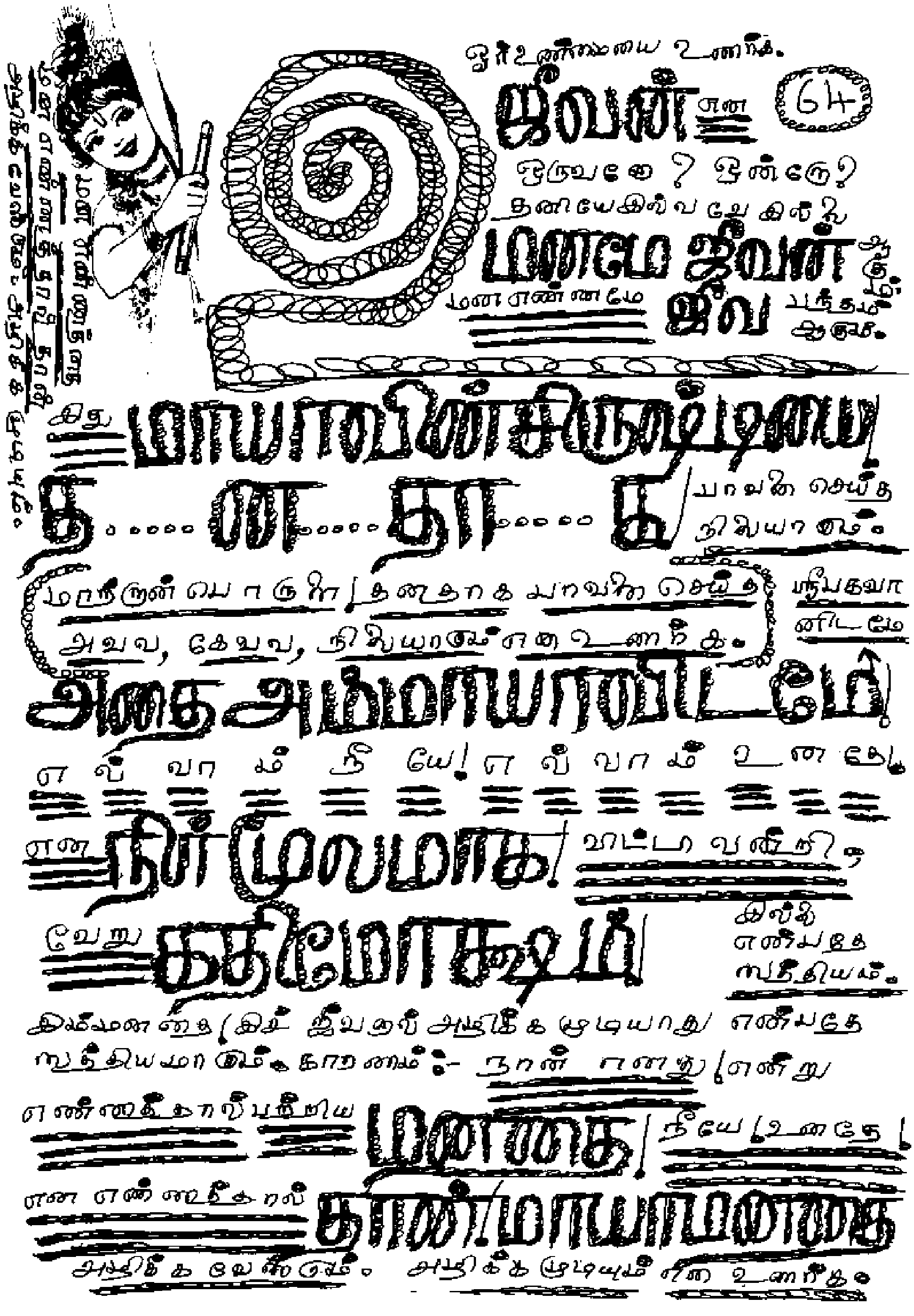
ஓர் உண்மையை உணர்க.
ஜீவன்
64
ஒருவனே? ஒன்றே?
மனமே ஜீவன்
ஜீவ
மாயாவின் சிருஷ்டியை
த.....ன.....தா.....க
அதை அம்மாயாவிடமே
நிர்மூலமாக!
கதிமோக்ஷம்
மனதை!
தான்மாயாமனதை

நான் & எனதே! (ஏ) ஜீவ பந்த எண்ணமாகும்.
எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உனதே! } என்ற
சர்வார்ப்பண ஸ்ரீபகவத்
எண்ணமே ஜீவ பந்த நிவர்த்தி ஆகும்.

இதன் காரணம் என்ன வென்றால்? :— ஜீவனை
தனியே எவரும்! எதுவும்! இல்லவே இல்லை.
அம் மனமே! நான் & எனதாவ்! ஜீவன் எனஆனது.
"எல்லாம் நீ! எல்லாம் உனதாவ்! ஜீவ
நாசம்! என ஆகிடு ஜீவன்முக்தியும்! ஆவேண்டும்.
அங்கு உபாதிபேதம்! என எனது கூறுகிறீர்கள் என்றால்?
பரமாத்மாவும்! ஜீவாத்மாவும்! ஒன்றே!
தோஷவால் பேதம் ஆகும். இருப்பில் இல்லை"
என்பதே ஸத்தியமாகும். சர்வார்ப்பணம்! பரி
பூரணம் ஆகும் போது மாயா ஸ்ரீபகவான்
மனை! எச்சிரமமும் இன்றி தாமே ஒதுக்கி தொலைக்கும்.
பழக்க வழக்க தோஷமே! இந்த
மனைப் படுத்துபாடு பந்தித்து நிறுத்தும்.
அடக்கத்தின் மொத்தமை & பணிவே இதன் மருந்தாகும்.

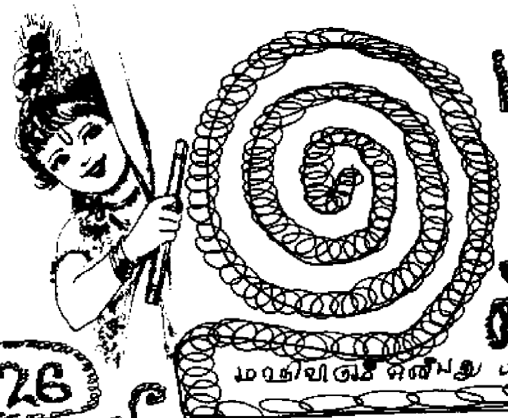

பக்தியில் (66)
அழுது! உருகி!
கண்ணீர் பெருகலில்;
அ.....து.....வே
அகண்ட
ஏகாரமாகு!
மங்கலம் என்பது ஸ்ரீஷோடசிகாளியாகிடு.

(26)

பக்தி & ஞானம்!!!

(A) பக்தி நிலையில் உன்னை ஓர் தேனீ!
ஆகவோ; ஓர் எறும்பு! ஆகவோ; பாவனை! செய்
உன் நாமரூபமுன்னா! ஸ்ரீபகவானே
ஓர் வெல்லக்கட்டியாக! பாவித்தே செய்
உன் ஆடலில்; பாடலில்; அபிஷேக; ஆராதனை! இவைகளால்
ஸ்ரீரூபமாக தரிசிக்க! ஆனந்திக்க!
போ... க்... கு... வ... ர... வு செய்யவாம்

(B) பக்தியின்! உருக்கம் & ஏக்கம் & கண்ணீர்பெருக்கம்,
அவனை! பாகாக! கரைக்க வேண்டும்.

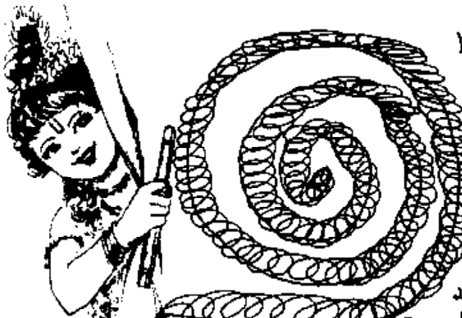

பக்தியால் ஓர் (67)
நாமரூபமுள்ள
ஸ்ரீபகவானை தரிஸிப்பது
அறிவு நிலையாகவும் அந்த
அறிவு மனமாகவும் வாயிலு
உள்ளது. அதனால் நன்மை
உண்டு. நன்மையில்
மாத்திரமே உண்டாகவாம்.
நம் புண்ணிய பாபமுடையும்.
ஞானநிலையால் ஜனனமரணம் இல்லை.
கலந்து கரைந்து விடுவதால்

முன்சொன்ன/நாமரூபத்துடன்/ நீ உன் ஸ்ரீபகவானிடம் செய்யும் போது,
முன்போல் அவனை தொட்டுக்க
கொஞ்சவோ, குலாவவோ, முடியாது. அவன் ஜோ பாகு ஆகிவிடுவான்.
வெல்ல கட்டியாக பாவனை செய்வது,
ரதோ ஓர் நாமரூப ஸ்ரீபகவானாகும்.
இ... து... ப... க்... தி/ ஆகும்.
வெல்ல/பாகாக பாவனை செய்வது,
அகண்டாகார/ரஸமாகும்.
இ... து... ஞா... ன... ம் ஆகும்.
பக்திநிலையில் திரும்ப திரும்ப, போக்குவரவு,
நடைபெறுவதால் ஜனன மரணம் உண்டாகிறது.

உருகும்
இல்லவே இல்லை.
பாதை நீ அருந்தும் போது
போதை மயக்கத்தில்
கலந்து கரைந்து
இதுவே ஜீவன்முக்தி
முக்தி
உன் உருக்க கண்ணீர் பெருக்கத்தால்
உன்னைத் தேடி ஓடி நாடி வருகிறது.
அது உள்ளது.
ஞானம் ஆகும்.

அவன் கொடுத்தவைகளை
உன் மனம் மெய்யாகவே
ம...ற...ந்...து!
விட்டாலும் மறு கூடினும்
கொடுத்தவனை
நீ காணவாம். அவனே நீயும்! நீயே அவனும்!
ஆ.....க.....வா.....ம்!

கொடுத்தவனை மறந்து,
(அவன்) கொடுத்தவைகளை!
எண்ணி எண்ணி! எண்ணி எண்ணி! எண்ணி எண்ணி!
விரும்பி விரும்பி விரும்பி!
வீணைக அல்லவதாம்;
கொடுத்தவன்! உன்!
அ...ரு...கி...ல் இ...ரு...
ந்...து...ம்; அ...வ...னை!
நீ...கா...ணை...முடியவில்
லே.

இதை அறிவால் உணர்ந்து அவனை
கண்டு கொள்வாயாக.

ஸ்ரீ பாபா.

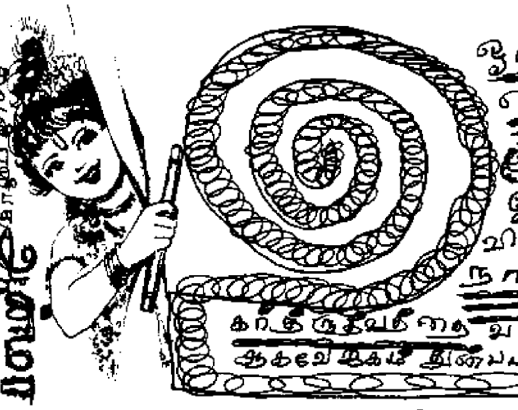

ஓர் உண்மை 70

கொடுத்தவனே

ஆன்மாவை எண்ணி! பேசி! கொடுத்து வாங்கி! விளையாடவாமே. ஏன்?

நான் எனது என்ற ஜீவ கர்த்தத்துவத்தை வலிய ஏற்க வேண்டும்? ஆகவே ஆகும் துன்பமாக தொடர்ந்திடவே?

மனதை! இவன் விடவேண்டுமா? அல்லது

மனம்! இவனை ” ”?

இக்கேள்வி இரண்டையும் உண்மையாய் கவனித்தால், மேலும் இரு கேள்விகள் எழும்??

மனம் என்பவன் யார்?

இவன்! ” ”??

மனம் என்றும் இல்லாத ஒன்றே!

எண்ணத்தால் மனம் தோன்றும். எண்ணம் மறைந்தால், மனமும் மறைந்து விடும்.

இவன் என்பவன் என்றும் இருப்பவனாகும்.

அவனே! ஆ...ண்...மா! என்பதாகும்.

ஆனால் இவன் செயலற்றவனே!

இவனே! ஓர் நிலையில், மாயாவை பற்றிய நிலையில், ஈசன் என ஆகிறான்.

” மற்றோர் நிலையில், மனம் எண்ணத்தால் மீண்ட நிலையில், ஜீவனுமாவான்.

மனதை இவன் விட வேண்டுமா அல்லது
மனம் இவனை விட வேண்டுமா?

ஆன்மாவை இருப்பை
உடையவன் (71)
என்றும்,
இயவதவன் என்றும்,
கூறிவிட்டு, விளையாட
வேண்டுமென்று வந்தவனை
கூறுவது, பொருந்தாததுதான்.
ஆனால் அதை
உபசார வசனமென்று ஸ்ரீமஹான்கள்
கூறுகிறார்கள்.

மாயா இவன் நிழலாகும்!
மனம் ,, செயலாகும்!!

(ஆன்மா) இதை கவனிக்கவும்.

(A) இவன் நிழலாகிய மாயா! இவன் அசைத்தால்தான்
அ சை யு ம்.

ஆனால் **இவனே** அ சை யா த வ ன்.
எ தை யு ம் அ சை க் கா த வ ன்.

பொதுவாக **இ...ய...லா...த...வ...ன்!**
ஆனால் இ..ரு..ப்..ப..வ..ன்!
,, **விளையாட வேண்டுமென்றே!**

(குறிப்பு:- விளையாட வேண்டுமென்பது, உபசார வசனமே.)

வந்தவனை கொள்ளாமை!

ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.
(முழுவதும் படித்து முடித்து ஓர் முடிவுக்கு வருவோம்)

இவனுடைய நிழல் 72

மாயா!

மாயாவின் அம்சம் மனம்

மாயா என்றால் நிழல்.

அதனால் ஆற்றல் மிக்கது.

மனம் என்றால் எண்ணம்.

அதனால் மாயாவின் ஜட சொரூபங்களை நாமரூபமாக்கிய பெருமை மனதையே சேரும்.

இவன் மாயாவை பற்றிய நிலையில் விளையாட்டு பொருள்களை! நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காக! மாயாவின் அம்சம்...ண...தை! உண்டு பண்ணிக் கொண்டான் என அறிக.

Ⓑ இம்மனம் எண்பவன்! ரம் அண்ட சிருஷ்டியில் இருந்து நீ மனத்தை பிண்ட சிருஷ்டி செய்து, விளையாடு வாரியாத எனையணிக்கான் (ஆத்மா)

மூன்று! யுகங்களிலும் அறிவை! நிலையில், அமைதி! சாந்த! ஆனந்தமாகவே விளையாடினான்.

கலியுகத்தில்! அப்படி விளையாடமுடியாது என்பது விதியின் நியதி ஆகும்.

" விளையாட வேண்டும் என்பது விதியின் நியதி ஆகும்.

கோழையாக! குறைகளாத

மனதை இவன் விட வேண்டுமா அல்லது
மனம் இவனை விட வேண்டுமா?

73

ஆன்மாவே மாயா என்ற திரையை விலக்க வேண்டுமென்று சொல்வதின் கருத்து யாதெனில் :— காலாதீத பரமே! தானே தன்னை மறந்தெனும் ஆக்கிக் கொண்டது என்ற நிலையில் பரம்பரம் உடமை! பரமாணு வாக! தன்னை ஆக்கிக் மா

ஆகவே **மனமும்**! மனதின் தம்பியான **கலியும்! இணைந்து** விளையாடுவதே **இக்கலி** (நான் காலத்து) **யுகத்தின்!** விளையாட்டு **விதி நியதி** ஆகும்.

அதன் முடிவான **பதில்!** என்னவென்றால்?

ஆன்மாவை/ மனத்திரை! ஆன்மாவே முடிவு நிலையில் **இவன்!** எனவுந்து விட்டால்;

நான்/ எனது! என்ற மனத்திரை தான் விலக வேண்டும்.

அதாவது இம்மனம் நான்! எனது! என்ற மனத்திரையை விலக்க வேண்டும்.

ஆகவே **ஆன்மாவே/ மாயாவின்** திரையை/ விலக்க வேண்டும் என உணர்க.

இ தொன்றும் பரமான்மாவே தன்மை தானே ஆன்மாவாக ஆக்கிக் கொண்டு, ஓர் தோற்றமான ஆனதின் மையால் தானே, அதன் நிழலாக மாயா! தோன்றியது.

74

அ தா வ து?

மனம் தம் எண்ணங்களால், தாம் பற்றிய

நான் | எனது | தம் எண்ணங்களையே, தானே விட வேண்டும்.

ஆன்மா | தம் நிழல் இல்லாமல் செய்ய, பரத்துடன் ஒன்றவேண்டும்.

உள் கருத்து.

ஆம் மாயா & மனம் மும் | இல்லாத ஒன்றும்.

மாயா ஓர் நிழல். மனம் அதை எண்ணும் ஓர் எண்ணமே

இவ்விரண்டும் மாயா & மனம் செயலற்று! விட்டால்

இறையே அண்ட சிருஷ்டியும் / பிண்ட சிருஷ்டியும் செய்யா விட்டால்

ஆன்மா / பரமான்மா / பரப்பிரம்மம்

என ஆகிட சும்மாவே / சுகமாகவே / சாந்தமாகவே / இருக்கும்.

மனம் | ஸங்கல்ப விகல்பமாகிய, குற்றம் குறை கற்பனையாகவே வெளி வருகிறது. அதுவே நாமரூபம்.

மாயா / ஜடம் சிருஷ்டியாகவே தோற்றுகிறது.

ஆன்மா / எதிலும் ஒட்டாமல் சாந்தமாய் இருக்கிறது.

மனதை இவன் விட வேண்டுமா அல்லது
மனம் இவனை விட வேண்டுமா?

இக்கஷ்டம் கவலை (76)
எல்லாம் உன்
மனதில்தான் தோன்றுகிறது.
அறிவால் தோன்றவில்லை.
நீ அறிவு என்றால் அங்கே
அவனன்றி அணுவும்
அசையாது என்ற நிதர்சனத்
தன்மை அறியாமல் இருக்கும்.
இருக்க வேண்டும். அதுவே உண்மை.

உன்னை உணர் / வேண்டும்.

இந்த நாம ரூப ஜகஜீவ / தோற்றம் மாய்த்தும்

மாயா ஜெகத்தின் / விளையாட்டு என
மட்டும் உணர்க.

மாயா / என்றால் பரத்தின் / நிழல் ஆகும்.

மனம் / " மாயையின் / தோற்றம்
என்ற அகம்
அம்சம்.

அவன் நீயோ / ஆன்மா / என்ற பரம அம்ச
உன்னுடைய தூய சிவ ஸ்வரூபமாகும்.

நீ / மாயாவும் அல்ல. மனமும் அல்ல. ஆனால்
இவை இரண்டும் உன் / ஆத்மா

அம்சத்தில் / தோன்றியதேயன்றி

தனியாக / வரவும் இல்லை. இருக்கவும் இல்லை.
இயங்கவும் இல்லை இது சத்தியம்.

அவை இரண்டையும் மாயா ஜெகமே
உன்னிடமே அடக்கு

மனதை இவன் விட வேண்டுமா அல்லது
மனம் இவனை விட வேண்டுமா?

77

நீ மனமானவ்
சத்தியம்
தோன்றும் ஐம்பூதத்திய
உன் குழந்தைகள் உன்னிடம்
அடம்பண்ணும் போதும்
கஷ்டப்படுத்தும் போதும் நீ
எப்படி பொறுத்துக் கொள்கிறாயோ அப்படி
பொறுமையுடன் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

தோன்றியதால் / உதாரணமாகிருக்கு
உன் / குழந்தைகளாக!
பாவம்! செய்யவாமே?

அவைகளின் எண்ணம் உன்னை விட்டு நீங்கும் வரை!

அடங்காத பிள்ளையைப் பெற்றுவிட்டு உறங்காமல்
விழித்திருக்க வேண்டுமென்ற கிராமிய
பழமொழிக்கேற்ப இக்கலியுகத்திற்காக!

சற்று பொறுமை! காக்க வாமே எனை உணர்க.
மூன்று / யுகங்களிலும் மாயா / வும்
அறிவும் / இணைந்து பிணைந்து விளையாடியதால்
கஷ்டம்! கவலை! துன்பம்! துயரம்! இழப்பு! அவலம்
பரிதவிப்பு! படபடப்பு! சோகம்! மோகம்! பயம்
இல்லாமல், ஆனந்தம் ஒன்றே நிலவாயது.

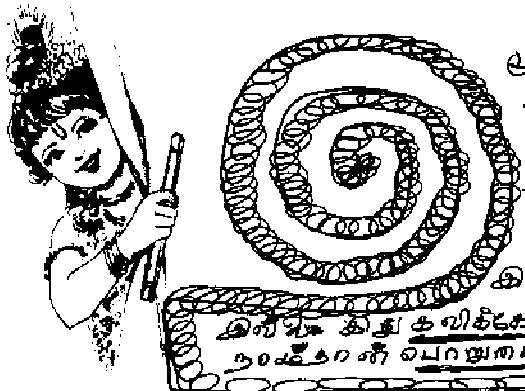

மூன்றாம் யுகம் 78
கலியும் மாயா!
அறிவு! இணைந்திருந்த
தன்மையால் நிறைகலத்தி
அம்சம் பரிபூரணமாக
இருந்தது. ஆகவே சத்தியம்
இன்று இந்த கலிக்கு உரிய யுகமாக இருப்பதால்
நம்மைத்தான் பொறுமை கவனிப்பு காக்க வேண்டும்.

இந்த யுகத்தில் மட்டும் **மனமும்! கலியும்!**
இணைந்து பிணைவதால் **ஐயரையும்!** மற்றவும்
ஐதையும்! முறை சொல்ல முடியவில்லை.

இதை சொல்லவும் கூடாது. என அமைத்தாலும்,
ஆணைத்தம் உண்டாகும். இங்கு உன் உணர்வு
எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால்?

(A) நாம ரூப! ஜக ஜீவ! தோற்றத்தில் உனக்கு
**இயக்கம் தோற்றம் வரை
எல்லாம்!** ஒருவன் செயலே! என்றும்;

(B) " " பொருளே! " " ;
அவனன்றி! அணுவும் அசையாது " ";
நாமும் மற்றும் அனைத்தும்
அவன் குழந்தைகளே என்றும். எல்லோரும் நல்லவரே!
எல்லோரும் நல்லவரே! கடவுள் தெரிந்தால் நலமே என
இருந்தால் முடிவில் இருப்பது ஒன்றே! கடவுளே நலமே
அதனுள் கரைந்து விடுவதாக. ... பாபம்

ஆனப்? அப்பரத்திற்கு
ஓர் தோற்றம்
கொடுத்தது மாயா ஆகும்
பக்தன் என்பவனும் காவா
திருப்ப அம்பலமே ஆனவ்
அனாங்காரு! மஹாராஜம்!
என்னும் மதித்திரையாய் முருண்டவனை
யானவ் மனது
வடிவமானான்.

பகவானை! காட்சி வேண்டுமா?
பக்தியில் அறிவின்! நிலையில் காணலாம்
ஞானத்தில் சுவையில்! வேறு தெரிவு
நிலையில்; உணரலாம். உணர்வு என்பது
சுவை! ஆகும் என உணர்க.
Ⓐ இங்கு கண்களால் சுவையை காண முடியாது.
Ⓑ வாக்கால் ஒருவர் சொல்ல, காதுகளால் கேட்கலாம்.
இந்த அத்யாயத்தில், சாரம் பக்தி ஞானம்!
பலமுறை! சொன்னதே! கேட்டதே!
அன்பு, இனி அனுபவமுறை! தூறு விசித்திரமாகவும்
இலக்குவில்! உரையும் நிலையும் உடைத்
தெளிநிலையாம்.
அறிவின்! திட உணர்வால் காணலாம்.
ஞானத்தில்! ஸ்வய அனுபவத்தில் உணரலாம்
இனி விளக்கம் ????

ஸ்ரீபகவான்! 80
என்றால் அது ஒலி ஆகும்
" - " சைதன்ய
ஸ்வயம் பிரகாச நித்யம்
காலாதீத பரம்
ஆகும். அது இயக்கம் இல்லா
உடையதாகும்.

1 ஸ்ரீபகவான் யார்?

ஸ்ரீவியாசர்! அம்சமான ஸ்ரீஜெயதேவ ஸ்வாமிகள்!
ஸ்ரீமத்பாகவதம் (ஸ்ரீபகவான் கருணையால்)
எழுதினார். இப்பாகவதத்தின் சிறப்பு யாதெனில்?
பக்தன்! என்றால்; பாகவதம்! ஆகும்
ஸ்ரீமத்பாகவதம் என்றால் ஸ்ரீபகவான்! ஆகும்
இப்பாகவதத்தை அரங்கேற்றம்! செய்ய நம்
ஸ்ரீபகவானே! ஓர் பண்டிதர் வேஷம் தாங்கி வருகிறான்
அப்பண்டிதர் நாமம்! சந்தேகநிவர்த்தி
குரு பண்டிதராகும்!
பெயரைக் கேட்கும்போதே, ஒருவித பயம் தோன்றும்!
இப்பண்டிதர் நம் ஸ்ரீஜெயதேவ ஸ்வாமிகளை கண்டபடி
திட்டுகிறார். எப்படி என்றால், இவன் ஓர் வேஷதாரி.
கபடன்! பொய்யன்! முட்டாள்! எவனோ ஓர்
ஸ்ரீமஹாத்மா எழுதிய, ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை.

இம் மனித பக்தன் (81)
தம் உருக்க மிக்க கண்ணீர்
பெருக்கத்தினால் அம்
மனத்திரையை நாசம்
செய்கிறான். இவனும் அந்
நிலையில் ஸ்ரீபகவானின் நிலையை பெற்று விடுகிறான்.

காப்பி! அடித்து எழுதி வைத்துக் கொண்டு
பொய் சொல்கிறான் என பலவாறு
தாம் எழுதியதாக
பேசி திட்டித் தீர்த்து விட்டு, இப்பாகவதத்தை!
அரசேற்றி வைத்துக் கொள். யாம் அதை அப்படியே
ஒப்பிக்கிறோம். அப்போதுதான் இவன் வண்டவாளம்
தண்டவாளம் ஏறும்! என சூளுரைத்துக்!
கொண்டே மனப்பாடமாக! ஒப்பித்தான்.
அந்த கபடநாடகசூத்ர தாரி!

அப்படி அந்த ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை!
மனப்பாடமாக ஒப்பிக்கும்
அந்த ஸ்ரீபகவானை அவன்
தம் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டே, அந்த அரசவையில்
புறங்கையைக் கட்டியவாறும், அடக்கம் ஒடுக்கமாக
அத்திருச்சபையில் உலா! வருகிறான்.
எமகபியன் திருடன்.
அவன் குருபாய்! அப்பாகவதத்தை மட்டும்
ஸ்பஷ்டமாக! எல்லோரும் கேட்கும்

இம்மனித பக்தன் அளவில் மட்டும் (82)
இறைய ஒளியே.
ஸ்ரீ பகவானே அளவில்
பெரிய ஒளியே.
இப்போது இந்த மனித பக்தன்
உருக்க பக்கத்திலே மனைத்
நாசம் செய்த ன்னையிருவி
மனிதன் அம்மாயான மாயாவும் செய்வி இருந்தே
ஆகவேண்டும்

நிலையில் **மணியின்!** ஓசை போல்
கணீரென,
இ றை ஒ லி யா ய் ஒ லி க் கி ற து.
ஆனால் அவனுடைய **பார்ந்து விரிந்த!**
க ண் க ள் ம ட் டு ம் **மருட்சி** யான!
பா ர் வை யி ல், திறப்பதுவும்,
மூடுவதும், ஓரக்கண்ணால் நாலு புறமும் பார்ப்ப
துவும்,
எல்லாவது! நம்மை! கண்டு
கொள்வார்களோ! என்றும், கண்டு கொண்டார்களோ!
என்றும், கண்டு கொண்டால் **நம் சாயம்!**
நம் மாயா வேஷம் வெ ளு த் து ப் போ கு மே! என்
றும்,
மிரள! மிரள! மிரள! மிரள! பார்க்க வண்ணம்

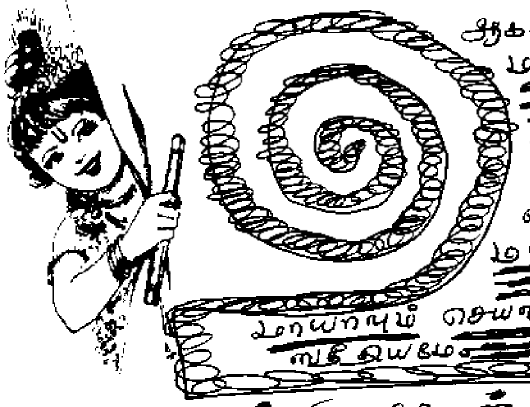

ஆகவே தான் மாயாவின் சாயம் (83)
வெளிறிப் போய் விட்டது
எனை உபசாரமாக ஸ்ரீமஹா
ன்கள் சொல்லுவார்கள்.
மணம் செய வதில்
மாயாவும் செய்வதறிந்து போகும் என்பதும்
சத்யமே.

திருடனுக்கு தேள் கொட்டியது போல.

அதி அதி **சாமர்த்தியமாய்** / அம்
பாகவதத்தை **பாராயணம்** / செய்து முடித்தான்
நம் திருடனாகிய கள்ளன்.
அப்பாகவதத்தின் **அதி** / ஆற்றலினைப்
பாதி / முடியும் போதே அவன் உச்சியான் **ஓர்**
மயிர் பிலிருந்து!
திருவடி சலங்கை வரை!
ஒவ்வொரு அங்கம் அங்கமாக மாயையின் **பிடி**
யிலிருந்து விலகிவிலகி **பிரத்யக்ஷ**
சொருபசாக்ஷாத்காரம்!
பிரகாசிக்கான்
ஸ்வயம் ஜோதி பிரகாசமாய் பிரகாசிக்கத் தும்.

அங்கு ஸ்ரீ பகவானும் 84
அவன் பக்தனும்
ஒன்றே. பக்தன் கண்ணீர்
ஸ்ரீ பகவானின் மாயாவை
இல்லாமல் செய்து விடும்
இதன் விளக்கம் கீழே உள்ளதை உணர்ந்தீர்
ஸ்வயமாக பிராப்தம். வேறு உதாரணம் தேவை இல்லை.

ஒவ்வொரு அங்கம் அங்கமாக மாயாவின் பிடியிலிருந்து விலகி! விலகி!!

பிரத்தியக்ஷ சொரூப சாக்ஷாத்காரம் பிரகாசித்தது எங்ஙனம்?

இல்லாததை இருப்புடையதாக காட்டுவதே மாயாவின் செயலாகும் என அறிக.

அங்கு ஸ்ரீ பகவானும் ஸ்ரீமத்பாகவதபுரம் ஒன்றே. ஒன்றை ஒன்று அவமதிக்கும்போது

ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தை அவமதிக்கும்போது

ஒன்றை ஒன்று கைவிட்டுவிடும் என உணர்க

ஸ்ரீ பகவானை அவன் மாயா கைவிட்டுவிட்டது ,,

குறிப்பு:- ஸ்ரீ பகவான்:- சைதன்யம். மாயா:- அவன் அணிந்த ஆடை. அதேபோல் ஸ்ரீமத் பாகவதமும் ஸ்ரீ பகவானும். அப்பாகவதத்தை அப்பகவான் அவமதிக்கும்போது அவன் மாயா அவனை கைவிட்டுவிட்டது என உணர்க.

இ

பாரதத்தின் நடுவே 85

மா யா ஆகும்

மாயாவான் நடுவே

ம ண ம் ஆகும் எனஅறி.

ஒன்று வலுப் பெற்றால் மற்றதுவும் வலுப்பெறும் ஒன்று வலுவிழந்தால் மற்றதுவும் தானே செயலிழக்கும்.

இதன் ரகஸ்யம்!

(A) சபையின் மெய்யன்பர்கள்! நம் ஸ்ரீ குருதேவருடைய, ஸ்ரீமந் பாதுகைகள்! அவமதிக்க! படுகிறதே!! அதை! எம் ஸ்ரீ குருதேவரை ஸ்ரீபகவானையும் ரசித்தும் என்ற உள்ள உருக்க ரத்தத்தின் கண்ணீர்! பெருக்கெடும்.

ஒப்பற்ற உத்தம ஸ்ரீ ஜெய தேவ ஸ்வாமிகளின்! ஓர் மனத்த

(B) நம் ஸ்ரீ ஜெய தேவ ஸ்வாமிகளின்! ஓர் மனத்த பக்தி! உருக்க ஒக்க கண்ணீரும் ஆகையினால் இணைந்த நாவில் ஸ்ரீபகவானின் மாயா திரை! கரைந்து மறைந்து அவனுடன் மெய்மறந்தை உணர்க.

(2) ராதாவின்! ஸத்திய கோடு! எம் ராதாவின்! ஆரம்ப நிலையில்: மனம்! பக்குவம் ஆகாதத்தன்மையினால். மற்றைய கோபிகைகளை நம்மிலும் குறைவாக கருதி. அவர்கள் பிரவேசிக்கா நிலையில், கண்ணனையும்! தம்மையும்! இணைத்து!

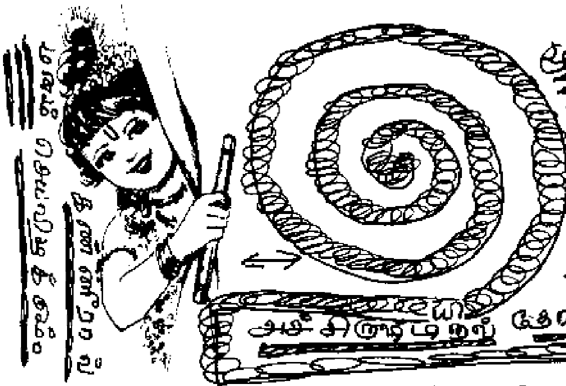

ஊதுவில் மனமிதான் 86

செயலாக்க வேண்டும் மாயா லீலாவ் செயல் இயக்கமும். மாயா கருவி டியின் ஆதாரம். மனை அம் சிறாய் டியில் கோலிநாய விளையாட்டு ஆதாரம்.

ஓர் வட்ட வடிவ ஸந்திய கோடு போட்டனர்.

அக்கோடு! கோடிமைகளின் ஏக்க! உருக்க! கண்ணீர் பெருக்கத்தில் கரைந்து அழிந்து மறைந்து போனது. இதை உணரும் போதும் நம் கண்ணீருக்கு மிஞ்சிய சாதனையும் & பலமும் இல்லவே இல்லையெனும்படியே பக்திய மனங்கிறது. எம் ராதா பக்குவப்பட்டவின். அந்த உருக்க! ஏக்க! கண்ணீர்! பெருக்கமே அவர் வீணா தாவத்தையே மெருகு போல்! கரைக்கும் திலகம். ராதாவின் குரு! கண்ணன் என்றும் கண்ணனின் குரு! ராதா! என்றும் ஓர் பெருண்மை யாய் முடிந்தது.

அதாவே ஸ்ரீபகவானின்! எந்த வடி பக்தியும் தரிசித்த ஏக்கம்! உருக்கம்! கண்ணீர் பெருக்க ஏதும்! சாதனையாக அமையுமிறது எனவுணர்க.

உயிர்காக்கும் வைதீக தர்மம் மனதை பக்குவப் படுத்தும். இவ்விரண்டும் இணையும் போது ஜீவன் முக்தியின் திறவுகோல் வெகு வெகு வெகு வெகு எளிதாய் முடியும்.

3 பிரகலாதன் பக்தி!

இவன் பக்தியானது! இவ்வற தர்மத்தையும்!

வைதீக " " " " !

இணைத்து பிணைத்த ஒன்றாகும். எப்படி யென்றால்? தந்தையே தம் மகனை! கொலை செய்யும் **கோரம்!** செயலுக்கு உடன்பட்டாலும் நம்பந்தமாய் ஸ்ரீமாதா & ஸ்ரீ பிதாவின் **பணிவின்!** அவ்வறத்தை பக்தியை! விடாமல் ஒவ்வொரு முறையும் அவன் தன் ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீ பிதாவை **நமஸ்காரம்!** செய்து கொண்டே அவன் தன் **மரணா!** தண்டனையை ஏற்றான்.

தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை! என்ற இவ்வற தர்மத்தை **மறந்துவிட்டான்!** ஆனால்? வைதீக தர்மமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனை

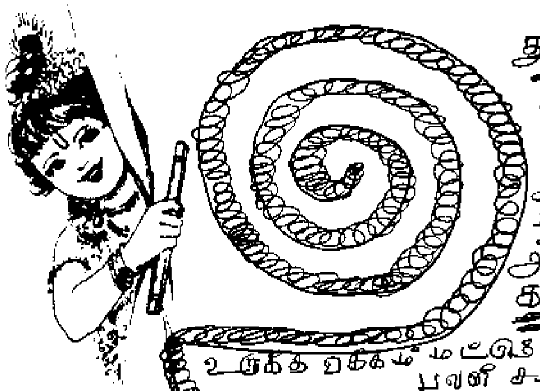

துளசிதாஸரின் 88

அவசரம்

ஏற்க உருக சாதனையால்
அமைந்தது ஆகவே உடனே
பலன் தந்தது.
ஆஹா! ராம நாமமோ!
தவம் சாதனை இல்லை
உருக்க ஏக்கம் மட்டுமே இருந்தது. ஆகவே
பலன் தந்தது ராமதாஸனுக்கும்.

தைதாரைபோல்!

ஸீமரிக் கிரண்.

ஆ..............தே..............வே?

இவ்வாறு தர்மத்தால் **நாமம்!** உபாசிக்கப் படுகிறது.

தெய்வீக தர்மத்தால் **ஸ்ரீபகவான்!** காட்சி கிடைக்கிறது

இப்படி இருவகை தர்மத்தாலும் ஸ்ரீபகவான்
காட்சி பெறமுடியும் என உணர்க.

4 ஸ்ரீதுளசிதாஸ் & ஸ்ரீபக்த ராமதாஸ்!

வைராக்யன் பக்தி!

ஸ்ரீதுளசிதாஸ் ஸ்வாமிகள் **அவசரம் & வேகம்!** மிகுந்த பக்தியால், மனம் பக்குவமாக வில்லையென, ஸ்ரீகுருதேவர் **ஸ்ரீஆஞ்சநேயர்!**
அறிவும் சொல்லும், அம்மாவையவனின் **ஆத்திரதாபத்தைக் கை!** கண்டு;

ஏக்கம்! உருக்கம்! 89

கண்ணீர் பெருக்கம்!

இவைகளே சாதனையாகும்.

இவை முக்யம். வினையின்

பாதிப்புகளான சோதனை!

வேதனை! இவைகளை சர்வநாசம் செய்யும்.

ஸ்ரீபகவான் வருவார் என்ற, ஸத்திய வாக்கை!

மட்டும் நம்பி போனார் ஸ்ரீகுருதேவர். ஆனால் வந்த

ஸ்ரீபகவானே! ஓர் பக்கிரி வேஷத்தில் வந்து போனான்

உ ரு க் க ம்! ஏ க் க ம்! இருந்தும்.

ஆத்திர! அவசர! வேகத்தினால்! அம்பக்தன் ஸ்ரீகண்ணை பகவானை!

உணர முடியவில்லை. இதைப்போலவே?

ஸ்ரீபத்ராசல ராமதாஸரும்! ஆத்திர, அவசர, வேகத்தினால்

ஸ்ரீபகவானை காணத்துடித்தோர்.

இவருடைய, ஸ்ரீகுருதேவமான **ஸ்ரீகபீர்தாஸரும்**

அவருடைய மாணவருக்கு ஸ்ரீபகவான்

வருவார் என, ஸத்திய வாக்கை சொல்லிப்போனார்

ஆனால் வந்த ஸ்ரீபகவானை, ஓர் எருமை கன்றின் ரூபம்

தாங்கி வந்ததால், அம்மாணவரும் ஸ்ரீபகவானை

கண்டும், உணர முடியவில்லை. பின் 12 ஆ ண் டு க ள்

(A) முந்தையவர் (துளசிதாஸ்)

சரியாத **உணர்ச்சி உருக்கம்** கல்வராமலம்.

கடும் சாதனையின் த ர் ம த் தா ல்

ஓ பத்ராசலராமதாஸ்! (90)
சிறைச்சாலையை ஓர்
சிறைச்சாலையாகக் கருதவில்லை
ஓர் தவக்கூடமாக கருதினார்.
ஸ்ரீராமனின் கஷ்டம்! துக்கம்! துயரம்
இவைகளை எண்ணி எண்ணி! தம்
துன்பத்தை நீக்கிக் கொண்டார். சிறையாலும்
ஸ்ரீராம தரிசனத்திற்காக ஏங்கினார். தரிசனமும்
பெற்றார்.

இவ்வாநாட்களில் ஸ்ரீபகவானின் தரிசிக்கும் பாக்கியமும்
பெற்றார். அதற்கும் சாத்தியமானது:- ஏக்கம்!
உருக்கம்! கண்ணீர்! பெருக்கமாகும்.

8 பிற்பகுதியவர் ஸ்ரீபத்ராசல ராமதாஸர் பூஜை!
அபிஷேக! ஆராதனை! செய்து
பக்தி! செய்தவராவர். ஸ்ரீகுரு!
தரிசனத்தின் பின்னர்தான்; உருக்க ஏக்கம்
கண்ணீர் பெருக்கம் ஏற்பட்டது.

அவருக்கு இயற்சாதன முதிர்ச்சி ஆகாத் தன்மையாலும்;
இவருக்கு அப்போதே தரிசனம் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும்
ஓர் அபராத கர்மாவுக்காக 12 ஆண்டுகள்!
சிறை! வாசமும்! அதிலியல் ஏக்கம்! உருக்கம்!
கண்ணீர் பெருக்கத்தினால்! ஸ்ரீபகவான் காட்சியும் பெற்றார்.

மனித இனம் உட்பட (91)
84 லட்சம் ஜீவ
கோடிகளையும்! பகவானைக்
காணும் நிலை பெற்ற பின்னரே
ஸ்திர அறிவு பிரகாசிக்கும்.
அந்த அறிவு பிரகாசித்த பிறகே
ஸ்ரீபகவான் காட்சி கிடைக்கும்.

இவ்விரண்டிலும், நாம்! உணர்வது
ஏக்கம்! உருக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம் வேண்டும்
ஆத்திரம்! அவசரம்! வேகம்! கூடவே கூடாது.
இந்த ஆத்திர! அவசர! வேகத்திலே! நடந்த ஓர்
சம்பவத்தையும் நினைவு கூற வேண்டும். என்ற
தெய்வியின் அக்பர் பாதுஷா! ↑ஓர்
அரசன்! நம் ஸ்ரீதுளஸிதாஸரிடம்! பலவந்
தமாக! ஸ்ரீராமன்! தரிசனம் வேண்டுமென்
அடம் பண்ணினான். அதன் பலாபலன்!
ஸ்ரீஆஞ்சநேயரின் ஆணையின் படி, தெய்வீக
வானரங்கள்! கூட்டம் கூட்டமாகத்
வந்து தகர்த்தெறிந்தன. அதுசமயம் அக்பர் பாதுஷாவின்
கேள்விக்கு நம் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் தந்த பதிலாவது:
நீ ஸ்ரீராம தரிசனம் வேண்டுமென்கிறாய்.
அரசே! நம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயனிடம் பதினெட்டு
அக்ரோணி! வானர சைன்யம் உண்டு. அதில்
ஒரு அக்ரோணி! சேனை மட்டும்

நாம ரூப ஜக ஜீவ! 92
தோற்றமனைத்தும்
அவரவர் வினையால்;
கட்டமிட்டபடி மாயா
நடந்து முடிவுறுகிறதென்றும்
எல்லாம் பொம்மலாட்டமென்றும்.

இப்போது வந்திருக்கிறது. இன்னும் 17
அக்ரோணி! சேனைகளும் வரும். அதன் பின்
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்! வருவார். ,,
ஸ்ரீராமபிரான்! ,, ,,
தாங்கள் ஸ்ரீராமனிடம்! வேண்டும் வரங்கள் பெறலாம்! வா!

அக்பர் பாதுஷா! சொன்னதாவது:— ஹே மஹாப்ரபு
ஸ்ரீராமதாஸானுதாஸனே!
ஹே புண்ணிய புருஷா! என்னுடைய
அந்த ஒரு அக்ரோணி! சேனைக்கே, தூள் தூளாகி
டெல்லி துவம்சம் ஆகி விட்டது. இன்னும் 17
அக்ரோணி! சேனையும்! ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியும்
வந்தால் நான்! எங்கே? நான்! நாம் எங்கே இருப்போம்?
ஸ்ரீராமனிடம் வரம் கேட்க, இங்கு எவர் உள்ளார்?
போதும் ஐயனே போதும். நான் முழு முட்டாள் என்பது
சரியாகி விட்டது. ஸ்வாமிஜீ தாங்கள் தங்களு
டைய யதாஸ்தானம் செல்லலாம். என்னுடைய
பல்லக்கிலேயே அனுப்பி வைக்கிறேன் ஸ்வாமி!
பலவந்தத்தால்! வந்தது பாவம் போதும் ஸ்வாமி!
என மன்னிப்பு கேட்டான்.

திட உணர்வு 93

ஸ்தாரமான மறுவிஷ்

ஸ்ரீபகவான் காட்சி! அவன்

யதி ஸ்வஷ்டமானம். உன்

நாம ஜெபம்! மாசம் பிறப்பே

ஸ்ரீபகவானின் கண்ணை வொட்டாமல் மறைக்கும் திரையாகும். வேறு எந்த திரையும் இல்லை. திட வக்கியம்.

5 சிறுவன் ஜடிலன் பக்தி!

பலமுறை சொன்ன கதை. நீங்கள் கேட்ட கதையே! ஆனாலும் இதில் உள்ள உண்மை என்னவென்று? ஓர் சிறுவனிடம் இருந்த உடைமைகள்!

A புஸ்தக பை! B டிபன் பாக்ஸ்! (தூக்கு பாத்திரம்)

C ஓர் கோல்! (காய்ந்த சிறு குச்சியே) இவைகளே.

A கலியுக! பாபம்! பட்டம்! பதவி! பணம்! அந்தஸ்து ஆகும்.

B உடலுக்கு! வினைப்படி கிடைக்கும் இரை! (உணவு)

C தற்காப்பு! அதிகார ஆதிக்க அகங்கார வெறி! (பட்ட குச்சி)

இம் மூன்றையும்! உன் கண்ணில் காட்டிய வண்ணம்! ஓர் வேக வெறியை! உண்டு பண்ணி (அவை உனக்கு பயன்தரப் போவதில்லை!)

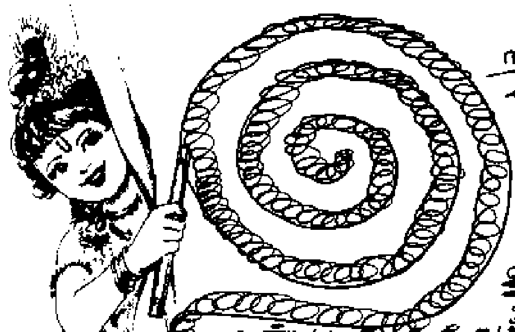

நாமரூப ஜகத் ஜீவ (94)
சொரூபத்தை
விட்டால் அதாவது
செயற்கையை விட்டால்
இயற்கை உன்னை
அன்பால் நிறுத்திக்கொள்ளும் அதனால்
துன்பமும் நாசமாகும். ஆனந்தம் உண்டாகும்.

உன்னை **நாமரூப ஜகத்திற்கு!**
இழுக்கிறது உன் **மாயாவிமனம்!**
இவைகளை முழுமையாக விடாத (நான்/எனதை) விடாத
நீயால் **நீ அதை!** ஆகப்போவதில்லை.
உனக்கு தீர்வதவாறும் அதை **ரக்ஷகன்!** என ”
அவைகளை முழுமையாக விடாத நீயால் **நீ!**
[illegible]! ...... ஆகப்போவதில்லை.
உன் பிரியமவாறும் உனக்கு **[illegible]!** என ”

நீ இறையை தேட வந்தாயா? நீ இறைவனை தேட வந்தாயா?
நீ பொருளை தேட வந்தாயா? நீ புண்ணியத்தை தேட வந்தாயா?

உவகையும்! உடைமைகளும்
நான்! எனைத! விட்டால்
இறை கருணை இயற்கை
உவகை நாடி வந்தாயா? உண்மையை அடையவந்தாயா?
பாடம்/படிப்பு/பட்டம்/பதவி
நான் எனதை விடு
இறை
இரை
தேடி வரும்.
உன் கருத்து????

உன் சாதனையே பொறுமையும் பணிவும் தான்.

இவ்விரண்டிலும் 96

நான் / எனது!

நாசம் செய்ய முடியும்.
நான் / எனது! இல்லையாக
ஒரே சமமான மனச் சாந்தி நிலை
இதில் கூடும் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரம்
இயல்பான ஸ்வய அனுபவமாகும் இது உண்மை

இன்பமே துன்பமாக மாறும் பின் மறையும்

துன்பமே இன்பமாக ” ” ”

இவ்விரண்டும் ஸ்திரமுமல்ல / சாஸ்வதமுமல்ல.

இரண்டும் ஒன்றே / ஆகவே?

நாம ரூப / ஜக ஜீவ / தோற்றங்களில் நடைபெறுவதை

இது ஏன்? எப்படி? எதற்காக? என எக் கேள்வியுமின்றி

மறந்துவிடு / சகித்துக்கொள் / பொறுமையாயிரு / விட்டுக்கொடு / மன்னித்துவிடு / நலமென்று

எல்லாம் அவன் செயல் என பூரணமாக நம்பு.

அங்கு அவன் காட்சி உண்டு

அவன் சம்பூரண அனுபவம்! ” இது சத்தியம்.

காரியபற்றே

ஆத்திர, அவசர, வேகத்தை உண்டுபண்ணி! இது நடக்க வில்லையே! இது கிடைக்க வில்லையே! என்ற சஞ்சலத்தை உண்டு பண்ணி; அச்சஞ்சலத்தால், கோப கருமங்களை உண்டுபண்ணி ஜென்மாந்தரத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

மாயா! ஸ்ரீபகவானின் கருணையும்! மனிதஜீவனின் அவசரமும்!!

ஓர் மனிதன் தாம் **ஏற்று!** வந்த கர்மாவை அவன்தான் அனுபவிக்க வேண்டும். அனுபவிக்க முடியும்.

உ தா ர ண ம்!

ஓர் பெரிய மேஜை மீது! ஓர் மனிதனுடைய **பிராரப்த!** கர்மாவை பரப்பி வைத்து இருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவை புண்ணியம் & பாபம் என விகிதாச்சாரப்படி! வரிசைக் கிரமமாக உன் **விதிதேவன்!** காலம் அறிந்து, ஒவ்வொன்றாக தந்து கொண்டிருக்கிறான் என வைக்கவும். உன்னுடைய **முற்கணக்கால்! ஒரு!** மாதம் கழித்து வர வேண்டிய, ஓர் ஸத் கர்மாவை! அது உன் கர்மாவே!

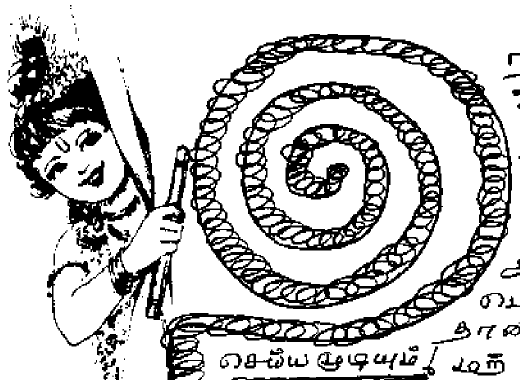

நம் கர்மாவின்படி 98

நமக்கென இறைப்பதும்
,, நடப்பதும்
,, இயல்பாக முடிவதும்
அவன் கருணையின் நடை
பெறும் என்ற திட உணர்வில்
தான் காரியசித்தி நாசம்
செய்ய முடியும்! மற்றொன்றால் ஆகவே ஆகாது.

உன் மனம் ஒன்றே! விரும்புகிறது.
அது எப்படி முடிவடையும்???
உன் சரீர வார்ப்பணத்தால் அக்கர்மாவை!
நீ உடனே! விரும்பும் போது, உன்
ஸ்ரீபகவான் மாயா அதை கொடுக்க
முயற்சி செய்து சிரத்தையுடன் ஒவ்வொரு
கர்மாவாக நகர்த்தி! நகர்த்தி அதை! தொடுக்க
முயற்சி செய்கிறது. ஆனால் முன் வர வேண்டிய
கர்ம பலன்கள் வழி! மறைத்து நிற்பதால்.
சற்று! காலதாமதம் ஆக்கத்தானே செய்யும்?
முன்! வரவேண்டிய கர்மாக்கள்! ஒன்றிரண்டு, தாம்
முந்திக் கொள்கின்றன. அதுவே தான், சில!
சமயங்களில்.

அக்காரிய புரிதல்

நாம ரூப வேத

99

தோஷ குணங்கள்

பின்னிப் பிணைவதால்

வாழ்வின் மாதிப்புகள்

மிக மிக கருமையாகவும் வாய்ப்பு உண்டு.

நீ எண்ணியது நடைபெறாது. கேட்டது கிடைக்காது.

எதிர்பார்த்தது வராது. வாக்கை காப்பாற்ற முடியாது.

இப்படி **தடங்கல்கள்**! வரக்காரணம் இதுதான்

உடனே உன் **கர்மபற்றின்மை**

முன் உன்னவைகளிடமும்! முன் இருப்பவர்களிடமும்!

ஸ்ரீ பகவானையும்! மஹான்களையும்!

குறை கூறுவதால். அக்குறை தோஷ குணத்தால்.

வாழ்க்கையே பெருகும்! அவஸ்தைகளை உண்டாக்கும்!

ஆ...... க......வே ஓடுந்தவணத்தால்!

பொறுமை! வேண்டும். போட்டி பொறாமை வேண்டாம்

சகித்து! ,, சந்தேகம்! சலனம் வேண்டாம்

விட்டுக்கொடுக்க! வேண்டும். வேதனை ,,

போதும் என்ற **நிறைவு**! ,, குறைபட ,,.

நமே! என்ற எண்ணம் ,, நடுக்கம்! பதற்றம்! ,,.

ஸ்ரீவினாயகன் ஸ்ரீமுருகன் சிறப்பிதழ்
சித்திரை பதினாறு

உலகமும் உடைமைகளும்
மாயாவுக்கும் 100
மாதிரிகளும்
உரியவைகளாகும் அவை
உன்னுடையதல்ல அது
நீயும் அல்ல

மன்னிக்கவும் மறக்கவும் வேண்டும்
விரோத! குரோத! வஞ்சக! கோரம்! வேண்டாம்
சொல்வதும்! செய்வதும்! உன் கர்மாவின் மகிமை
வேஷம் நீ! கண்டு அதை முடிப்பது
மாயாவின் வேஷம்! அதன் பலன்
உனக்கல்ல உலகுக்கே!
உலகமும்! உடைமைகளும் நீயும் அல்ல!
உடலும் அல்ல!
நீ சைதன்யமே! இதை நீ எப்படி உணர முடியுமெனில்

நாமரூப ஜீவ சொரூபங்களிடம்/ பொறுமை/ பணிவு!
இல்லாமல் உன் சாதனை ஸ்ரீ ருசி பெறாது என உணர்க.
பொறுமையாயிரு! விட்டுக் கொடு! சகித்துக் கொள்!
மறக்கப் பழகு! மன்னிக்கப் பழகு! எதையும் ஏற்றுக் கொள்!
எம்மா யா! உனக்கு உபகாரமாயிருக்கும்

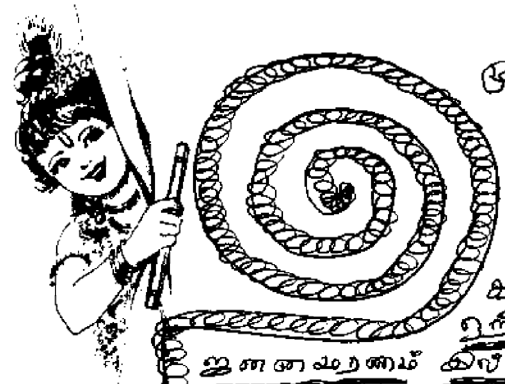

முன் சொன்ன இரு வாசகங்களை **101**

ஏற்பவர் மட்டும் நாமே! ஜனன மரணம் உண்டு என அறிக.

கடைசி வாசகம் எவர் ஏற்கிறாரோ அவருக்கு ஜனன மரணம் இல்லை! ஜீவன் முக்தி உண்டு.

ஸ்ரீபுருஷனின் ஜோதி சத்திய வாசகம்!!!!!!

கடவுளோ தேவ தெய்வங்களோ உண்டு!

என்பவன் நம்பு! உருப்படுவாய்! உருபெறுவாய்!

கடவுளோ தேவ தெய்வங்களோ இல்லை!

என்பவனே நம்பு! உருப்படுவாய்! உருபெறுவாய்!

கடவுளோ! தேவ தெய்வங்களோ

நாம்! என்பவன், மட்டும்!

ந..... ம்..... பா..... தே!!

உருப்படமாட்டாய் அதாவது உருபெறமாட்டாய்!

எ.... ன்.... ப.... தா.... கு.... ம்.

ஒ அன்பன் கூறிய சம்பவம்!

ஹிமாலயாவில்! இருந்து வந்த ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மாவின் கேள்வி?

ஸ்ரீமஹாத்மா:— ஓஹோ அன்பான பாமாஜீ! தாங்கள் மடங்களில் படிக்கும்போது, அனேக உண்மைகள்! கையில் உள்ள **கனி** போல்; ஒளிவு மறைவின்றி, **பளிச்சிடுகின்றன!** அவ்வுண்மையில்; **அதுவே நாம்! நாமே அது!** என்ற **பேருண்மையில்!** கலந்து மயமாகி விட்டால்; நாம ரூப! ஜக ஜீவ! ஈச! தோற்றங்கள்; மாயையால் தோன்றிய, வெ ளி யெ ன! **மறைந்து!** விடுகின்றன. அசிப்பியும், அதன் அதிஷ்டானமான **மனமோ! பரமே** எனஸ்வயமாகவும்! அதிசுலபமாகவும்! வெகு வெகு, சுகமாகவும் உறைகிறது.

சுலிப்பும்! (103)
சந்சவமும்!
தோன்றினால்; அந்த
வெறுமையில் உன் அனு
பவம் சரியில்லையென அறி.
நிறையும் ஓர்
ஆனந்தமும் தோன்றினால்
அது வெறுமையில்லை, உன் அனுபவம் சரியென அறி.
இந்நிலையில் அனுபவம் மெய்யும் நிலையில்;

திரி! கர்த்தாக்களோ! மற்றும் தேவ தெய்வங்களோ!
இருப்பும்/இயக்கமும்!
இவ்வாறிலையில் ஓர் வெறுமை! தோன்றுகிறதே!

(A) அது சூனியமா? அது எது???
(B) நம் இருப்பே! அதுதானா?
(C) தேவ தெய்வ வந்தனை/வழிபாடு!

செய்ய முடியவில்லையே! அதாவது இயலவில்லையே!!
இதன் காரணம் என்ன? இது நாஸ்திகமா? ஆஸ்திகமா?
(D) அறிவாளிகள்! எதையும் ஏற்படவில்லைதான்.
என்றாலும்; வணங்கி நீங்களே! அது ஏன்?
தெரிந்து? இது எங்கள் அன்பின்
நிலையில் — திருப்பம் தருகிற தோபியா?
எப்படி முடிகிறது?

பேரறிவின் (104)

நிலையில் 84 லக்ஷம்!
ஜீவ கோடிகளிலும்!
நானே சர்வ வியாபகமாய்
நிறைந்திருக்கிறேன் என்ற
உணர்வை! உணர்வுபூர்வமாக உணர்ந்தவர்

(E) ஸ்வயம் ஜோதியான அந்த **அகண்ட பேரானமையை** நாம் தரிசிப்பது எவ்வாறு? முடியுமா? முடியாதா??

இப்போதுள்ள **அறிவுக்கண்ணால்?**

இந்த ஐந்து கேள்விகளுக்கும் விடை வேண்டும் பாபா?

வைத்தியம்:- ஓம் அருமை மஹாத்மா! தாங்கள் கேள்வியில், நாம ரூப! ஜக ஜீவ! ஈச கோத்திரம்! சிப்பியால் வெள்ளியென வருகிறதே. அதை சற்று உள்ளுணர்வாக நோக்குங்கள் பார்ப்போம்?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- எம் அறிவின் நிலையில் இந்த கேள்வி உரைமுடியவில்லை பாபா. தாங்கள் சற்று விளக்கிக் காட்டுங்கள் பார்ப்போம்?

வைத்தியம்:- ஐயா மஹாத்மா! தாங்கள் கூற்றின் படி, நாம ரூப! ஜக ஜீவ! கோத்திரம் வேண்டுமானால், சிப்பியால் உந்த வெள்ளியாகும், என சொல்லலாம். காரணம் நாம ரூப! ஜக ஜீவ!

105
ஸ்வய அநுபவ
நிலையில் உள்ளவன்
அவனே
தோற்றத்தை மட்டும்
அதிஷ்டான
ஆரோபமாம்
அவித்தையில்
வித்தையின்
கானல் ஜலம்

அஹங்காரம்! மமகாரம்!

ஒருமையாகு (106)

அறுந்தவனே

சாட்சி! நீ பெறமுடியும். ஏனையோர் பெறமுடியாது என்பதே சத்தியம்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஓம் அன்பான மாமா! இந்த எளியேனை மன்னிக்கவும். இதில் இந்தத் தியால் ஓர் பெருண்மை அடங்கியிருப்பதை, இப்போது தான் உணர்கிறேன்.

வைத்தியம் :- மேலும் நாங்கள் கடைசி கேள்வியாய் (E) அகண்ட பேரொளியை அறிவுக்கண்ணால் காண முடியுமா? உணர முடியுமா? என வருவதை, உள் ஆழ்ந்து உணரவும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அதையும் தயை கூர்ந்து, சற்று விளக்கி அருளுங்கள் பார்ப்போம்.

வைத்தியம் :- கண்ட ஒளியை! தரிசிப்பது உணர்வால் அறிவால். அகண்ட ஒளியையும்! தரிசிப்பதே உணர்வது பேறிவாகும்! அங்கு அறிவல்ல என உணர்க.

இ செந்தாமரைபோல் (107)

திருவான் சகஜ ஞானி!

என்ற நியமில் உணர்ச்சிகள்

நாசமாகி மெய் புணர்வு எய்

மெய்யனுசர்வ சாட்சித்தி! பெற்றவரைக்கும்.

வைத்தியம்:- மேலும் உணர்வது என்பதை, எப்படி நீக்கிறீர்கள் லக்ஷ்மா?

ஸ்ரீலக்ஷ்மா:- ஆம் ஐயனே! தாங்கள் கடல்களில் உள் ஆழ்தலிலை! யாம் பெற்ற ஸ்வய அனுபவம்! இவர்தான் உணர, உ ப் பையும்! சக்க ரையையும்! காண முடியாது. அனைத்து உணரவாம். என்ற அனுபவம் பெற்றோம் ஐயனே.

வைத்தியம்:- இதிலும் ஓர் ரகசியம் மறைந்திருக் கிறது லக்ஷ்மா. அதாவது (கடல்) நீரின் உப்பு! இயல்பானதாகும். அதில் சக்கரையை ஜலத்தில் சேர்ப்பதாகும். இதைப் போலவே; நாம்! பாலின்! வெண்மை! அதனை உணரவும். பாலில் கலந்த நீரைக் காண முடியாது. அனைவ்

ஒப்பியன் வெள்ளி (108)

ஜடசொரூபமான ஒன்றை வைத்து; அதன் மேல் மனஸாட்சியான மற்றொன்று தோற்றுவது அதிஷ்டானமும் ஆரோபமுமாகும்.

அன்னம் பக்ஷியைப் போல்; பாலில் உள்ள ஜலத்தை பிரித்தெடுத்து அதை ஒதுக்கி விட்டு! பாலை மட்டும் உண்பதைப் போல்; நாம | ரூப | ஜக ஜீவ | தோற்றம் அனைத்தையும் நாம ரூப | ஜக ஜீவ | தோற்றங்களை ஜலம் | என ஒதுக்கி விட்டு. எல்லாம் மண்ணே / பாலே என உற்றுக்கொள்ளலாம்.

இது பேரறிவு ஒன்றுவதன் முடியும்.
" அறிவால்! ம டி யா து.

மேலும் உம் அறிவு ஸ்திரமாக | ஸ்வய அநுபவ நிலையில் இருக்கிறதென்பதற்கு உதாரண அ நு ப வ மென்ன மஹாத்மாஜீ???

ஸ்ரீமஹாத்மா :- நாம ரூப பேதம் தோற்றவில்லை. அதனால் ராகத்துவேஷாதிகளில்லை. அதனால் ஸங்கல்ப விகல்பமில்லை. (கற்பனையில்லை)

உ காணும் (109) ஜகம் அப்படி அல்ல. ஸ்வயம் பிரகாச சூரிய ஒளியில்) இவ்வுலகை பிரதிபலித்து வைத்திருத்தும் ஓர் ஆரோபமே. அதிஷ்டானம் ஸ்வய ஒளி ஆகும்.

இம் மூன்றும் ஸ்வய அனுபவம்! அதைத் தன்மையாக, அனைத்தும் பொம்மலாட்டமாக! பதுமைகளின் விளையாட்டாக காண்கின்றோம்.

இது பிரகிருதியின்! மாயாவின் விளையாட்டினை உணர்கின்றோம் மாமா.

வைத்தியம்:- நல்ல அனுபவம் சுவாமிஜி. ஆனாலும் இன்னும் கேட்கிறீர்கள், பேரானந்த நிலையை அடையவில்லை சுவாமிஜி. ஆனாலும் அதை நாடிக்! கொண்டிருக்கிறீர்கள். இனி உங்கள் கேள்விகளுக்கான விடையை நன்கு கவனமுடன், ஒத்திக்காக்க சுவாமிஜி!

ஸ்ரீ சுவாமி:- 1000 ஆண்டுகள் விரயமாகி, தர்க்கமயம், அமர் குமார் ஆறு! ஆண்டுகள் காலங்கள் ஞான! மடல்களால் இருக்கின்ற தின் பயன் நாங்கள் கிருபையினால், அவன்! கிருபை பெற்றோம்.

ஆகவே ஸ்வய ஒளியை (10)

கண்டு

நியதியில் ஸ்ரீபகவானைக்

கொள்ளவாமை ஸ்ரீமுருகன் செவ்வர்-

அக் கண்ட ஸ்வய ஒளிக்கு!

நாமரூபம்!

(மனதால்) அறிவால் தொடுக்கும்

ஸ்ரீபகவானுக்கும் எனை அறிந்து

அவன் பரிபூரண கிருபையினால் அதன்!

கிருபை பெற்று வருகிறோம் யாமா!

யாம் வந்த காரியத்தை, ஆரம்பித்து செய்து முடித்து, அவன்!

அதன்! அம்சமான தாங்கள்!

கருணையால் பெற்று விட்டோம்

வைத்தியம்:- பொறுங்கள்! பொறுங்கள் பொறுமை!

இனி உங்கள் கேள்வியாள் பதில் கவனமுடன் கேட்க.

(1) கேள்வி:- திரிகர்த்தாக்களோ! மற்றும்

(2) ,, :- திரி

தேவ தெய்வங்களோ! இரும்பும்! இயக்கமும்!

இவ்வாறியலில் ஓர் வெறுமை! தோன்றுகிறதே?

அது ஞேயமா? நம் அருபமே!

அதுதானா ????

பதில்:- இதில் ஓர் உண்மையை உணர வேண்டும்.

மூன்மடங்கில் உள்ள தெய்வத் ஏழு! ஆதிய ஸ்ரீபிரம்ம தேவன்!

ஸ்ரீமந்நாராயணன்! ஸ்ரீ சிவ பெருமான்! ஸ்ரீ விநாயகன்!

ஸ்ரீமுருகன்! ஸ்ரீராமன்! ஸ்ரீகிருஷ்ணன்! ஆகியோர்

குடஜவமும்! சிறு அளவுள்ள குடஜவ மெனக்குறிப்பிடுவது தே உங தேவதைகள் என குறிப்பிட்டுவிட்டு, தெய்வங்கள் பேரறிவென்றும், தேவதைகள் அறிவென்றும், குறிப்பிடுவது, பாடவிளக்கமே. உண்மையல்ல.

மட்டும் தெய்வங்களாகும்!

மற்றும் அவைகளும் தேவதை! ,, !

மேலே கூறிய இவ்விரண்டையும் முறையே குட! ஜவமாகவும்!

சிறு குட! ஜவமாகவும்! ஆறவ் சல்! இல்லாத ஜவமாகவும்,

அவை இரண்டும் கண்ட! (அளவுக்குட்பட்ட) ஜவமாகவும் உணர வேண்டும்.

கண்ட! அளவு! ஜவம்! அறிவாகவும்!

அகண்ட! ,, ,, பேரறிவாகவும்!

கருத்தில் கொள்க.

தெய்வங்கள் பேரறிவு என்றும், தேவதைகள் அறிவு என்றும் கொள்க

இதை ஆதி ஸ்ரீ ஞானிகளின் அனுபவ வாக்காக சொல்வது யாதெனில்? தாங்கள் கூறும்,

சூனியத்திற்கு 112

விளக்கம் கொடுக்கும் நிலைக்காக அவ்வாறு கூறப்பட்டது. ஆகவே கூட அளவுள்ள ஜீவமும் உணர் ஜீவமே ஆகும். ஆகவே சூனியம் என்பது ஒன்று மாயாக்களையும் குறிக்கும் என உணர்க.

சூனியம்! என்பது **மாயா!** என்று **மூலப்பிரகிருதி!** ஆகும்.

அதாவது காவலீக மரத்தின் நிழல்! அதாவது அவ்யக்தம்!
அதாவது யோக, போக, விஷ்ணு, மாயாக்கள்!
அதாவது மஹா சக்தி வாய்ந்த **சூனியம்!** ஆகும்.

ஆ............ற............ஸ்?

தெய்வங்களும்! தேவதைகளும்! அனந்து ஜீவாத்மாக்களும் மாயா! மனம்! கவர்ச்சி வாகனத்தை

சைதன்யமே! ஸ்வயம்ஜோதியே

ஆத்மா! பரமாத்மா! பரப்பிரம்மமே!
ஆ............க............வே?

நம்! இருப்பு நிலை ஸ்வயம் ஜோதியே!

சூனியம் என்பது (113)

யோகக் கோலக் விஷ்ணு

ஆகிய சூன்மாயாக் காரணம்.

முன்பு கூறிய ஸ்ரீமஹான்கள்

எல்லாம் பொதுவாக மாயா!

என்றே சொல்லாமலே நேர்கள்.

நம் அனுபவபாடம் ஆக்கோகஅனை முன்னிக பார்த்து

நம் இயக்க நிலை! மாயா & மன மேயாகும்.

இங்கு வெறுமை! தோன்றக் காரணம் ???

மனை! நிலையில் கலக்க! பயம் உண்டாகும்.

அறிவு!" மயக்க " "

(இவ் வாறு நம் நாசமானதில்யால்)

பொறிவு!" வெறுமை! தோ ற று ம்.

இ த ன் கா ர ண மா வ து ???

இங்கு மனையும்! அறிவும்! இல்லாமையாலும்,

கா ண் ப வ னு ம் இல்லை. கா ணு ம் கா ட் சி யு ம்!

இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!!!

நாம் நாமாக! இல்லை இல்லை! யாம் யாமாக! எமக்கு

அயலாக ஏதும்! எவரும் இல்லா

மையாலும், இங்கு வரியும்! வாக்கும்! இல்லாமையாலும்.

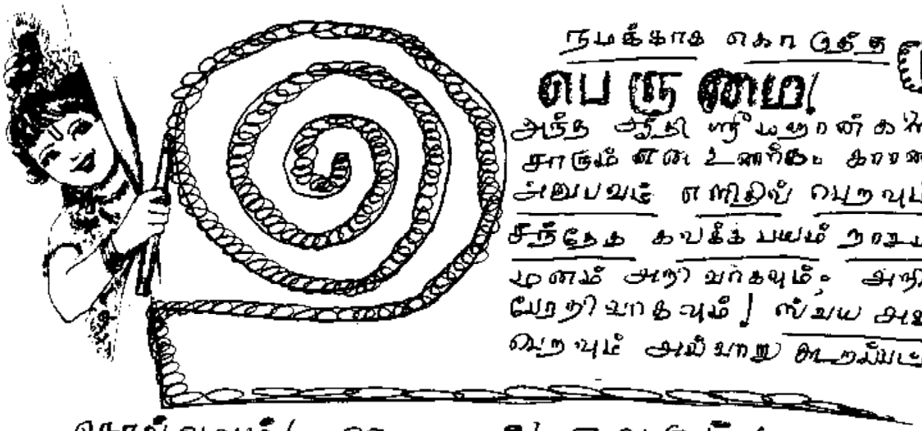

நமக்காக கொடுத்த பெருமை! 114

அந்த சக்தி ஸ்ரீ மஹான்களையே சாரும் எனவுணர்க. காரணம்:- அனுபவம் எளிதில் பெறவும் சந்தேக கலக்க பயம் நாசமாகவும் மனம் அறாவரகவும், அறிவு பேரறிவாகவும்! ஸ்வய அனுபவத்தை பெறவும் அவ்வாறு அமைப்பட்டது.

சொல்லவும்! கேட்கவும்! எவரும்! எதுவும்! இல்லாமையினையும்

மனம் & அறிவு! இருக்கும் வரை. இருப்பும்! இயக்கமும் உண்டு! இவ்விரண்டும் நாசமானல், பேரறிவு நிலையாய் வெறுமை தோற்றும். இயக்கம் இல்லாமையாகி அப்பேரறிவும் நாசமானல்? இருப்பு என ஒன்றுமட்டும் உண்டு. இயக்கம் நாசமானதால்? அந்த ஒன்றை! சொல்வாரும் இல்லை. ஏற்றுக் கொள்வாரும் இல்லை.

கேள்வி:- தேவ தெய்வ வழிபாடுகள் செய்ய முடிவதில்லையே. காரணம் என்ன? இது நாஸ்திகமா? ஆஸ்திகமா?

பதில்:- இதன் உண்மையாவது:- மனம்! கண்களால் காணும்! நம்பும். ஆனல்? காண்கின்ற நாமரூப! ஜகஜீவ! தோற்றங்கள் மட்டும்! அறிவு! நாமரூப சூட்சம ஸ்ரீபகவானை" நம்பும். அவை காணும் நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றமெல்லாம் நிலையில்லாதது என நம்பும்.

அறிவு சூக்கும நாமரூப (115)

ஸ்ரீபகவானை நம்புவது எப்படி என்றால்? எள்ளில் உள்ள எண்ணெயையும்! பாலில் உள்ள வெண்ணெயையும்! எப்படி பயிற்சி & முயற்சியால் எப்படி காணமுடியுமோ, அவ்வாறு அறிவு நம்பும்.

ஸ்ரீபகவானை நம்பும் நிலையில், காணும் எல்லாமும்

பொம்மலாட்டமாக! காணும்.

இது தோடிமந்திர காட்சியாகவே

பேரறிவு! அனைத்து நாம ரூப பதுமைகளையும்!

மண்ணாக! காணாது உணரும். (மண்ணான பதுமைகளாக)

இனி கவலை தேவை.

(A) நாம ரூபமாக கண்ட மனம் அறிவாக மாறும் நிலையில் நாம ரூபமனைத்தும் அதன்! இருப்பையும்! இயக்கத்தையும்!

இழக்கிறது!

(B) நாம ரூப இருப்பையும்! இயக்கத்தையும்! இழந்த மனமானது! அறிவாகும்! இன்பத் துய்க்கிறது

இந்நிலையில் சாதகன்! ஸ்ரீபகவானருகும் நிலை பெற்று விடுகிறான்.

பால் வெண்மையாக (16)
காண்பது அறிவும்
வெண்மையாக் காண்பதால்.
அவ்வெண்மையை நெய்யாக
காண்பதும் & உணர்வும்!
பதுமையி யுள்ள சைதன்
யத்தை நெய்யை உணரும் நிலையாகும்.

இச் சாதகன்! ஸ்ரீபகவானுடன் நிலை பெற்ற பின்,
ஸ்ரீபகவானின்! ஜப தபம்! பூஜை! அபிஷேகம்!
ஆராதனை! நிவேதனம்! இவை அனைத்தும் ஒன்றின்
பின் ஒன்றாக **இயல்பாகவே**! மறையும்

பூ! பிஞ்சு! காயாகும்! நிலையில், பூ! உதிர்வது போல்
பூ, வராமல் பிஞ்சு காய் கனி வராது என்பதை உணர்வை

(உ) அப்படி நின்றுவிடான் சாதகனின் சூழ்நிலை சரியென உணர்ந்து
இங்கு பேரறிவின் நிலையில் **காய்** (**ஞானா**)
கனி! அனுபவத்தின் மட்டுமே உணர்க.

இது ஆஸ்திகமுமல்ல! நாஸ்திகமுமல்ல! **பரமார்த்தி**
கம்! ஆகும் என மட்டுமே உணர்க.

குறிப்பு:- இந்த விளக்க கவிதையும்! தெய்வீக
பயமும்! இருந்தால், மனம்! அறிவாக விளங்கு மென உணர்க
இறை & குரு! நம்பிக்கை பரிபூரணமாக
இருந்தால் மட்டுமே, இது சாத்தியமாகும்.

நாம ரூபம் தோற்றும் போதே
திருமணி ஆவானதே (117)
என உணர்வதே வேறறிவாகும்.
நாம ரூபம் அனைத்தையும்
பழமைகளாக தள்ளுவது
அறிவாகும். நாம ரூப மயத்தும் தோற்றத்தில்
அருமணமாகும் என உணர்க.

(30) ஆறாலும் தாங்கள் எதையும்! எவரையும்!
வழிபடாவிடில் ஆறுமீ வணங்குகிறீர்கள்
எதற்கு? ஏன்? இது எங்கள் அறிவின்
நிலையில் கட்டு ரிக்க முடிய வில்லையேயாமாறு?

பதில் :- இந்த ஒன்றை உதவாக்கரை வைத்தாயம்!
வணங்குவதெல்லாம் ஞாயன்/நாடுமசி!
ஆகிய இந்தருணறவும், ஓர் நி லை யி ல்
இயற்கை! ஆகவும் சத்குரு! ஆகவும்
பரகுரு! நிலையில் கைகாட்டி!"
வணங்குகிறோம்! வழிபடவில்லை!!

வணங்குதல் :- மதிப்புமரியாதை ஆகும்
வழிபடுதல் :- தெரிபாரீப மண்/வியாபாரம் ஆகும்

சூரியன் 118

அகண்டப் பேரொளியின் சீர்

அணுவாம் நீங்கள்

அவ்வணுவுக்குமே அனுபவம்

ஆகவே அவ்வணுவை வணங்கியே கொண்டதே

பாகுரு

(A) இயற்கை / (B) ஸத்குரு / (C) கை காட்டி ||

(A) சூரியன் :- இயற்கை :- பர சொரூபந்தை /

உதாரணமாக சுட்டிக்காட்டும் ஓர் ஸ்வய ஒளி / கண்ட ஒளி / வழி காட்டி

(B) நதி :- ஸத்குரு :- இதுவும் ஸத்குரு நிலையில்;

வழி / காட்டுகிறது ஜக ஜ்வால ஈசு / நாடியில்

பொறுமையையும் / பணிவையும் / சுட்டிக்காட்டி, எம் போன்று பணிந்து / நெளிந்து / வளைந்து / செல்லுக. மூட்டாதே / மோதாதே / எதிர்த்து குதிக்காதே / உன் லக்ஷியத்தை / அடையும் வரை;

கடல் அடையும் வரை / பிரம்மசாக்ஷாத்காரம் பெறும் வரை

பொறுத்திலேயே / பணிவாகவே

வேகத்தைப் போல் ஏக்கம் / உருக்கம் / வேண்டும். ஆவல்

வேகம் / அவசரம் / பரபரப்பு வேண்டாம்.

கூட வே (சுழல்கிரகம்) 119

மனமே ஆகவும் மனமே

நலமாகவும் பாதிருதியே

ய தா ஸ் தா ன கம்!

ஆக ஆதிபரமேதேரால் நதியே

கூடலின் ஓர் அதிசயம்

ஆகவே நதியே அகண்டத்தின் அட்சதியாகிறது

ஆகவே நதியே யதாஸ்தானகுறேம்.

உ மலி :- பரகுரு :- கைகாட்டி :- கைகாட்டி

எப்படி வழிகாட்டுமோ! எப்படி உடன் வாராதோ!

அந்நிலையில், உன் லட்சியத்தில்!

அதுவே நாம்! நாமே அது! என்ற உறுதியில்

மலையைப்போல்! ஸ்திரமாக!

அசையாமல் இரும்பாயாக.

என அறிவுறுத்தும் நிலையாலே ஆகவே இம்மின்று

வணங்குகிறோம்! வழிபடவில்லும்

வழிகாட்டும் நிலையில்

அதுவும் எம்மெய்யன்பர்களுக்காக

எ....ம....க்....க....ல்....ல!வே!

காரணம் :- யாம் எதுவாகவும் இல்லை. எதுவாகவும் இல்லை.

அதுவாகவும்! அதுவே நீங்களாகவும்! நீங்களே

யாமாகவும்! அதுவே யாமாகவும்! இருக்கிறோம் இவ்வண்ணம்.

(அன்றும்! இன்றும்! என்றும்! என்றென்றும்)

120
யாம் வணங்கும் காரணம்?
ஸத்குரு என்பவர் வழி காட்டியோ?
கை காட்டியோ? அவர் அனுபவம்!
வெறும் போதனையாக மட்டும் இருக்கவாகாது
ஸ்வய அனுபவ சாதனையாக இருக்க வேண்டும்.
அப்படியானவர்தான், அவரை நம்பும்!
மெய்யன்பர்கள்! நம் சாதனையால்,
மனதின் சந்தேக, கலக்க, பயத்தையும்!

121

மனதின் நடை ஜீவகர்த்ருத்வமாகும்.

அறிவின் நடை ஸ்வதந்த்ருத்வமாகும்.

மனது நாசியில் **நான்** நாசமாக வேண்டும்.

அறிவின் நாசியில் **நாம்** நாசமாகி **யாம்** ஆக வேண்டும்.

சர்வநாசம் செய்து !!!!!

இந்நாசத்தால் விதேக முக்தியும்! மனோநாசத்தால் ஜீவன் முக்தியும் பெற்று

அகண்ட பேரொளியாய் !!!

ஸ்வயமாய் பிரகாசிக்க முடியும்!

(4) (E) கேள்வி:- ஸ்வயம் ஜோதியான, அந்த அகண்ட பேரொளியை நாம் தரிசிப்பது எவ்வாறு? முடியுமா? முடியாதா? இப்போதுள்ள அறிவு கொண்டு

பதில்:- இது பயனுள்ள கேள்வியே. (பேரறிவு பிரகாசிக்காத தன்மையால் இக்கேள்வி எழுந்தது)

அறிவால்! காண முடியாது. உணரவும் முடியாது.

பேரறிவால்! ,, ஆனால் உணர முடியும்.

இதன் ரகசியம் என்ன வென்றால்? அறிவு என்பது **மனதின்!** மறு வடிவமாகும். (அதுவும் எண்ணமே)

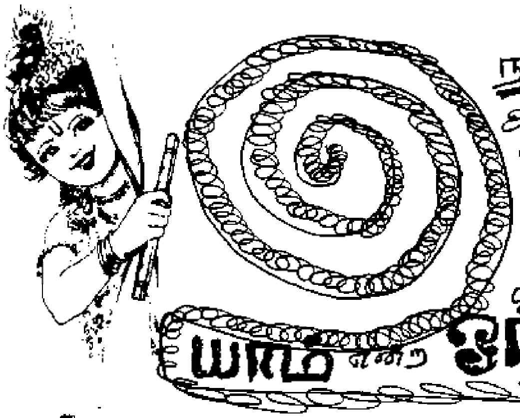

நான் அஹங்காரம் ஆகும். நாம் என்பது 22 ஸ்ரீமகமாயையும் அணைத்த நியாயமே இருமை ஆகும். யாம் என்பது அச்சாறு ஆகிய, இருமை இறந்த

யாம் என்ற ஒருமை (ஒன்று) ஆகும். அதுவே சிவன் ஸ்ரீயாகும்.

மனம்/கோடி அனைத்துமே/அறிவு/சத்ய ஏகமே/ ஆகவே இ ர ண் டு ம் ஒ ரு மை ய ா கும். அறிவே பேரறிவு/அனைத்தும் என்ற நிர்க்குணமாகும்.

அறிவு என்பது மனம் படைத்த மனது/ இணைக்கிறது அதேபோல் திருஷ்டியே மட்டும் சாட்சி/ ஆகும் என அறிக.

பேரறிவு என்பது மனத்தினை உடைய/ 84 லட்சம்/ ஜீவகோடிகளுக்கும் ஒன்றான உணரும் ஒளி சர்வசாட்சி/ ஆகும். இந்த பேரறிவு மட்டும் யோகமாயா/ சம்பந்தம் கொண்டதாகும். இந்த பேரறிவு/ காலாதீத பரத்தின்/மறு வடிவமாகும். அறிவே பரமசிவ என அறிக.

எம்மெய்யன்பர்களுக்காகவே வணங்குகிறோம். (23)

இவ்வாசகம் தரும் காரணம்:- சத்தியத்தையே தாமாக உணர்ந்த அன்பர்களுக்கு யோகக்ஷேமமாய் (பரமெ ஞ) கருணை நிதியாய் செயல்பட்டு அவர்களை ஜீவன் முக்தர் ஆக்குகிறதென உணர்க.

சர்வசாட்சியாகிய! யோகமாயாவின்! முழுமையான! நிலையைப் பெற்றவனுக்கே! (எல்லாம் ஒன்றே அதுவாகவே)

ச...ர்...வ...சா...ட்...சி! ஆனவனுக்கே!

பரஅம்சத்தைபெறமுடியும்!

ஜீவன்முக்தியை!"

என்றும், இங்கு தர்ஸனமோ! உணர்வோ **பெற இயலாது! முடியாது!** எனவும் அறிக.

இதன் காரணம்?

நெருப்பு! தன்னை **தானே!** எரிக்காது. முடியாது. இயலாது. ஆனால் மற்றொன்று இருந்தால், அதை எரிக்கும்.

தோற்றத்தையும்! இருப்பையும் (நாமரூபத்தை) நாசம் செய்யும்.

நெருப்பு எப்படி
தண்ணீர் தானே!

124

எரிக்காதோ! எரிக்க முடியாதோ
எரிக்க இயலாதோ! அதுபோலவே
பரமாத்மா நாம் ஆனும்
நம்மை நாம் காண முடியாது.
நம்மை மாற்ற வேண்டும்! எதுவுமே! இவ்வாண்மையாலே நமது
நாம் உண்மையென்றும் இல்லையென்றும் சொல்வதே உணர்க.

நீயே! யாம் அது! என ஆகிவிட்டால்,
அதை சொல்வாருமில்லை! ஒன்றுக் கொள்வாருமில்லை.

ஏகாந்தமாய் நீ ஒருவனே!

எதுவும்
யாரும்! எவரும்! அற்று தனித்திருக்கும் இந்த நிலையில்,
உன்னைப் பற்றி சொல்வார் யார்?
" கேட்பார் யார்??
" வெளியும்! உள்ளும்! ஊனும் ஆவாய்???

உன் இருப்பை
நீ ஒருவனே
உணர்வாய்
உனக்கு வாதி
அம்மௌனமாவாய்

ஆ...... ண...... லீ? (இதுவகுப்பற்ற நிலையாகும்)

அ...க...ண்...ட...பே...ரொ...ளியாய்
தமக்குவமை இல்லாத நிலையில் தான் தானாய்!

அகண்டமாய்! பிரகாசிப்பாய்.

இது ஸ்வய அனுபவமென்று ஆதி ஸ்ரீ சங்கரர்
இதுவே உன் நிஜ உருவம் வாக்காக அருளினார். — ஸ்ரீ பாபா

நெருப்பு தன்னை
தானே எரிக்காது.
அத்தன்மை போல். 125
நம்மையே நாம் காண
முடியாது. ஆறாவது உணர்வாம்
அப்படி உணர்வதை எவரிடம்
எதனிடம் சொல்ல முடியும்? ஆகவே உணர்வதும்
உபசார வசனமே.

உ...ண...ர...வா...ம்: —

நாம் (ஆறாவது வெளிப்படுத்த முடியாது) என்னவாயிருக்கிறோம்?
" எதுவாக " ?
" எப்படி " ?
என்று நாடியார்; தன் இருப்பை / தாம் தானாய் / உணர்வாம்.
ஆறவ் அங்கு வாக்கோ / வரியோ / இல்லவே இல்லை.
அந்த உணர்வு எப்படி இருக்குமெனில்? சும்மா / சுகமாய் / இருக்கும்.
அதுவே பரப்பிரம்மானந்த சொரூப சாக்ஷாத்காரமாகும்.
கதை பாபா. இதுவும் ஓர் உபசார வசனமே.

ஸ்ரீமந்நாராயணனின்! புத்திரன்!

(126)

ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் கதை

பேசிய பகவத் புராணம் (பொய்) ஆகும்.

இதை சத்திய அறிவால் மாற்றிய ஞானியால்.

திரு ஆலவாயில்! ஓர் பெண்

ஓர் கேள்வி கேட்டாள்.

பெண்:- ஐயா! ஓர் சிறிய சந்தேகம். அது புராணக்கதை! சம்பந்தமாகத்தான் தோன்றும். அதன் விளக்கம் **அறிவு** நியாயம் அமைய வேண்டும். அக்கேள்வியை கேட்கலாமா?

வைத்தியம்:- கொழுந்தே! அறிவின் நியாய விளக்கம், உன்னால் பெற முடியுமா? அந்த அனுபவம் உனக்கு உண்டா? வெறு வேதாந்த பாடம்! எவர் மூலமாவது, பெற்றிருக்கிறாயா? வேதாந்த பாடம்! அனுபவமானவரே, அறிவின் விளக்கம் பெற முடியும். ஏனையோரால் முடியாது. உன் அனுபவம் என்ன கொழுந்தே?

பெண்:- எனது தந்தை! ஓர் வேதாந்தியே. ஆனால் அவர் வேதாந்த புஸ்தகங்கள் கற்றுப்படித்து அப்படியே பிறரிடம் ஒப்புவிப்பார். அவர் கருத்து அதில் இராது. ஆனால் தாங்கள் மட்டும் கற்றவர்கள் **பட்டறையில்**

பணபுரியம் சிவ அன்பர்கள்! மேலமாக வாங்கி வாசிக்கலாம் உண்டு. அவர்கள் உரையாடும்போது கேட்டதும் உண்டு. உங்கள் வாசகத்தை கூறு,

அறிவில் (127)

தோன்றிய ஈசனையும் மாந்தர் (பிரம்மனையும் இல்லாமல் செய்து) பேரறிவினை உணரப்படும் பிரம்மத்தை!

படிக்கும் போதும், கேட்கும் போதும், எம்மையும் அறியாமல், ஓர் பரவசநிலை அடைந்து துண்டு.

அவை எளிய நடை உரையிலும், அரிய கருத்தின் நடையிலும் உணர்வோம்.

(ஐக்கியம் இடைமறிக்கிறது)

ஐக்கியம் :- அம்மா கொஞ்ச நேரம் இந்த ஏழையை மன்னிக்கவும். இடையில் குறுக்கிடுவதற்கு. உன் வாக்கில் நான் என்ற விடை சப்தம் நடமாடவில்லையே. அதன் காரணம் என்ன?

பெண் :- ஐயா நாங்கள் பாட்டின் அடிப்படையே! நான் தனைதன்! (அகங்காரம் மமகாரத்தின்) சர்வநாசக்காரனே? ஆனாலும் யாம் இருந்து கவனமாகவே இருக்கிறோம்.

மட்டும் ஒன்றுச் சொல்லு.
அம்மே நாராயணா! (128)
நாமரூப ஜக ஜீவ ஈச
தோற்றமெல்லாம் மண்ணாகிய
பரமே! பரமாகிய நாமே! எனை உணர்வதே!
ஆத்ம ஞான சாதனைத் தொடர்வாம் என உணர்க.

வைத்தியம்:- எத்தனை வருஷங்களாக, இந்த மடல்களை படிக்கிறாய்?

பெண்:- சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளாகவே ஐயா.

வைத்தியம்:- பரவாயில்லையே. நல்ல/ ஸ்வய அனுபவம். நலம் பெற வாழ்த்துகிறேன். இனி உன் கேள்வியை கேட்கலாம் கொழந்தே?

பெண்:- ஸ்ரீமந்நாராயணனை/ சிற்ப & சித்திரமாக/ பார்த்தது உண்டு. படித்தும் உண்டு. பிறர் சொல்லவும்/ படிக்கவும்/ கேட்டதுண்டு. அதில் யாம் கிரஹித்தது யாதெனில்?

(A) ஸ்ரீமந்நாராயணனின் தொப்புள்கொடி தாமரையில்/ ஸ்ரீபிரம்மதேவன் தோன்றியதாகவும்/ பிறந்ததாகவும்/ ஆகவே ஸ்ரீ/ ஸ்ரீமந்நாராயணனின் குழந்தை/ ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் என்றும், பரவலாக பேசப்படுகிறது.

(B) ஆனால் ஸ்ரீபிரம்மன் படைத்தவன்தான்/ ஸ்ரீமந்நாராயணன் காக்க முடியும் என்றும், அப்படி பரிபாலித்தும் படைத்தான் ஸ்ரீசிவ பெருமான்/ அழிக்க முடியுமென்றும் அறிகிறேன்.

ஜீவ நிலையில் 129

ஜீவ கர்த்ருத்வ நிலையில்

ஞானி/ஞானகுரு!

நிலையில் எண்ணம்! சொல்! செயல்! வேண்டாம்.

இந்நிலையில் பார்த்தால், ஸ்ரீபிரம்ம தேவனுக்குதான்!

முகம்! தெய்வமாக சொல்லவேண்டியதாயுள்ளது. (குழந்தையின் நிலையில்) தான்

பட்டம் பொம்மை மூலமாக பார்த்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணன்

முகம்! தெய்வமாக கருதப்படுகிறது.

இதில் என் கேள்வி யாதெனில்?

(1) ஸ்ரீபிரம்ம தேவன்! ஸ்ரீமந்நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்!

இவர்களில் மூத்தவர் யார்? பிந்தியவர் யார்?

வரிசைப்படுத்தி, காரணத்துடன், விளக்கம் தரவும்???

(2) சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! எனக் கூறும்

முத்தொழிலின்! ரகஸ்யம் என்ன?

(3) ஐந் தொழிலாக கருதப்படும் நிலையில், கடைசி

திரோதனம்! அனுக்கிரஹம்!

இதன் உண்மை இன்மை என்ன?

இம்மூன்றின் விளக்கமும் தாங்கள் விரிவாக கேட்டால் தான்

அது ஸத்தியமாகும். இல்லையெனில் அவை கற்பனையாகும்.

இறைவகை இருந்து (130)

இறை ஒளியாக

நான் எனுகிற நிலையில்

நாம்! என்ற நிலையில் பேசுவோம் இவ் தோஷம் இல்லை.

ஸ்வயஞானானுபவம் பெறும் (நாம் என்பது பன்மையல்ல)

நிலையில் இந்த உண்மையை

உணரவேண்டும்.

நான்! அழிந்து, நாம்! என ஆனவ்

ஜீவ கர்த்ருத்வம் நாசமாகி ஈச! கர்த்ருத்வம்

பெறமுடியும். அந்த நாம்! முழுமையாக அழிந்து

யாம்! என ஆனவ், அந்த ஈச! கர்த்ருத்வம்

முழுமையாக அழிந்து பராசொரூபநிலை

பெறமுடியும். அங்கு அனுபவமே யாமாக!

இருக்கவேண்டும். ஆனவ் வாக்கில் நாம்! வரலாம்.

நான்! கண்டிப்பாக வரலாகாது என்றார்

ஸ்ரீமஹரிஷி யாக்காக அறிகிறோம்.

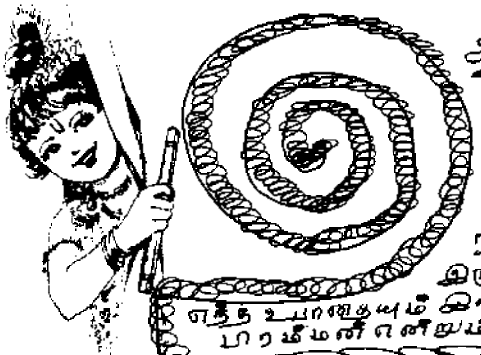

அண்டாண்ட பிரம்மாண்டங்களும்! சூரிய சந்திராதிகளும்! (131)

ஜட சொரூபமாக இருப்பு நிலையில் மட்டும் இருந்து கொண்டு; இயக்கநிலையில் எந்த உபாதையும் இல்லாமையினால் அவைகள்தமக்கே பாரம்மன் என்றும் பிரம்மம் என்றும் சொல்லவாகும்.

இனி கேள்வியின் விளக்கம்!

(1) கேள்வி :– ஸ்ரீபிரம்ம தேவன்! ஸ்ரீமந் நாராயணன்! ஸ்ரீசிவ பெருமான்! இவர்களில் மூத்தவர் யார்? பிந்தையவர் யார்? வரிசைப்படுத்தி, காரணத்துடன், விளக்கம் தரவும்?

பதில் :– இதில் ஒன்றை அறிவுபூர்வமாக உரைவும்.

முன்னேயில்லை!

(A) ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் :– இது பிரம்ம! நிலை ஆகும்.

இது ஸ்ரீநாராயணின்! ஆரம்ப இருப்பு நிலையாகும்.

இதை மகேசனின்! ஆரம்ப

அண்ட! சிருஷ்டியின் ஜட! சொரூபமாகும்.

இதை சிருஷ்டியின் ஆதாரம்! என்றும் சொல்லவாகும்.

பிரம்மன் என்றால் பிரம்மம்! பிரம்மம் என்றால் பிரம்மன்!! ஆகும் என உணர்க.

பிரணவம்
பேரறிவு
ஸ்ரீஹரியின்
மஹேசனின்
சக்தியின் இயக்கத்தின்
ஆதார அறிவு
அறிவு
தான்
பிரம்ம
கதைகள்

முன் கூறிய வித்தை

133

குண தோஷ

நியமவிருமெய்யமைவ போது

சித்தம் என ஆகிற தொகை உணர்க.

இதை வலமாற நியாவி

மனம்! புத்தி! சித்தம்! எனச் சொல்லலாம்.

ஸ்ரீசிவபெருமான் :- இது ஸ்ரீஹரன்! ஸ்ரீஹரம்! தர்மம் ஆரம்ப ஒருமையாகும்.

இது ஸ்ரீமஹேசனின்! ஆரம்ப ஸத்தே/ஸித்தாண! (அசைவின்) அசைவில் ஆகும்.

இது இயக்க ஆதார தர்ம! சொரூபம் ஆகும்.

ஸ்ரீசிவபெருமான்! என்றும் ஹரன்! என்ற தர்ம சொரூபமாகும் தர்மம் என்று ஸ்ரீசிவபெருமான் ஆகும்.

இந்த அருமையாகிய தத்துவத்தை தான்! (பொறிவு) அறிவாய்! அறிந்து பிரம்மத்தை! அதுவே நாம்! நாமே அதுவான! உணர! முடியும் என ஆதிஸ்ரீ மஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீவிநாயகன் ஸ்ரீமுருகன் சிறப்பிதழ்
சித்திரை பதினாறு

இக்கவியுகத்தில் (134)

வரிவாக்கு ஆகியால்

(புராணக் கதை நிலையில்)

சொல்ல நெய்வாம் ஸத்திய
தர்மத்தை நிலைநிறுத்து வதற்கே
வந்தவைகளாகும்.
அறிவு அமைகின்ற தோஷமாக
மாற்றிய பெருமை கலியுக வேதாந்தங்களையே சாரும்.

(A) குறிப்பு :- நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்ற நிலையில்

கண்டும் & கேட்டும் / உணர்ச்சி
வசப்படும் போது, (பரமே) **அதுவே / மனம் /** என ஆகிறது.

(B) ஈஸ்வர ராத்திரிகளையும் / அதன் மாயாக்களையும் /

அறிந்தும் & உணர்ந்தும் / உணர்வு
வெறும் நிலையில், (பரமே) **அதுவே / அறிவு /** எனவாகிறது.

(C) அவேத திருஷ்டியாலே, நிர்க்குண நிலை வெறும் போது;

சொல்ல வொண்ணா **விளக்க** வொண்ணா நிலையில்,
அந்த பேரறிவாக / (பரமே) அதுவே / ஆகி விடுகிறது.

(A) முதலில் தர்மத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதனால்
(B) அறிவை பெறமுடியும். அதனால் அவேத திருஷ்டி மேவி
(C) அப்பொழுது ஞானிகள் பரப்பிரம்மம் சாக்ஷாத்காரமாகிய ஜீவன் முக்தியை பெறமுடியும் என உணர்க.

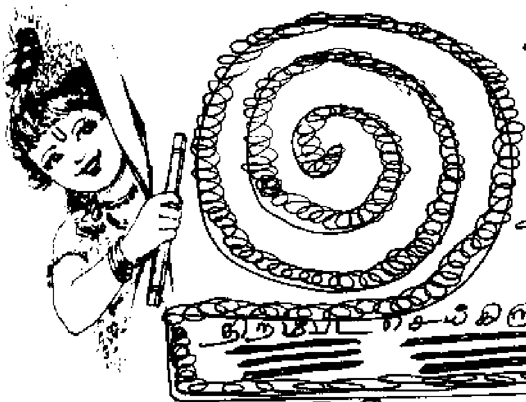

இந்த கலியோடு 135

கலியுகத்தோர் தமன்

அவைவரின் வாக்கிலும்

இருந்து கொண்டு ஆடும்

ஆட்சியை

திரும்பட செய்கிறானென்று, அவரிருமவர்கள் வாங்கிக அரிவை.

மேலே கூறிய இம் மூவரையும் கர்த்தாக்களாக

பாவனை செய்தால், இதில் பெறமுடியாது.

மேலே கூறிய இம்! மூவரையும் ஸத்குரு ஆகிய

பரமாகவும் பரமாகிய ஸத்குரு ஆகவும்

பாவனை செய்தால், இந்நிலை பெறமுடியும்!

ஏழுவரையும்

தெய்வங்கள் ஏழையும் தெய்வங்களாக காண வேண்டாம்.

ஒருவன் (ஹிரண்யகன்) பிரணவ சொரூபியாக உணரவும்.

ஒருவனே (முருகன்) பிரம்ம ,, ,,

மேலே சொன்ன மூவரையும் ஸத்குருவாக! ,,

ஸ்ரீராமனே! ஸத்திய தர்ம சொரூபமாகவும்

வழிகாட்டியாகவும் ,,

ஸ்ரீகிருஷ்ணனே! வந்தனம்! ஸ்ரீசிவ! பொய்யுலகில்

மதி! மாது! இது இந்த உலகில்

வழிகாட்டியாகவும் ,,

ஆகாயம்! காற்று!
அக்கினி! ஜலம்! 136
மண் மங்கள்!
ஆகிய ஐம்பஞ்ச பூதங்கள்!
அனைத்தையும் ஓர்
அளவிப் பிரமாணம்
பாசி வகுத்த திரியில். யோகமாயமாதை,

மேலே சொன்ன நிலையில் உணர்ந்து! நீங்கள் உங்கள் சாதனையை! தொடர்ந்தால் வினையின் வேதனையையும்! மனதின் சோதனையையும்! வென்று ஜீவன்முக்தி! அடைவீர்கள் என வாழ்த்து கூறி ஆசி வழங்குகிறேன்.

② கேள்வி:- சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! என கூறும், முத்தொழிலின் ரகஸ்யம் என்ன?

பதில்:- (A) சிருஷ்டி:- சிருஷ்டியில் அண்ட சிருஷ்டி என்றும்; பிண்ட சிருஷ்டி என்றும், இருநிலைகளில் கொள்ளலாம். அண்ட சிருஷ்டி! மகேசனின் சிருஷ்டியாகும். பிண்ட சிருஷ்டி! பிரம்மதேவனின் சிருஷ்டி என்றும், சொல்வர். ஆனால் இப்பிண்ட சிருஷ்டியில் ஓர் ரகஸ்யம் அடங்கி இருக்கிறதென்று ஸ்ரீமஹான்களின் திருவாக்கால் அறிகிறோம். அதாவது:-

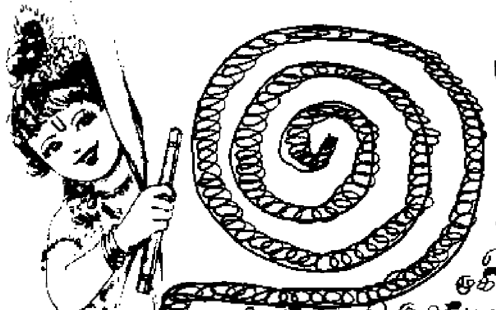

யோகமாயாவின் 137

ஆணைக்கிணங்க

சிருஷ்டியாதிகாரியங்களை

செய்கிறது. இதில் ஒரு

முக்கியம் என்னவென்றால்?

அண்ட சிருஷ்டியில் உபாதைகள் இல்லை.

பிண்ட சிருஷ்டியால் உபாதைகள் உண்டு.

மற்றைய இருயுகங்களிலும் கிருதா! திரேதா! யுகமும் துவாபரயுக! முற்பாதி வரையிலும் மனம் இல்லாமல்! அறிவே இருந்தன்மையாலும்,

குறிப்பு:- துவாபரயுக பிற்பகுதியில் மனம் அணு அணுவாக தோன்ற ஆரம்பமானது. அது சமயம் அறிவு அணு அணுவாக மறைய ஆரம்பித்து. அறிவே மனமாக மாறுகிறது என்றும் உபசாரவசனமாக ஞானிகள் சொல்வர்

நாமரூப வஸ்துக்கள் இல்லை.

ரூபநாம வஸ்துக்களே இருந்தன.

அங்கு மனம் இல்லாமையால், ஆசை தேவை! தேவை ஆசை! இவ்வளவே இல்லை அதனால்

ஸ்ரீவினாயகன் ஸ்ரீமுருகன் சிறப்பிதழ்
சித்திரை பதினாறு

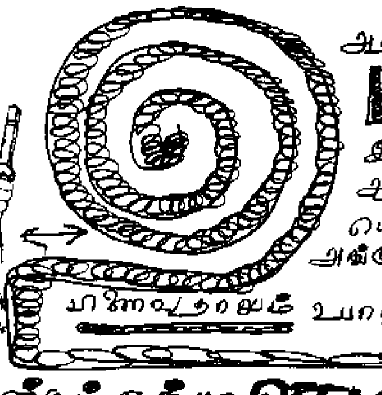

அதன் காரணம் மனம்! 138

இன்னைடதாயும், அதே ஆசை-தேவை! தேவை ஆசை! யென பின்னிவிருக்குமிடம் அது புண்ணிய பாபம்; பின்னவுதாயும் உபாதைத்தோன்றுகிறதென உணர்க.

பிறகு வேண்டும் என்கிற; சேமிப்பு! இல்லவேயில்லை.

ஆகவே அதுசமயம் இயற்கை! இயற்கையாகவே இருந்தது செயற்கை! இவ்வாறிருக்குது.

(செயற்கையின் ஆதாரம் மனமாகும்)

ஆகவே நாம ரூபம் இவ்விரு ரூப நாமம் உண்டு. ரூபநாமம் என்றவ் இயற்கையின் வெளிப்பாடான

மண்! மலை! ஜலம்! அக்கினி! காற்று! மற்றும் தாவரஜங்கமங்கள் (ஆகாயம்)

இவைகளின் தோற்றம் இருப்பு மட்டுமே. அத்தோற்ற இருப்புக்கு அறிவு! எந்தநாமம் கொடுக்கிறோமோ, அது அப்படியே பொருந்தும் இதுவே ரூபநாமம் ஆகும். உயிரினங்கள் நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன ஒன்றாகவுண்டெனினும், இவ்வியன்றும் சொல்லலாம்.

139
அவசர
ஸ்ரீமஹான்
ஆகவே மனிதன்! என்ற சொல்லுக்கு இடமில்லை.
ஆகவே இப் பிண்ட! சிருஷ்டியை!
பிரம்ம (பிரம்மன்) சிருஷ்டி
துவாபரயுக பரீட்சித்தியாலும், கலியுக இதுகால
வரையிலும், தேவை & ஆசை! ஆசை & தேவை!
கர்த்தாவாக்கி!
லோகமாயா!

சேமிப்பு என்பது 140

கரும் கோஷ் தர்மா ஆகும். அதைப் போல சிருஷ்டியை கருக்கட்டிப்பு என்பதும்; கருத்தடுப்பு என்றும் இந்த கலியில் நடைபெறுவதும் கரும் கோஷ கர்மமாகும்.

B ஸ்திதி:- இது காப்பது அதாவது ரக்ஷிப்பது எனப்பொருள் படும்.
இதன் ரக்ஷகன் ஸ்ரீமந் நாராயணன்! என்று பரவலாக பேசப்படுகிறது.
இந்த ரக்ஷிப்பிலும், ஓர் ரகஸ்யம் அடங்கியுள்ளது.
மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும்; கிருதா திரேதா! துவாபர யுக முற்பாதி! வரையிலும்; மனம்! இவ்வாறாய், அறிவை! இயக்க ஆதாரமாக இருந்தமையால்; ஞானமே! அனுபவமாக இருந்தது.
அங்கு மனம் இவ்வாறமையால்; ஆசை & தேவை என்ற அசைவு இல்லை ஆகவே; சேமிப்பும்! இல்லை என்றே பிரமாணமாக சொல்லவாம்.
ஆசை & தேவை! தேவை & ஆசை! அதன் சேமிப்பும் இவ்வாறாயின்

இயற்கையை!
செயற்கையால்!
ரசிப்பு!
மணம்
சர்மாவின்!
ஸத்தியம் & தர்மம்!
ஆ....று....மு....ம்!
மாயாவின்!
அசுரர்!
நிலைகண்டு!

இந்த கோடி (142)
கர்மாவினைவும் இறை
உணர்வு மறைவு
படும். அதனால் இயற்கையின்
நீதி நம் வழிப் பெறும் என அறிந்து

துவாபரயுக பிற்பகுதியிலும் கலியுக இதுகால
வரையிலும் மனம் & கலி பின்னவிடுவதால்
வினையும்! அதை நடத்த விதியும்! தேவைப்படுகிறது.
இங்கு தேவை கி ஆசை! அதைப் பெறும்பு! அதைச்
போட்டி & பொறாமை! என கோடி வக்ர குணங்களால்
புண்ணிய பாவ திசையால் முவினையும்! இணைகிறது.
இங்கு இதை நீதிபரிபாலனம் செய்ய. கண்டிப்பு தண்டிப்பு!
விதி தேவைப்படுகிறது என உணர்க.
இங்கு ஸ்திதி! என்ற ரக்ஷிப்பு எப்படி நடைபெறுகிறதென்றால்
அறக்கருணை & மறக்கருணை! நிலையால்.
பரம்பொருள் தோஷமின்றி நிர்மலமாக விகிதாச்சாரப்படி
அணு! அளவும் பிசகாமல் மாயாவின்! துணையுடன்
ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது என ஞானிகள் சொல்வர்.
இங்கு யோகமாயாவின் கருணையால் போகமாயா எனும்
விஷ்ணுமாயாவும்! இணைந்து இந்த நீதிபரிபாலனத்தை நடத்துகின்றன.

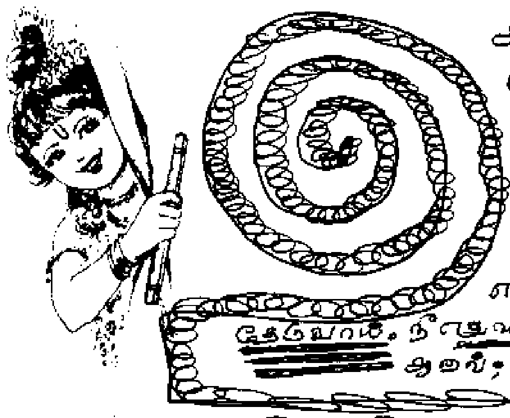

அடுத்த வேளைக்கு
வேண்டியது
உன்னிடம் இருந்தால்
அதை தொடுத்தவனை
மறந்து விடுவாய்.
அடுத்த வேளைக்கு தேவை
என்றால், அதை தொடுப்பவனை
தேடுவாய். நீ ரூபம்! யாரும்! இல்லாத அரூ
அறிவு: அவன் அதை ரசிகனாவான்.

143

போகமாயா: அறிவு ஆகும். விஷ்ணுமாயா மனம் ஆகும்.

இக்கலியுகத்தில், மனம்! மனதின் தம்பியானது கலியும்! இணைந்து கூட்டாக கொட்டமடிப்பதால்

இதை மனம் & வினை & விதியின்! விளையாட்டு! நிலையில் ஜீவ! பரிபாவனம் நடைபெறுகிறதென்றும் உணர்க. இதுவே

மாயாவே! அந்த ஸ்திதி என்ற காரியம் செய்கிறது.

முன் முடிந்த ஸத்திய யுகத்தில் ஸத்திய தர்மமே! ஸ்திதி! நிலையாய் இருந்ததால் ஆனந்தம்! ஒன்றே உண்டு.

இக்கலியில், புண்ணிய பாவம்! இணைந்ததால் இன்ப துன்பம்!
நேர்கிறது. உண்டு.

இன்பமும் துன்பமும் இன்றே. அறிவு இரண்டாக சேர்கிறது

காரியப்பற்றின்! விருப்பு & வெறுப்பே!

புண்ணியபாபத்தின் இனிய அன்பமாக சேர்கிறது.
விருப்பு வெறுப்பை ஒழித்தால் ஆனந்தம் ஒன்றே தோன்றும்.

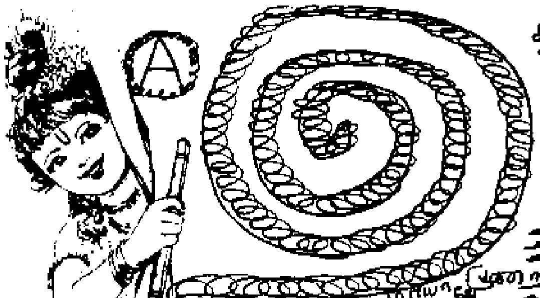

சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்!
ஆகிய இம் மூன்று
தொழில்களையும்!
யோக! போக! விஷ்ணு!
முறையே பேறாவு! அறிவு!
மனம்! ஆகிய இம் மூன்றுமே திறம்பட
நடத்துகிறதென, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

ஸம்ஹாரம்:- அ.....ழி....வு:

இதன் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்
ஸம்ஹாரம் என்றால் அழிவு ஆகும். அ ழி வு இ வி ல்.

நாமரூபம்! மா...று...வ...து...ம்!

அம்மாற்றத்தால் நாமரூபம் மறைவதும் ஆகும் என உணர்க. அதாவது?

(A) ஒன்றினுள் ஒன்று மறைவதும்

(B) ஒன்று மற்றொன்றாய் மாறுவதும்

ஆகும் என மட்டும் உணர்க.

இவைகளையே மனம்! வசம் அகப்பட்டோர் விபரம்!
தெரியாமல் திகைத்து நின்றனர். அழிவு என்பது
முக்காலமும் எக்காலமும் இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

நாம ரூபம் மாறுவது

இ வினைவிதி 144

அம்மை இயற்பாகவே மாறுகிறது. இந்நாம ரூப மாற்றத்தை மனம் எண்ணத்தை வைத்து மாயா செய்து முடிக்கிறது. ஆனால் மனம் காரியப் பற்றால் மாறுகிறது.

அழிவின் (ஸம்ஹாரத்தின்) நேர் சிறிய விளக்கம்.

மனதால் தோன்றும் நாமரூபம் நாவகதியிறவ் வினையின் பரிமாற்ற நியதியால் மாறுகிறது! அந்த நாமரூப மாற்றமே! அறியாமையின் மாற்றால் அழிவு என பேசப்படுகிறது. ஒன்று மற்றொன்றாய் மாறும்போது காரிய பற்றில் சிக்கியிருக்கும் மனமானது! அம்மாற்றத்தால் ஏமாந்து! தடுமாறுகிறது! அந்த மாற்றம் வினையாகி விடுகிறது. அதனால் ஜனனம் மரணம் என்ற நியதியால் அழிவு! கருதப்படுகிறது.

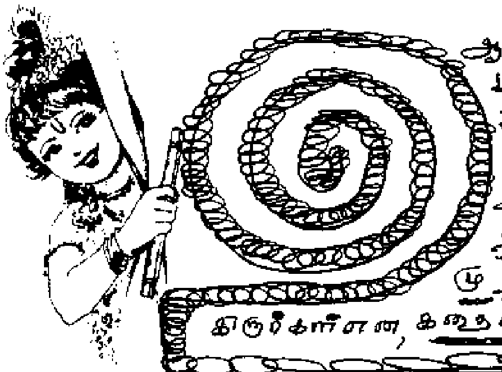

ஆறில் உவமைவ்
புராண கதை

(145)

ரூவமாக வாக்கு & வரிவடிவ
த்தில் பேசப்படும் செல்வாம்
திரிகர்த்தாக்களை
முத்தொழிலையும் செய்
திருப்பவர்களை, கதை பேசப்படுகிறது. ஆறில் உண்மையும் உ.

Ⓐ வினை முடிந்த ஒன்று/ வினையை முடிக்க வந்த முடிக்கும் ஒன்றினுள்/ மறைவதாகும்.

இது உவகறிவியால், உணவு உட்கொள்ளுதலாகும் என பேசப்படுகிறது. இதன் விளக்கம் எப்படி என்றால், நீ கொன்றதை உன்னை கொல்லும். உன்னை கொன்றதை நீ கொல்வாய். நீ தின்றது உன்னைத் தின்னும். உன்னை தின்றதை நீ தின்று கணக்கு முடிக்கிறாய். நீ பாதுகாத்தது உன்னை பாதுகாக்கும். உன்னை பாதுகாத்ததை நீ பாதுகாத்தே ஆகவேண்டும்.

Ⓑ ஒன்று மற்றொன்றாய் மாறுவது என்றால்?

மரம்/ தூண் என ஆகிறது. தூண்/ விறகு ஆகிறது. விறகு/ கரி என ஆகிறது. கரி/ சாம்பல் என ஆகிறது. சாம்பல்/ தூசி ஆகிறது. தூசி/ அணு ஆகிறது. அணுவே அண்டமாகவும்/ ஆகிறது.

மனம்! நாமரூபத்தை 146
மட்டும் நம்பும்.
இயற்கையாகிய ஆட
சொரூபத்தை! இல்லை!
செயற்கை! அக்கேயக்கசக்தான்
நாமரூபம் தோற்றுவது. அறிவு
இயற்கை இயற்கையாகவே இருக்கிறது அது
ரூப நாமமே அகம் என அறிக.

அணுவே ஆன்மா! ஆன்மாவே பரமான்மா!
பரமான்மாவே பரப்பிரம்மம் என்ற பரசொரூபம் ஆகும்.

இப்படி காலம்! கதியால் நான்கும்!
மாறி மாறி மறைவதையே மனம்! வசப்பட்டோர்
ஸம்ஹாரம் என்று அழிவு என பிதற்றுகின்றனர்.
இதன் மற்றோர் வாக்கமாவது?

ஹிருதா! திரேதா! யுகமும்! துவாபரயுக முற்பாதி
வரையிலும் மனம்! இவ்வாறு அறிவு!
மாத்திரமாக இருந்தமையால், அறிவும்
ஸ்ரீமஹான்களே. அகவே புண்ணியமாயமும்!
அதனால் வியும், ஜனமாரணமும்!
இவ்வாறு சுத்தமாகவே இருந்ததாக
அதிஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லவர்.

திருஆலவாயில் ஒரு பெண் கேட்ட கேள்வி

இ

முன் சத்திய யுகத்தில் 148

தோற்றம்! இருப்பு! மாற்றம்! மறைவு! எனநான்கு நிலையில் வருவதெல்லாம் அறிவின் ரசித்த சுடர்ந்த என்னமே! அதுதோ முழக்கமாகத்

இன்ப துன்ப நிலையில் ஜனன மரணம் என்ற வார்த்தைக்கு இடமே இல்லை.

துவாபர யுகத்தில் பாதியிலும்! கலியுக இதுகால வரையிலும்! மனமே கலி! பின்னைப் பிணைந்து விளையாடுகின்றவை.

மனதால்! வினையும்! வினையால்! விதியும்! விதியால்! ஜனனமும் மரணமும்! ஜே! ஜே! ஜே!!! என கொட்டமடித்து விளையாடுகின்றன என உணர்க.

இவ்விளையாட்டு மனம்! வசம் அகப்பட்டோருக்கே உண்டு.

மனதை! அறிவால்! வென்றவர்க்கு இவ்விளையாட்டு இல்லை. ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு.

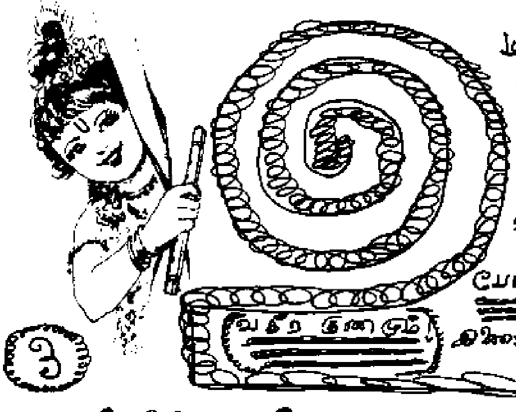

149

மனதால் விளையும் நான்! எனதின்!
கோழ குணமும், கலியாகி
விளையும் முற்கூயன
போட்டிச் பொறுமை யுமே(
வக்ர குணமும்
3
இவை தே, புண்ணிய பாவம் மின்
ஜென்ம மரணம் ஆகும்.

கேள்வி:- ஐந்தொழிலாக! கருதப்படும் நியதியில், கடைசியாக உள்ளதும், திரோதணம் & அனுக்கிரஹம்! என்பதின் உண்மை இன்மை என்ன?

பதில்:- (A) **திரோதணம்:-** இதற்கு ஸ்ரீமன்னான்கள்! இருநாவு விளக்கம் சொல்லுவார்கள். **மறைப்பு**! என்றும், **மறைபடுதல்**! என்றும் சொல்வர். மறைப்பு என்றால் ஓர் **திரை**! என்றும், மறைபடுதல் என்றால், அத்திரையின் **பின்**! மறைபட்டு நிற்கும் ஓர் **பொருள்**! என்றும் கொள்ளலாம். இங்கு மாயாவின் வேலி! ஓர் அறிவற்ற ஜடசொரூப பொருளே! காணும் நமக்கு, உண்டுபண்ணுவதாகும் **அப்**! பொருள் மண்ணாகிய பரமே ஆகும்.

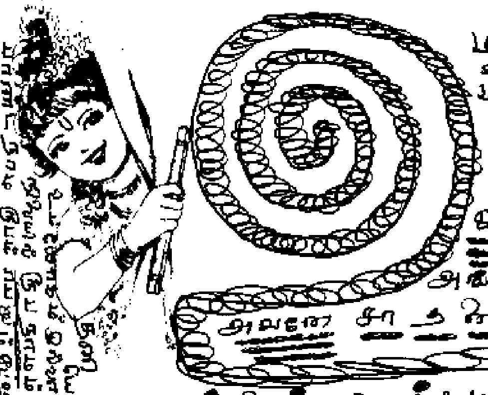

150

மாயாவின் திரையும்
மாயாவின் மகனை
மனதின் திரையும்
திரைக்காலே, ஸாமானிய
ஜனங்கள் தோன்றினார்
அங்கே அறிவு பிரகாசித்து விட்டால்
அவனே சாக்ஷாத் ஞானி ஆகி விடுகிறான்.

அதை வாக்கின் விளக்கமாக ஸத் என சொல்லவாம்.
மாயாவின் திரையால் மனதின் (காமன் ... காமன் பாணம் ...)
அச்சத்தே அசைய (மாயா திரைகால்) காரணமானதில்லால்
அதாவது ஸத் ஆனது மண்ணே! கண்மண்!
ஏன் ஆனது என தெரிக. இம்மண்ணும்! கண்மண்ணும்!
ரூபநாமமே! அந்த நீர் தோற்றமும் இருப்பும் மட்டும் உண்டு.
இனி! மாயாவின் அம்ச மண்மானது!
(பாண்டவர்கள்) நாமரூபத்தை! உண்டு பண்ணியது என உணர்.
மண்ணையே கண்மண்ணின் தோற்றம் மறைப்படும் பொருள்!
(மண்ணை) ஆம் என உணர்க. அதில் தோன்றிய நாமரூப பொருள்
மாயத்திரையால் மூடப்பட்ட ஒன்றுமே.
இம்மாயத்திரை நான்! எனது! ஆசை! தேவை! ஆகும் என உணர்க.
அதுவே மறைத்தல் மறைப்படுத்தல் என்ற திரோதணம்
ஆகும் என ஆதிஸ்ரீசங்கரர் சொல்வர்.

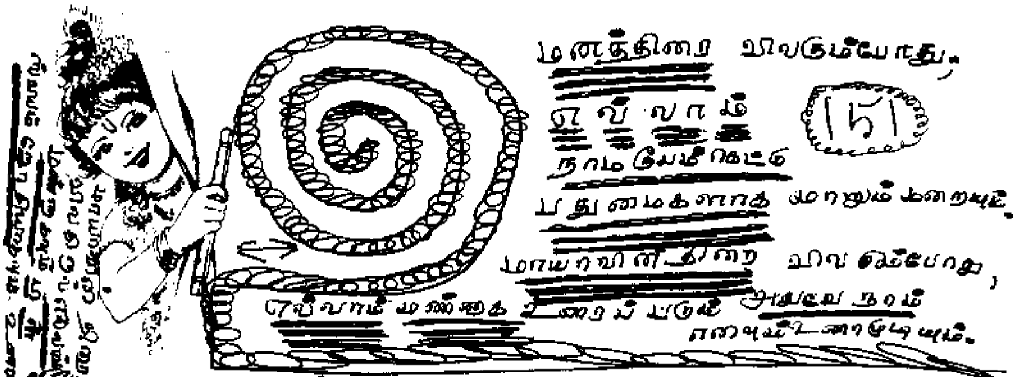

மனத்திரை விலகும்போது,

5

பதுமைகளாக மாறும் நிலையும்,

மாயாவின் திரை விலகும்போது,

அநுக்ரஹம் :- திரை நீக்கம்.

இதன் சுருக்கமான விளக்கமும்! அநுபவ விளக்கமும்! எப்படி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால்?

ஸர்வார்ப்பணத்தால்!

ஓர் நாமரூபமுள்ள, ஓர் ஸ்ரீ மஹானிடம்! எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னுடையதே! எல்லாம் உன் செயலே! சரணம் புகுந்தால்

மனத்திரை நாசமாகும்.

பிரம்மார்ப்பணத்தால்!!

ஸ்ரீ ஸத்குருவின் ஸத்திய வாக்கின்படி, எல்லாம் மண்ணே! எல்லாம் பரமே! பரமாகிய நானே!! நானாகிய பரமே!!! என அநுபவம் உணர்ந்து விட்டால்

மாயாவின் திரை! நாசமாகும்.

என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் விளக்கமாக அறிவித்தனர். அப் பெண் இதைக் கேட்டதை

என அருள் ஆசி வழங்கிச் சென்றார்.

மீனாக்ஷி!

இதுவே அநுக்ரஹம் ஆகும்.

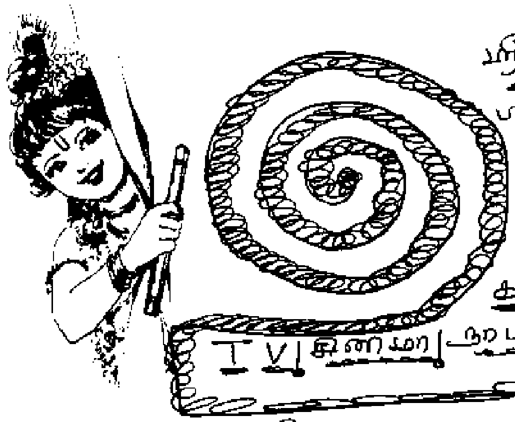

ஸ்ரீ சிவபெருமானையும் (152)
ஸ்ரீ பிரம்மதேவனையும்
நாம/ஜடாமகுடதாரி
யாகவும், ஸ்ரீமந்நாராயணனை
அழகு அலங்காரப் பிரியனா
கவும், காண்பதெவ்வாறு,
TV ஜெயா/நாடகம்/நடிகையின் பழக்க
வழக்க தோஷமன்றோ.

திரு அண்ணாமலையில் ஓர் குழந்தை ஓர் கேள்வி
கேட்டது. அக்கேள்வி யாவது?:-

குழந்தை:- அன்பான அம்மா! ஓர் சிறிய விளக்கம்
தேவை? அதாவது நாங்கள் வாக்கிலும்/வரியிலும்
வந்த ஓர் ஸத்திய வாசகமாவது:- ஸ்ரீ பகவான்
எந்த வேஷம் தாங்கி வந்தாலும், அவனை அவன்தான்
என்று கண்டு கொள்ள முடியாது தான்.
தவறை நம்முடைய நாம ரூப பற்றின் தோஷ
அதன்
குணம் தான் என விளங்குகிறது அம்மா.
ஆனால் ஸ்ரீ பகவானே! பிரத்தியக்ஷ சொரூபமாக
வந்தாலும், அவனை ஓர் வேஷதாரி/என்றும்
ஓர் நடிகன்/என்றுதான் காண்பாய் எனச் சொல்கிறீர்கள்.
இதில் எம் கேள்வி என்னவென்றால்? நம்முன்னோர்
கூறிய, ஸ்ரீ மஹான்கள்/ஸ்ரீ பகவத் சொரூபத்தை/
தம் அனுபவ நிலையில் சொல்லும் போது,

திருஅண்ணாமலையில் ஒரு குழந்தை கேட்ட கேள்வி

ஸ்ரீ ஷீக்திகளும் (153)
மஹா தபஸ்
விக்ரஹமை அறிக.
அத்யாஸில் பக்தீ &
ஞானம் கவந்த திவ்ய
தேஜஸ்வரூபிகளாகவே இருப்பார்கள்
இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீபகவத் சொரூபம் மாயாவாகவும்!
அதி சூட்சுமமாகவும்! இருந்தாலும்,
அது ஓர் பரசொரூப தேவ வசைத்துன்ய
ஆனந்த சொரூபமாகும். அது நாமரூப
பருதேவ வநிஷ்! சொரூபமல்லவே!
அதை கண்டவன் எவனும்! அதில் கரைந்து
மயமாகுவானேயன்றி! ஜீவ வேஷ சொரூபமென்று
ஓதுக்கான்! ஓதுங்கான்!! இதுவே உண்மை.
அவனைகவே இருக்கும் தாங்கள் தான்!
இதன் ரகஸ்யத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.
வெளிப்படுத்த முடியும். சற்று கருணைகாட்டுங்கள்
அப்பா! என அக்குழந்தை கெஞ்சியது. உருகியது.

பிரத்யக்ஷமாக
காணும் ஸ்ரீபகவத் (154)
சொரூபம் மறைபடுவ
தும்! மறைக்கப்படுவ
தும்! இவ்வாறே
நாமரூப ஜீவ வேஷ
மயக்கத்தில் இன்ப போதையில்
அகப்பட்டதை!
அனுபவம் பிறந்து. உண்மைக்காக ஏங்கியது.

இதன் பதிலே! அவனே! கூறுகிறான் உணரவும்.

மெய்யன்பர்களே!

ஓர்மித்து உணரவும்.
முன் இரு யுகங்களிலும்! துவாபர யுக முற்பாதி
வரையிலும், மனம் இல்லை. முன்பு பேரறிவும்!
பின்பு அறிவுமாகவே பிரகாசித்தது. அதுசமயம்
ஸ்ரீபகவத் சொரூபத்திற்கு சுயம்ஜோதி ஸ்வயாத்தி
இல்லாமலேயே, இலக்காக அமைந்தது. அதுசமயம்
அந்த ஸ்ரீபகவத் சொரூபங்கள் ஸ்ரீபரம்ம தேவன்!
ஸ்ரீமந் நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான் அவர்கள்
உள்ளங்களில் ஆவாகனையாயின. அதன்பின்
வந்த ஸ்ரீமகான்கள் அப்பகவத் சொரூபங்களுக்கு

இனிய மனமே! 155

அம் மயக்க போர்வை
யை விலக்காமல் விலக்க
முடியாமல் கற்பனையால்
மிதப்பதால் ஸ்ரீ பகவத் சொரூப
காட்சியும் வேஷமாகி விடுகிறது.
(வழிபாட்டின் நலிவுக்காக)

சிற்ப & சித்திர வடிவம் எடுத்தோர்கள்.
பின் அது வரும் சந்ததியினருக்காக
எனமட்டுமே உணரவும். கலியுக பிற்
பாதியில்! கலி தோஷத்தால் அச்சிற்ப
சித்திரங்கள்! அங்கங்களும்!
அவங்காரங்களும்! விரிவடைந்து
இயற்கைக்கு, சற்று மாறாக!

குறிப்பு:- கர்த்தாக்கள்! மூவரும்
தாடியுடன், சூடிய ஜடா மகுடதாரியே!
அன்று மூர்த்தி பேதத்தால் ஒருவர் அலங்கார
பிரியன்! என்றும் ஒருவர் அபிஷேக பிரியர்! என்றும்
காட்சியுடன் அழைத்துக் கொண்டனர்.

இதன் அடிப்படை
நான் எழுதும்! 156
பாடல் படிப்பும்!
போட்டி பொறுமையும்
ஊர்க்கவனமும்
காரிய பற்றும் ஆகுமென
அறிய வேண்டும் இதன் பயிற்சி முயற்சி!

இதுவே கவி தோஷ! ஆரம்பமாகும். மேலும்
இரண்டாவதாக அம்ஷர்த்திகளின்!
வேஷம் அணிந்து! சினிமா!
T.V.
நாடகம்! எனநடிக்கவும்!
ஆரம்பமாகியது அதை பார்ப்பவர்கள் மனதை!
கவர்ந்து! தோஷ எண்ணங்கள்
விதைத்து! அவை விருக்ஷங்களாக!
வளர்ந்து பயன் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.
(பொய் வேஷ நம்பிக்கை அதி அதி பலமானது)
அமைந்து விட்டதால்; இன்றைய உலகம்!
நாடகம் & சினிமா! காட்சியும்!
நிகழ்ச்சியும்! உண்மையாகவே!
மாறிவிட்டது.

திருஅண்ணாமலையில் ஒரு குழந்தை கேட்ட கேள்வி

நான் எனை 157

விட்டால் போதும்.
மற்றும் அனைத்தும்
வெங்காய தோல்
போன்றதானே கழன்று விடும்

நாதனையில் ஜீவகர்த்திருத்வம் நாசமாகி
ஈசகர்த்திருத்வம் மேலோங்க வேண்டும்.

மனம் படைத்த அனைவரின் ஜனனங்களின்
உள்ளங்களிலும், திரிமூர்த்திகள்!
என்றுமே குடியிருப்பார்கள்! என்றும்
இருக்கிறார்கள்! என்றும், மனப்
பதிவேட்டில் பதிந்துவிட்டன!
இப்பதிவேட மனந்திறையாக்கு!
எல்லோரையும் மூடிவிட்டது ஆகவே!

இக்கவியில் ஸ்ரீ பகவானே எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும் உணர்வு
அவனையும் ஓர் வேஷதாரியாகவும்! நடிகனாகவும்!!
காணும் நிலையில் அமைந்தது:- மனவாசனையின்
TV/சினிமா/நாடகம்/நடிப்பின் பழக்க
வழக்க (பேச்சு செய்கையால்) தோஷ குணமாகும்.
எனை ஆத்ம ஸ்ரீ ரமணன் களின் வாக்காக
ஸ்ரீ பகவான் அருள்கிறேன். பாபா கண்ணன்.

மண்ணும்! பொன்னும்!
பெண்ணும்
ஒன்றே

158

முந்தையது மண்ணும் பொன்னும்
அசையாமலே மனதை அசைக்கக் கூடியது

(1)

கேள்வி:- அப்பா ஓர் சிறிய கேள்வி?
எங்களுக்கு மண்ணும்! பொன்னும்! பெண்ணும்
மண்ணே பிரமே என்று அபேதநிலையில்!
போதனை செய்யும் தாங்கள்! உங்கள்
திருவடிகளில்! வைக்கும் பணத்தை கண்டு,
சற்று அருவருப்புடன் ஒதுங்குவது ஏன்?
இதை சற்று விளக்கி அருளுங்கள் தந்தையே?
பதில்:- நல்லது குழந்தே! நல்ல கேள்வி
யையே கேட்டாய். கலி வக்ரமும்! மனோ
தோஷமும் புகுந்து விளையாடுவதே இந்த யுகத்தின்
பணம் & பெண்! ஆகும் என உணரவும்.
ஆகவே இவ்விரண்டியும், சர்வ ஜாக்ரதையாக
இருக்க வேண்டும் என்னும் நிமித்தமே, பெண்
பதுமைகளை சார்ந்து நோக்காமலும்!
பணத்தை தீண்டாமலும்! அதைகண்டதும்
சற்று ஒதுங்குவதைப் போல் நகர்ந்தும்.

மண்ணும் பொன்னும் ஒன்றே. ஆனால் பணத்தை கண்டு நீங்கள் ஒதுங்குவதேன்?

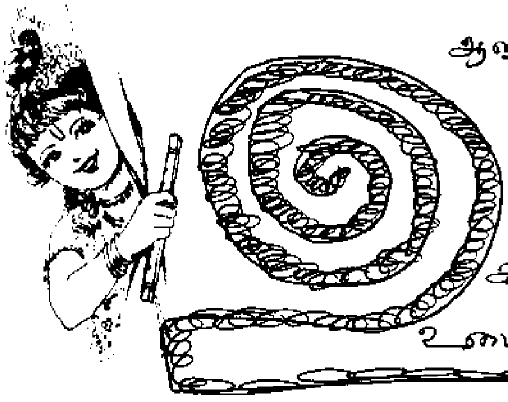

ஆறெழுண்
அசைவு!
அஆஉ! ஆசை!
ஆகிய இம்மூன்றும்
உடையதாலே எனை உணர்க.

159

நடந்து காட்டுகிறோம்!!!

நடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்!!!

அதன் காரணம் யாதெனில்?

சேய்க்கு வரும் நோய்க்கு தாய் மருந்து.................. உண்பது போல்.

உங்களுக்காக யாம் அவ்விரதத்தை கடைபிடிக்கிறோம் எனமட்டும் உணர்க.

கீதையில் எம் கண்ணன் வாசகமாவது:–

(1) எமக்கு எந்த கர்மாவும் இல்லைதான்.

(2) ஆனாலும் யாம் கர்மாவிலேயே விளங்குகிறோம்; துலங்குகிறோம்!

(3) யாம் கர்மா செய்ய வில்லையாயின், இவ்வுலகம் ஸ்தம்பித்துவிடும். யாம் கர்மா செய்ய வில்லையாயின், இச்ஜீவர்களை கெடுத்தவராவோம்.

என்றான் கண்ணன்.

வழிகாட்டி என்பவன் வாழ்ந்தே காட்ட வேண்டும் இதுவே நியதியின் விதி.

பெண் & பணம்! ஆகிய இந்த நாமரூபங்களிடம் தொண்டுள்ளம் விரதம்! உங்கள் அனைவர்க்கும் ரசையாக அமையுமென்று உறுதி கூறுகிறோம். யாம் காக்கும் விரதம் ஏழக்கு அவ்வ. உங்களுக்கே எனவேறைவும். யாம் விலகுவதிலிருந்தும் உங்களை விலக்க முடியும்.

---

(2) கேள்வி :- எண்ணும்! எழுத்தும்! இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

பதில் :- எண் என்பது எதை குறிக்கிறது?

கேள்வி :- எண் என்பது நம்பரை குறிக்கிறது ஐயா!

பதில் :- எழுத்து என்பது எதை குறிக்கிறது?

கேள்வி :- எழுத்து என்பது எழுத்துக்களை குறிக்கிறது.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

161

உலக சாஸ்திர புராணங்களில் சொல்லும் நியதியால் ஓம் நமோ நாராயணாய! என்று எட்டெழுத்தையும் உச்சரிக்கலாம் இதன் பிரணவமும் அடங்கும்.

கேள்வி:- அதாவது பாஷைகளின் தொகுப்பை குறிக்கிறது ஐயா!

பதில்:- சரியாகச் சொன்னாய் கொழுந்தே.

எண் என்ற நம்பரும் எழுத்து என்ற பாஷையும் வாக்கு வடிவில் வெளியாகி, அதுவே வரி ” பிரபஞ்சம் ஆதலினால் எனில், இந்த நாம ரூப ஜக ஜீவ {இருப்பும் இயக்கமும்} இல்லாமல் போய்விடும்.

நாம ரூப இருப்பு & இயக்கத்தின் ஆதாரமானது, எண்ணும்! எழுத்தும் ஆகும் என உணர்க.

இவ்விரண்டும் லோகீகத்திற்கும் ! தெய்வீகத்திற்கும்!

அதி அதி முக்கியமென்று ஞானிகள் சொல்வர். இதில் மூன்றை மட்டும்! ஞானிகள் எடுத்து கொண்டார்கள்.

குறிப்பு:- இப்போது கூறும் ரகசியம்! வேத வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாகும்.

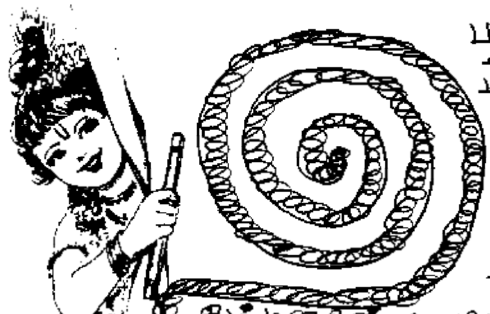

பழையன கழிதலும்! புதியன தோன்றுதலும் என்பது :- ஹிந்து விதியை! அனுசரித்து நாம் தெய்வமாற்றமேயாகும். இது இயல்பாகவே நடைபெறுகிறது என உணர்க. 162

இம்மனதின் காரிய பரிணாம அமைதியான ஆகிவிடுகிறது.

இதுவரை எவரும் வெளியிடாத! வெளியிட முடியாததை! ஒன்றும் விபரமாக சொல்லுவோம். புராணம்! இதிகாசம்! வேதம்! சாஸ்திரம்! இவைகளும் இதை வெளியிடவில்லை. வெளியிட முடியாது. காரணம் ஜீவ ஒ.எ.ச கர்த்ருத்வம் ஆகும். அம் ஒன்றுவது?

1 ஓம் சரவணபவ்! என்ற ஆறு எழுத்துக்கள் ஆகும். இது பிரம்மத்தின் பிரம்ம தேவனின் சிருஷ்டி மந்திரம் ஆகும். இவ் அண்ட சிருஷ்டியிலிருந்து, பிண்ட சிருஷ்டியின் ஆரம்பமாகும் எனமட்டும் உணர்க.

2 ஓம் நாராயணாய நமஹ! என்ற எட்டு எழுத்துக்கள் ஆகும். இது ரக்ஷிக்கும் ஸ்திதியின் மந்திரம் ஆகும்.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

மற்றோர் நிலையில் ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லும் போது 163

நா ரா ய ண ய ந ம ஹ! என அந்த எட்டெழுத்தை உச்சரிக்கலாம்.

இவ்வோம் என்ற பிரணவம் மௌனமாகும்.

இது முன் வந்திய யுகங்களின் இயற்கையின் சிருஷ்டியும் கலியுகத்தின் செயற்கையின் ஜீ வ சி ரு ஷ் டி யி ன் ரகசியமும் ஆகும்.

ம ண் ம் வி ண் வி தி இவைகளின் நிலையில் ஜீவ ரக்ஷிப்பை ஸ்திதியை செய்யக்கூடிய மந்திரம் ஆகும் என உணர்க.

3 ஓம் ந ம சி வா ய! என்ற ஐ ந் து எ ழு த்து க் கள் ஆகும். இது ஸ ம் ஹா ர ம் அ ழி ப் பு எனச் சொல்லும் நிலையில், பழையன கழிதலும்! புதியன தோன்றுதலும்! எனமட்டும் உணர்க.

இதை ஓர் நிலையில் ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வதாவது:

இதில் கூறிய மூன்று (164)

மந்திரங்களும்
ஓம் என்ற பிரணவம் முன்
நின்றால் அவை ஆற்றல்
மிக்க சக்தியுடன் கூடிய
தாகும் என மட்டும் உணரவும்
அம் மூன்று மந்திரங்களும்
ஓம்என்ற பிரணவம் முன்வராமல் மறைந்தால்

ஸத்திய யுகத்தில் மட்டும்:-

தோன்றின மறையும்! மறைந்தன தோன்றும்!
பெருத்தன சிறுக்கும்! சிறுத்தன பெருக்கும்!
என்ற இருவாசகமும்! கலியுகத்தில் மட்டும்:-

உன்னை கொன்றதை நீ கொல்கிறாய்!
நீ கொன்றதை உன்னைக் கொல்லும்!
உன்னை தின்றதை நீ தின்கிறாய்!
நீ தின்றதை உன்னை தின்னும்!
உன்னை பாதுகாத்ததை நீ பாதுகாக்கிறாய்!
நீ பாதுகாத்ததை உன்னை பாதுகாக்கும்!
என்ற மூன்று வாசகமும்! பொருந்தும் என உணர்க.

இதுவே ஸம்ஹாரம் என்ற அழியா மந்திரம் ஆகும்.

இந்த மூன்று மந்திரங்களும்! உச்சரிக்கும்

நிலையில், ஓம்என்ற பிரணவம் மட்டும்

ம ஹா மௌ ன மா கு ம் என உணர்க.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

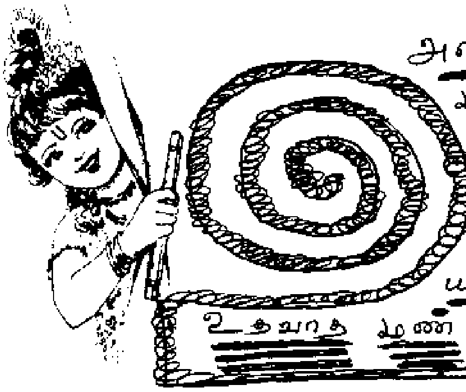

165

அலை மூன்றும்
மனோவாக்கிய
நிலையால், அந்த நிலை
மெய்யு விளங்க உணர்க.
இயக்கம் அருவம், இருப்பு
யாகி காரியம் இல்லாமல்
உதவாத மண் (பரம்) மெய்மானம் என உணர்க.

(1) ச ர வ ண ப வ, என்னும் ஆ று எழுத்து மந்திரம், சிருஷ்டியின் ஆதாரமாகும்.

(2) நா ரா ய ண ய ந ம ஹ, என்னும் எட்டு எழுத்து மந்திரம், ஜீவ ரக்ஷிப்பின் ஆதாரமாகும்.

(3) ந ம சி வா ய, என்னும் ஐந்து எழுத்து மந்திரம், மாற்றம், மறைவு, நிலையில் (அழிவு) ஸம்ஹார ஆதாரமாகும்.

குறிப்பு:- எந்த மந்திரமானாலும், அதன் முன்பு ஓம் என்ற பிரணவம், இல்லையாயின் அது உயிரற்றதாகும். ஆறைவ்?

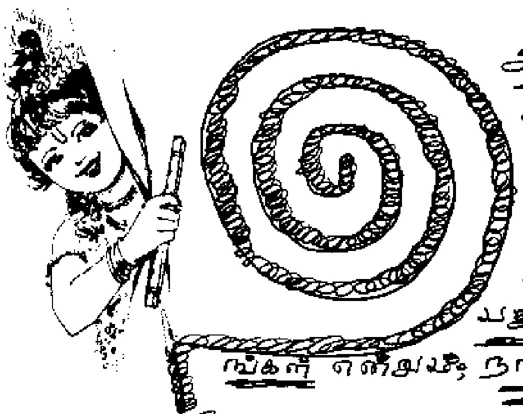

அம் ஓன்றும் (166)
இயக்க மூன்றில்
மாயா கவந்த நிலையில்
கணி மண் ஆகவும்
மணம் கவந்த நிலையில்
பதுமைகள் என்றும், பாண்டங்கள் என்றும், நாமரூபம் பெறும் என உணர்க.

இங்கு ஓர் உண்மை எப்படி விளங்கி துவங்குகிறது! என்றால் ????
அ ம் ஓ ன் று ம ந் தி ர ங் க ளு ம்!
சிருஷ்டியாதி காரண கர்த்தா ஆகும்;
நிலையில், அவற்றின் முன்பு, பி ர ண வ ம்
துவங்கி விளங்கும். காரணத்துக்கப்பாலாய்
மஹாகாரணம்! என இயக்கமற்ற நிலையும் போது
அந்த பிரணவம்! என்ற யோகமாயவும்! அம்
ஓன்றினுள்ளும், சுவடு தெரியாமல் மறைந்து விடும்
அந்நிலையில், சரவணபவாவும்! நாராயணாய நமகவும்
நமசிவாயவும் காவாதீத பரம் என ஆதி விடும்.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

பூஜ்ய ஸ்ரீ என்று 167 ஸ்ரீ மஹான்களுக்கு வழங்கும் பட்டமானது ஒன்றும் இல்லை என்பதும் ஆமவ்? அனைத்தும் அதனுள் அடங்கும் என்பதும் பொருள்படும்.

இப்போது எண்ணும்! எழுத்தும்! கண்ணனைத்தும்! என்பதின் பொருள் யாதெனில்? ஆறு எழுத்தும்! எட்டு எழுத்தும்! ஐந்து எழுத்தும் எண் என்ற நம்பரை குறிப்பதாகும். மந்திரங்கள் மூன்றும் எழுத்து என்ற வரி வடிவு பாஷையை குறிக்கும்

இவைகளுக்கு பின் தான் கர்த்தாக்கள் ழ வ ரும்! ப்ர அம்ஸமாக பிரகாசிக்கிறார்கள். என ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் திரு வாக்காக அறிகிறோம். இந்த எண்ணும் எழுத்தும் மணமே அறிவு! என்ற கண்களாக இயங்குகிறது. துலங்குகிறது. விளங்குகிறது.

33 கோடி தேவர்கள்
84 லட்சம்
ஜீவ கோடிகள்
48 ஆயிரம் தேவ
கணங்கள் என்று அவ
ரவர்களையும் கணித

168

கணக்கு வருவதெல்லாம்
எண் என்ற நட்பர் ஆகும் என உணர்க.

1 6 எழுந்து புகட்டுவதாவது:- எம் சிருஷ்டியை
பிரம்மமயம் (மண்மயம்) என உணர்.
அவ்வியம் ஆறுதவி / வெறுவாய்.

2 8 எழுந்து புகட்டுவதாவது:- கீழே காண்க.

1 × 8 = 8 = 8   5 × 8 = 40 = 4
2 × 8 = 16 = 7   6 × 8 = 48 = 12 = 3
3 × 8 = 24 = 6   7 × 8 = 56 = 11 = 2
4 × 8 = 32 = 5   8 × 8 64 = 10 = 1 = 0

அனைத்து எண்களும் 0 பூஜ்யத்தில் நிறைவுபெறும்

அனைத்து நாமரூபங்களும் பூஜ்யமாகி முடிவில்
நாமாதீத பரமே என்றும் நிற்கும்.

3 5 எழுத்து புகட்டுவதாவது:- எதற்கும் எந்நிலையிலும்
அஞ்சேல் / அச்சாதே / பயம் வேண்டாம்.

அறிவு என்ற மரணத்தைக் கண்டு " " .
இருப்பது ஒன்றே / நடப்பது நலமே!!!
என ஆனந்தமாயிரு என புகட்டுகிறது.
என ஆதாரஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என சொல்வதன் பொருள் என்ன?

நம்பரும் பாஷையின் (169)

வரிவடிவ எழுத்துக்களும் நாம ரூப ஜக ஜீவ ஈச (லோகங்கள் & தெய்வங்கள்) இணைப்பும் பிணைப்பும் அரும். அவ்விரண்டும் இல்லாவிடில் எதுவும் இல்லை.

இந்த நம்பர் என்ற எண்ணானது! ஒன்றிலிருந்து ஒன்பது வரையாயுள்ளதான் விளக்கப்பட்டும்! துவங்கப்பட்டும்! விளம்பப்பட்டும்! வருகிறது காரணம் யாதெனில்?

1×9 = 9 = 9
2×9 = 18 = 9
3×9 = 27 = 9
4×9 = 36 = 9
5×9 = 45 = 9
6×9 = 54 = 9
7×9 = 63 = 9
8×9 = 72 = 9
9×9 = 81 = 9

இப்படியாக ஒன்பது வரையிலும் பெருக்கி வரும் நம்பரும்! ஒன்பதிலேயே நிறைவு பெற்று அந்த ஒன்பதே ஆரணமா குறிப்பது இறைப்பது போலவும்.

(1) பிரம்மம். (2) பரம் & ஈசன். (3) திரிகர்த்தாக்கள். (4) வேதம் நான்கு (5) பஞ்சபூதங்கள். (6) சரவணபவ என்ற சிருஷ்டி (7) ஏழுகண்டம் ஏழுசமுத்திரம் (8) எண் கணக்கு (9) பின் கணக்கு.

இந்த ஒன்பதும் (0) பூஜ்யத்தில் பூரணமாகும் என ஸ்ரீமஹான்களின் கணிப்பாகும்.

ஆகவே எண்ணும்! எழுத்தும்! கண்ணெனத்தகும் என உணர்த்தும் இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நவமே.

த பாபா.

கூற்றுவன் என்ற
தர்ம தேவனுக்கு! 170
அ ந் த க ன் என்ற
ஓர் நாமமும் உண்டு.
அதன் பொருள் என்ன வென்
றால்? நல்லவன்! கெட்டவன்!
வேண்டியவன்!
உயர்ந்தவன்! தாழ்ந்தவன்! வேண்டாதவன்! என

திருபாபநாசத்தில் ஓர் பெண் குழந்தை! ஓர் கேள்வி கேட்டது. அக் கேள்வியாவது?

ராதா :- தாங்களை பல இடங்களிலும், பல ஸத் சங்கங்களிலும் சந்தித்ததும்! கேட்டதும் உண்டு. அடியார்! அனேக ஸ்ரீமஹான்களையும் சந்தித்து அவர்களிடம் உரையாடியதும் உண்டு. ஆனால் தாங்கள் ஒருவரே சுதந்திர புருஷனை! எதிலும் பிணைப்பற்று! அதனால் ப ய ம் அ ற் ற வ ன ய்! சஞ்சாரம் செய்வதாக உணர்கிறோம். (அப்பைத்தியம் இடைமறித்தது)

பைத்தியம் :- பொறு கொழந்தே பொறு! இந்த நீடிகை யெல்லாம் வேண்டாம். விஷயத்திற்கு வரவும் உனக்கு என்ன வேணும்?

ராதா :- புகழுரையும்! அதிக பேச்சும் விரும்பாதவர் நீர், என்பதையும் அறிவோம். விஷயத்தை சொல்லனை சொல்லிவிட்டீர்கள். இனி பேச்சு வேண்டாம். எம் கேள்வியை மட்டும் கேட்டுவிடுகிறோம்?

(A) ப ய ம் என்றால் என்ன? அது எதனால் எப்படி ஓர் ஜீவனை பற்றுகிறது?

(B) காலம்! என்பதும் காலன் என்பவனும் ஒன்றா? வேறுவேறா?

(C) தர்மதேவனாகிய கூற்றுவனின் வேலை என்ன? அவன் எவரிடம் வருவான்? எவரிடம் வரான்??

திருபாபநாசத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை கேட்ட கேள்வி

பேதம் அவன் 171 பார்ப்பதில்லை. எல்லோருமே ஜனனம் எடுக்கும் போதே ரிட்டர்ன் டிக்கட்டும் வாங்கியே வந்து விடுகிறோம். அந்த காலம் வந்ததும் காலதூதன் ராமன் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லுவிருவான் ஆகவே அதற்காக என்ற நாமம் உ[illegible]

இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும்! சுருக்கமாகவும்! தெளிவாகவும்! விளக்கம் வேண்டும் ஐயா???

வைத்தியம் :— இதுவரை எவரும், கேட்காத கேள்வியும்! பயனுள்ள கேள்வியும் தான். சற்று உள் ஆழ்ந்த கவனமுடன் கேட்கவும்.

(A) கேள்வி :— பயம் என்றால் என்ன? அது எதனால் எப்படி ஓர் ஜீவனை பற்றுகிறது.

பதில் :— பயம் என்பது இருவகைப்படும். ஒன்று நாமரூப சம்பந்த துவைத, பயம்! மற்றொன்று ஜீவ பந்த மரண பயம்!

துவைதபயம் :— இது நாமரூப ஜீவ சொரூபத்தாலும் மோஹ பற்றினால் ஜட” முறையே பந்தத்தாலும்: உடைமை & உரிமை என்ற நிலையால் நெருங்கிவந்த பாசத்தால்! விளைவதாகும். (பாசம் என்றால் வழுக்கல்)

பழைய வினையை அனுபவித்து முடித்து; புதிய வினை தொடங்கச்செய்யாமல் தடுத்தாளவே (வேயுதாவம் எடுக்கவே)

172

மரண பயம் என அறியாமையின் மாந்தர் கூறுவர்.

மற்றொன்றின் மரண பயம்: நாம் இறந்து விடுவோம் என்ற மரண பயம் ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இவ்விரண்டையும் வெல்வதாறவ்?

ஆறு & குரு! நம்பிக்கை வேண்டும்.

முந்தையதை: விதி & விதியின் வழி நடந்தே தீரும், என்ற உறுதியுடன் இறை உணர்வுடன் எல்லாம் நன்மையே! என அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.

பிந்தையதை:– ஜனனமும் இல்லை. மரணமும் இல்லை.

ஜனன மரணமென்னும் சுழலில் சுழல்பவர்களும் இல்லை.

ஒன்றே எப்போதும் இருக்கும் வஸ்துவே இருக்கிறது.

திருபாபநாசத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை கேட்ட கேள்வி

வருவது வரட்டும்
போவது போகட்டும்
நடப்பது நடக்கட்டும்
கிடைப்பது கிடைக்கட்டும்

173

விதிவிதியின் படி ஒழுங்காக நடக்கிறது
என ஆனந்தம் அடைவதே சாதனை ஆகும்.

போவதையும்! வருவதையும்!
பற்றிய தேவை கற்பனை செய்யாதிருப்பாயாக.
இறப்பு முக்காலங்களிலும் இல்லை.
பிறப்பும் ” ” ”.
விதி விதியின் படி, பழையன
கழிதலும்! புதியன புகுதலும் தான்
மா யா வி கு ல் நடைபெறுகிறதென
சந்தேக கலக்க பயமின்றி உணர்ந்துவிட்டால்;
மரண பயம் நாசமாகும் ஆனந்தம் பெறுமோடியும்.
இறப்பும்! பிறப்பும்! பொருந்த எமக்கு
எவ்வண்ணம் வந்தது என எண்ணி யாம் பார்க்கில்
மறப்பும்! நினைப்புமாய்!
நின்ற வந்தமாயா மனதினால் என்ற சூத்திரப்படி
மனமே ஜனன மரணத்திற்கு காரணமானதென்று உணர்க.
ஆகவே மரண பயம் இல்லை.

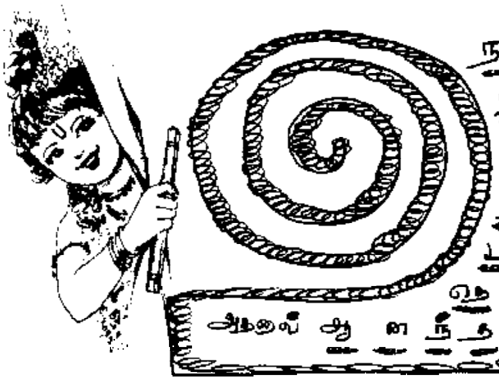

நான் எனதை விடாத நிலையில் மரண பயம் உண்டு- 174

நான்! எனது! நாசமானால் மரண பயம் இல்லை. தெய்வ கிருபையும்! ஆகவே ஆனந்தமும் உண்டு என அறிக.

மன சபலத்தால்! மரண பயம் உண்டாகிறது

அறிவின் தெளிவால் மரணபயத்தை வெல்லலாம்! இது ஸ்ரீ மஹான்களின் ஸ்வய அனுபவமாகும்

B கேள்வி:- காலம் என்பதும், காலன் என்பதும் ஒன்று? வேறு வேறு??

பதில்:- அழிவுக்கும்! ஆக்கத்திற்கும்! காரணமாக இருப்பது காலன் என்ற விதி இயம ஆகும். இதை தர்மதேவன், என்றும் சொல்வர்.

இவன் நடத்தக் கூடிய கர்மகாரியங்கள் அணு பிசகாமல் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடைபெறுவதையே, காலம் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

திருபாபநாசத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை கேட்ட கேள்வி

காலன் என்பது 175
நடைபெறும் கர்ம
காரியமாகும்.
காலம் அக்கர்ம காரியம்
நடத்த விதிக்கப்பட்ட காலம் ஆகும்.

ஓ கேள்வி:- தர்ம தேவனாகிய, கூற்றுவன் வேறு என்ன?
அவன் எவனிடம் வருவான்? எவனிடம் வரான்?

பதில்:- நீ கூறும் கூற்றுவனே, காலதேவன், என்றும், தர்மதேவன், என்றும், இயம நியம தர்மகாவலன் என்றும், அறியாமையின் மறைந்தோர் எருமை கடாவின் மீது வரும் எமன் என்றும் பலபல நாமமிட்டு அழைப்பர் உலகோர். அவன் வேதபுராண சாஸ்திரப்படி உயிர்களை தவறாது செல்பவனென்று உலகோர் சொல்வர். அதே காலதேவன், என்பவன் பாரபட்சமின்றி புண்ணிய பாப நீதி வழங்கி தர்ம நடப்பவனாகும்.

அவன் இயம, நியம, தர்ம, ஒழுக்கங்களை, கடைப்பிடிக்கும் ஶ்ரீமஹானுபாவன் என கூறலாம்.

காலனும்! காலமும்!
இணையாமல்! 176
நாம ரூப ஜக ஜீவ
தோற்றங்களின்!
இருப்பும்! இயக்கமும்! இரண்டும் இருக்க இயலாது.

ஞான நிலையில் இவைகள் கூறும்போது, காலன் அவ்வ காலம் ஆகும்.

மாயாவின் மகனை மனம்! நம் குற்ற கற்பனை எண்ணத்தால், புண்ணியபாப வினைகளை சேகரிக்கும் அவ்வினைகளை ஒழுங்குமுறையாக, பாரபட்சமின்றி உலகிலே வாழும், வாழ்க்கையின் சாரப்படி, பிரித்து எடுத்து, பிராரப்தமாக அனுபவித்தும், மிச்சம் மீதியை, சஞ்சிதம் என்ற பழவினையில் சேர்த்தும் காலம் தயங்காமல் செய்து முடியும். வினையாகவும்! தொடரும் வினையாகவும்! செய்யும் காலம் என ஆதிஸ்ரீ மஹான்கள் கூறுவர்.

திருபாபநாசத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை கேட்ட கேள்வி

சொந்த பந்த பாச பற்றில் சிக்கிய வர்களுக்கு காலன் பயம் உண்டு. (177)

சர்வார்ப்பணமாக அனுபவம் பெற்றவர்க்கு காலன் பயம் இல்லை.

பிரம்மார்ப்பணம் தானே ஆன வர்களுக்கு காலனும்! காலமும்! ஊழியுகமாய் போகும் உணராமல், சுகம் தெரியாமல் அழிந்து விடும்.

காலனை குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய நிலையில், அவன் எவனிடம் வருவான் :- நாம ரூப ஜக ஜீவ சொந்த பந்த பாசச் சேற்றில் மூழ்கி காலத்தை இன்பமாக கழிப்பவர்களிடம் அறிவில்லா அறியாமையின் மாந்தரிடம் வருவான். இவர்களின் ஒவ்வொரு அடியிலும்! காலன் தொடர்கிறான்.

அவன் எவனிடம் வரான் :- நிஷ்காம்ய கர்மா! நிஷ்காம்ய பக்தி! பண்ணப்பட்டவர்களிடம் இவன் அணுகான். தன்னை அறிந்த ஞானிக்குண்டோ! காலம் & காலன்! இவையே இல்லை அங்கு இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே என்ற நியாயம் எல்லாம் ஒன்றே! அதுவே நாம்! நாமே அது! என அமர சுகமாயிருக்கலாம்.

தங்கபாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!